Влада — Радам!

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України ◆ № 7 (257) ◆ Субота, 18 січня 1992 року ◆ Ціна 30 коп. (Передплатникам 10 коп.).

ВІДПОВІДНО до Указу Президента України від 27 грудня 1991 року № 20 «Про соціальний захист населення в умовах лібералізації цін» Кабінет міністрів прийняв рішення збільшити з 13 січня 1992 року вартість безплатних гарячих обідів для учнів 1—4 класів загальноосвітніх шкіл до 5 карбованців на день.

Пов'язані з цим витрати здійснюватимуться за рахунок коштів відповідних місцевих бюджетів.

З ЧОТИРЬОХ цукрозаводів, які діють на Волині, два — Гнідавський і Горохівський — з 8 січня цього року припинили переробку цукросировини. Причина — відсутність мазуту, який постачає їм Кременчуцький нафтопереробний завод. Під відкритим небом у кагатах лежить 80 тисяч тонн буряків. А це 5 тисяч 600 тонн цукру. Як стверджують спеціалісти, через кілька днів цей буряк стане не придатним навіть для виготовлення жому.

СЕСІЯ Тернопільської обласної Ради задовольнила заяву В. М. Олійника про звілнення його з посади голови Ради та облвиконкому. У цій заяві, опублікованій в газетах Тернопільщини, зокрема сказано, що під постійним тиском різних партій, релігійних конфесій політична боротьба переходить в боротьбу між особами за посади. Депутати також проголосували за відставку всього складу обласного виконавчого комітету.

Головою Тернопільської обласної Ради народних депутатів та її виконкому на безальтернативній основі обрано народного депутата України, голову крайової Ради Руху Б. Ф. Бойка, який до цього працював першим заступником голови виконкому обласної Ради.

У ПРАЦІВНИКІВ Донецької залізниці незважаючи на дуже гострий дефіцит будівельних матеріалів, їх дорожнечу — новосілля. Більш як 1200 сімей в'їхали у багатоповерхові будинки, що піднялися майже на всіх великих транспортних вузлах регіону. Ще шістсот сімей путійців, зв'язківців, енергетиків одержали квартири на малих лінійних станціях. Об'єкти збудовані господарським способом.

За згодою керівників СНД на зустрічі в Мінську, з території України почалося виведення ядерної зброї. На знімку: йде укладка ядерної боєголовки в контейнер.

Фото В. СОЛОВЙОВА.

12 14

Закон України **ПРО ДЕРЖАВНЕ МИТО**

7 **РОЗЧИСТИТИ АВГІЄВІ СТАЙНІ**

ЩОБ РОЗВИНУВСЯ МАЛИЙ І СЕРЕДНІЙ БІЗНЕС, ПОТРІБНІ ПОЗИКИ. ГАРАНТОМ МАЄ ВИСТУПИТИ ДЕРЖАВА, ТОМУ ЩО НА ЗАХОДІ НІКОМУ БІЛЬШЕ НИНІ НЕ ПОВІРЯТЬ.

ЗУСТРІЧІ У ВЕРХОВНІЙ РАДІ

16 січня 1992 року Голова Верховної Ради України І. С. Плющ зустрівся із помічником заступника державного секретаря США пані Емі Суорц і федеральним суддею Вашингтонського касаційного суду Богданом Футеєм. Під час бесіди І. С. Плющ розповів гостям про роботу над проектом нової Конституції України, порушив питання розширення співробітництва між українськими і американськими фахівцями в галузі права, поділився першими наслідками економічної реформи, що проводиться в Україні. Пані Суорц наголосила, що Сполучені Штати розглядають Україну як дружню самостійну державу, яка твердо стала на шлях демократії, забезпечення прав і свобод своїх громадян.

Американські гості мали також розмову з членами Президії Верховної Ради України, головами комісій у закордонних справах і у правах людини Д. В. Павличком та О. І. Ємцем.

ДЛЯ ЗАХИСТУ ІНТЕРЕСІВ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

У зв'язку з формуванням Збройних Сил та інших військових формувань України, з метою забезпечення державою гарантій щодо передбачених законом громадянських прав, свобод і пільг для військовослужбовців уряд України створив Комітет з питань соціального захисту військовослужбовців при Кабінеті міністрів.

Головою Комітету призначено В. А. Мартиросяна.

ПОЛІТИЧНА СПІЛКА ПІДПРИЄМЦІВ УКРАЇНИ

У Харкові відбулась установча конференція ділових людей України, де була створена політична Спілка підприємців, яка об'єднала в своїх рядах найактивнішу і найорганізованішу частину класу підприємців, що зароджується. Ця громадська організація відстоюватиме інтереси своїх членів, боротиметься за створення максимально сприятливих умов для національного та іноземного капіталу, що сприяло б стабілізації економічного становища нашої молодої держави. Спілка виступає за зміну законодавства, яке має бути націлене на зміцнення прав і ділової активності особи, а не посилення панування держави над народом.

Центром Спілки підприємців України обраний Харків.

ПРО ЦІНИ ТА ВЛАДУ

Учора відбулася нарада членів асоціації демократичних Рад народних депутатів України.

Представники Рад різних рівнів наголошували на надзвичайно складній економічній ситуації, в яку потрапило наше суспільство, ставили питання про негайне прийняття законів України про таке оподаткування, яке здатне забезпечити стимулювання виробництва та підприємництва, говорили про необхідність комерціалізації торгівлі, демонополізації, приватизації підприємств, землі, житла.

Голова Львівської обласної Ради народних депутатів В. Чорновіл сказав про невмирущість тоталітарної системи, яка і далі розбудовується і не вміє черпоніти. Як раніше гребли під Москву, з такою ж силою тепер гребуть під Київ, сказав він.

З повідомленням перед присутніми виступили голова Комісії з питань діяльності Рад народних депутатів, розвитку місцевого самоврядування М. Гришко і віце-прем'єр Кабінету міністрів О. Слєпічев. Повідомлення віце-прем'єра викликало бурхливу реакцію залу, бо Олег Іванович обійшов «купонізацію» та інші гострі кути нашого невлаштованого життя з допомогою загальних міркувань. Потім йому задали багато суттєвих запитань, але його відповіді знову ж були обтічними.

На нараді виступив з промовою Голова Верховної Ради І. Плющ.

Детальніше про цю нараду повідомимо у наступному номері.

Борис ЛЮБ'ЯЗЬ.

ПЕРШИЙ МАТЧ — В НОРЧЕПІНЗІ

Учора в Гетеборзі відбулося жеребкування підгруп фінальної частини чемпіонату Європи, яка пройде влітку у Швеції.

Підгрупа «1»: Швеція, Франція, Югославія, Англія.

Підгрупа «2»: Нідерланди, Шотландія, СНД, Німеччина.

Збірна СНД свій перший матч зіграє 12 червня в Норчепінзі з командою Німеччини.

У постійних комісіях Верховної Ради України

ДЕПУТАТ ЗАЛИШАЄТЬСЯ

Ще раз про «справу» О. Коцюби

Розмови про депутатську діяльність голови Комісії Верховної Ради України з питань законодавства і законності О. Коцюби тривають давно, з весни минулого року. Листи з різними, нерідко протилежними оцінками його діяльності, а також інших депутатів, надходили й надходять і до редакції.

Надійшла до нас і копія відкритого листа до парламенту Г. Захарчука, Ю. Кочержинського, В. Лахнюка, П. Малярчука, членів громадського комітету по відкликанню народного депутата України О. Коцюби. Автори звинувачують депутата в кон'юнктурності політичних поглядів, у використанні для досягнення депутатського мандата Народного руху України, опісля зрадженого ним, у невиконанні передвиборних обіцянок. На думку авторів, вони мають рацію, бо О. Коцюба за півроку так і не спростував звинувачень, навпаки — заплямував себе підтримкою "ГКЧП", захистом КПУ («Ми обирали депутатом не адвоката компартії», — пишеться в листі).

Повідомляють автори також, що Радянська райрада Києва (Г. Захарчук, депутат цієї райради) не надсилала до Комісії парламенту з питань депутатської етики листа на підтримку О. Коцюби і навіть не розглядала цього питання. Наприкінці листа автори, не погоджуючись із висновками парламентської комісії, яка не знайшла підстав для відкликання О. Коцюби, просять надрукувати і відповідь комісії, і свого листа. Останній — не нам, крім того, надійшов запізно, тому подаємо його у викладі, а відповідь комісії друкуємо повністю. Можливо, це остаточно й закриє «справу» О. Коцюби.

ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

За дорученням керівництва Верховної Ради України Комісія мандатна і з питань депутатської етики в повному обсязі вдруге розглянула матеріали, подані до Верховної Ради України головою Київського крайового Руху, народним депутатом України Головатим С. П. про відкликання народного депутата Коцюби О. П., обраного від 16 округу Радянського району м. Києва.

Для більш глибокого аналізу матеріалів і існуючих норм законодавства, що регламентують порядок відкликання народного депутата, з'ясування думки практичних працівників з цього питання до участі в роботі утвореної Комісією робочої групи були запрошені начальник управління законодавства про державне та соціальне будівництво Міністерства юстиції Тубілець О. К. і представник відділу у питаннях законодавства і правопорядку Секретаріату Верховної Ради України старший консультант сектора по підготовці і виконанню законів Копиленко О. Л.

Робочою групою аналізувались попередні матеріали, в яких був поставлений 641 підпис за відкликання народного депутата від працівників ряду трудових колективів і виборців м. Києва, 437 — за прискорення підготовки Закону з цього питання, 421 — за недовіру народному депутату та 16903 — за визнання недійсними повноважень народного депутата, а також листи, що надійшли від Ради народних депутатів Радянського району м. Києва, територіальної ради громадського самоврядування, членів трудових колективів Київського булочно-кондитерського комбінату, хлібозаводу № 4, дослідного хлібозаводу на підтримку народного депутата Коцюби О. П., де поставлено 1036 підписів про схвалення його діяльності. По цих матеріалах Комісія приймала рішення від 4 липня 1991 року і інформувала керівництво Верховної Ради України.

Додатково вивчалось також рішення Київської крайової Ради Народного Руху про відкликання народного депутата Коцюби О. П., датоване 7 травня 1991 р., а надіслане до Верховної Ради України 10 вересня ц. р.

Відповідно до статті 96 Конституції України, статей 1—4 Закону «Про порядок відкликання депутата Верховної Ради Української РСР» у редакції від 27 червня 1979 року депутат за рішенням більшості виборців відповідного виборчого округу може бути в будь-який час відкликаний, якщо він не виправдав довіри виборців або вчинив дії, негідні високого звання депутата.

Питання про відкликання депутата порушують громадські організації в особі їх республіканських, обласних, районних, міських, районних у містах органів, трудові колективи, а також збори військовослужбовців. З викладенням мотивів постановки питання про відкликання вони повідомляють депутата, який має право подати пояснення з цього приводу.

Послідуюче обговорення і вирішення питання про відкликання народного депутата має вирішуватись безпосередньо на зборах виборців відповідного виборчого округу, які скликаються громадськими організаціями по підприємствах, установах, колгоспах, військових частинах, а також за місцем проживання виборців.

Виходячи з вимог закону, робоча група прийшла до висновку, що у попередніх матеріалах, що розглядались Комісією, а також у матеріалах, надісланих головою Київського крайового Руху, народним депутатом України Головатим С. П. до Верховної Ради 10 вересня ц. р., факти про невиправдання народним депутатом Коцюбою О. П. довіри виборців або ж про вчинення ним дій, не гідних звання депутата, відсутні.

Такими не можуть бути визнані загальні, без будь-яких підтверджень звинувачення на адресу Коцюби О. П. у невиконанні ним передвиборних обіцянок по захисту добробуту, прав і свобод людини, розробці механізму проведення референдуму, вдосконаленні механізму депутатської діяльності і таке інше.

Що стосується порушення Коцюбою О. П. соціалістичної законності, за що, будучи членом КПРС, ще в січні 1976 року він був притягнутий до партійної відповідальності, то цей випадок мав місце задовго до виборів у Верховну Раду. При наявності цих обставин представники Київської крайової організації Руху висували і підтримували кандидатуру Коцюби О. П. на виборах. Провищезгадані факти не приховував і сам кандидат у депутати, проте це не завадило йому бути обраним народним депутатом України.

Розглянувши матеріали й висновки до них робочої групи, Комісія підтвердила своє попереднє рішення від 4 липня 1991 року про відсутність підстав для порушення питання про відкликання народного депутата України Коцюби О. П.

Василь РЯБОКОНЬ,
голова Комісії Верховної Ради України мандатної і з питань депутатської етики.

У ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

15 січня відбулося засідання Президії Верховної Ради України. Розглянуто питання підготовки до п'ятої сесії Верховної Ради.

Президія заслухала інформацію тимчасової комісії Верховної Ради у питаннях приватизації. Відзначено незадовільну роботу уряду по розробці проектів Законів з питань роздержавлення і приватизації. Вирішено узгоджені в комісії проекти законів передати до опублікування, а після обговорення у постійних комісіях внести їх на розгляд п'ятої сесії.

За пропозицією комісії Верховної Ради у справах жінок, охорони сім'ї, материнства і дитинства Кабінету міністрів доручено розробити державну програму розвитку та стимулювання виробництва продуктів дитячого харчування.

Президія розглянула питання про Державний гімн України. Прийнятим Указом затверджено музичну редакцію Державного гімну України, автором якої є М. Вербицький. Виконання цього гімну запроваджується з 16 січня цього року.

На засіданні розглянуто також інші питання державного життя України.

Вів засідання Голова Верховної Ради України І. С. Плющ.

Указ Президії Верховної Ради України

Про Державний гімн України

Президія Верховної Ради України **постановляє:**

1. Затвердити музичну редакцію Державного гімну України, автором музики якої є М. М. Вербицький.

2. Запровадити повсюдне виконання Державного гімну України, затвердженого цим Указом, з 16 січня 1992 року.

3. Визнати таким, що втратив чинність, Указ Президії Верховної Ради Української РСР від 22 березня 1978 року «Про Державний гімн Української РСР» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1978 р., № 14, ст. 214).

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ.

м. Київ
15 січня 1992 року.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення ЯРЕМЕНКА С. О. Головою правління Державного експортно-імпортного банку України

1. Призначити **Яременка** Сергія Олександровича Головою правління Державного експортно-імпортного банку України.

2. Указ набуває чинності з дня його підписання.

Президент України
Л. КРАВЧУК
14 січня 1992 року

Листи з одного приводу

Не чіпайте Президента, нехай працює

Якось почув по українському радіо виступ депутата Верховної Ради України Сергія Головатого, який коментував дії Президента Леоніда Кравчука на Мінській зустрічі 8 грудня. Депутат, відповідаючи слухачам, заявив, що Л. Кравчук не мав права нічого підписувати в Мінську. Мовляв, йому треба було порадитися з депутатами. Звинуватив депутат і Кабінет міністрів, який, на його думку, теж не мав права підписувати економічну угоду.

А коли С. Головатого запитали: а що ви зробили для того, щоб допомогти Президентові, урядові вийти з кризи, то він не зміг нічого зрозумілого відповісти. Тож я й подумав: критикувати, звичайно, легше, ніж щось робити самому.

А ще мені не зрозуміло: хто дозволяє виступати по радіо з такими антидержавними заявами, вводити в оману громадян України? Крім того, Л. Кравчука обрано Президентом всенародно і безпідставно критикувати його, мені здається, просто нескромно. Нехай він працює, адже пройшло та мало часу, і наша держава ще така молода.

Андрій ЖУРАВСЬКИЙ,
ветеран війни та праці.
Кривий Ріг.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ: СЕЛЯНИН — НЕ «ІШАК»

Коли я почув по радіо виступ депутата М. Шкарбана, який навів цифри про те, скільки за рік відправлено до колишнього СРСР тисяч тонн м'яса, молока, масла, олії тощо, то в мене виникло таке запитання: хто ж його оте все виробив? Відповідь одна: це той самий селянин своєю тяжкою працею. Той, кого вважали, вважають і, певно, вважатимуть «робочим ішаком».

Чому я так думаю? Наведу такий приклад. Я — пенсіонер, але поки що працюю на молокозаводі, вожу молоко до міста Світловодська на маслозавод за 50 кілометрів. Одного разу здав молоко і зайшов у місті до продмагу. Дивлюсь: люди беруть вершкове масло. Я теж попросив кілограм. У відповідь почув від продавця: «Масло в нас по талонах». Ось так! Ледве не дулю дали під самий ніс! Мене ледь ноги донесли до автомобіля. Ось що має селянин за те, що годує місто.

А на сесії депутати кричать: відродити село, зробити селянина господарем своєї продукції, заохотити, щоб із міста поверталися до села. Шановні депутати, хто до нього повернеться, коли селянина не вважають за людину?!!

До села привозять масло, ковбасу тільки для інвалідів, а в місті — по талонах та за пропискою. А де ж візьме простий селянин кіло ковбаси чи масла? Це запитання не тільки від мене, а й від усіх селян. Я знаю, що цього листа редакція не опублікує на сторінках «Голосу України», але хотілося б почути, коли ж таки селянина теж вважатимуть Людиною.

Петро ОГАРЕНКО.
Попівка
Онуфріївського району
Кіровоградської області.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Не буває такого дня, щоб у засобах масової інформації не виступав хтось із народних депутатів України. Вони подають свої оцінки ситуації, роблять прогнози, коментують законопроекти, над якими працюють і які приймають, на їхню думку, заради нашого з вами блага. Ну а ми, звичайно, слухаємо і робимо свої висновки. І це, як казав Михайло Сергійович, нормально. Висновки і враження від депутатських виступів, як бачимо, різні. І це теж добре, бо свідчить про одне: нема колишньої одностайності, не творимо ми собі й нових кумирів. Власне, для цього і є стаття в Законі про вибори, що передбачає вільний доступ депутатів до мас медіа. А що думають про депутатів їхні виборці, то це, в першу чергу, потрібно парламентаріям. Тому ми друкували й друкуватимемо читацькі листи на цю тему.

У КАБІНЕТІ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Під головуванням Президента України Л. М. Кравчука 16 січня відбулося засідання Кабінету міністрів за участю керівників республіканських відомств і установ, голів виконкомів обласних, Київської і Севастопольської міських Рад народних депутатів України.

Розглянуто підсумки діяльності Кабінету міністрів України за 1991 рік. З доповіддю виступив Прем'єр-міністр В. П. Фокін.

Доповідач, інші виступаючі критично проаналізували практичні дії уряду, ряду міністерств і державних комітетів по управлінню найважливішими комплексами і галузями народного господарства, дали оцінку діяльності окремих керівників республіканської ланки. Особливо гостро обговорювалися перші підсумки запровадження вільних цін, що призвело, зокрема, до значного подорожчання продуктів харчування, соціальної напруженості в суспільстві. Вносилися конкретні пропозиції щодо нормалізації економічного становища, коригування ходу реформ, поліпшення соціального захисту населення України.

На засіданні виступив Л. М. Кравчук.

(Укрінформ).

ЗНІМІТЬ КАПЕЛЮХА І СЛУХАЙТЕ

Однією з головних проблем у державному будівництві нової України нині є чіткий розподіл влади — законодавчої, виконавчої та судової. Із введенням президентської форми правління, відверто кажучи, на нинішньому етапі ще не досягнуто розв'язання цієї проблеми, зроблено лише перші кроки. Тому постає питання про розподіл функцій між Президентом, в особі якого певною мірою поєднуються законодавча і виконавча влада, між законодавчою владою — Верховною Радою та виконавчою — безпосередньо Кабінетом міністрів.

Як відомо, при Президії Верховної Ради України свого часу було створено авторитетну Консультативно-дорадчу раду. Нині ж Президент України формує свої дорадчі органи — радників, експертні групи. От на робочій зустрічі членів Президії Верховної Ради України та Консультативно-дорадчої ради й обговорювалося питання про нинішній статус останньої. В обміні думками, які висловили щодо роботи цього органу його співголови Богдан Гаврилишин та Валерій Кухар, члени ради Ширлі Уїльямс та Юрій Пахомов, члени Президії Верховної Ради України Володимир Пилипчук, Олександр Ємець, Олександр Коцюба, викристалізувалася спільна позиція: Консультативно-дорадча рада має, як і раніше, залишатися органом при Президії. Підсумував дискусію Голова Верховної Ради України Іван Плющ, який, зокрема, відзначив, що Консультативно-дорадча рада, особливо її зарубіжні консультанти і радники, відомі в світі економісти, фінансисти, політики, вчені зробили вагомий внесок у будівництво державності України, мають бажання і надалі плідно співпрацювати, незалежно від того, виконавчій чи законодавчій владі будуть необхідні їхня допомога і консультації.

Однак, зауважу, в ході дискусії на адресу Консультативно-дорадчої ради лунала й критика щодо пасивності представників української сторони. А от політолог директор центру по вивченню передвиборної політики, професор Гарвардського університету Ширлі Уїльямс зауважила:

— Ми є консультантами не для того, щоб заробляти тут гроші. Ми тут, щоб допомогти вам у державному будівництві, прийнятті економічних рішень. Наша роль служити, а не бути служками.

Втім, цю думку, але в різкішій формі, висловив і наш український вчений професор Юрій Пахомов:

— Якби була нормальна ініціатива постійних комісій до співпраці, ми це вважали б для себе за честь. А чути барський окрик — даруйте! Ходити в комісії, бити чолом ми не будемо. Я хотів би, щоб у депутатів були нормальні стосунки із вченими, незалежно від того, чи імпонують їм наші погляди.

З цих гострих виступів можна зробити висновок, що, хоча Консультативно-дорадча рада й залишається працювати при Президії Верховної Ради, вона потребує уважного до себе ставлення, змін в організації її роботи.

Щодо перспектив діяльності Консультативно-дорадчої ради її співголова Богдан Гаврилишин сказав:

— Нині нагальною проблемою є практичні кроки щодо економічних реформ, зокрема виправлення становища із запровадженням купонів. Зробили це поспіхом, під тиском звільнення цін у Росії. Треба було добре продумати, на яких умовах запроваджувати купони. Вони мають перетворитися на тимчасові гроші, тож слід встановити їх курс. Крім того, треба врахувати, що неможливо щотижня додавати нову кількість купонів, бо вони інфлюватимуть.

Особисто я не маю труднощів щодо спілкування з депутатами, з Президентом. Вони не тільки прислухаються до мене, коли я маю щось сказати, а й приймають рішення. Добре, що Президент Леонід Кравчук якраз вміє слухати.

Закордонні експерти попрацюють в Україні рік чи навіть більше у службі Президента — економіст, політолог, юрист, вони працюватимуть з радниками Президента. А Консультативно-дорадча рада залишається як така і працюватиме з Президією Верховної Ради. Я особисто теж матиму можливість допомагати перманентним радникам Президента. Консультативна рада поширюватиме серед депутатів і, зрозуміло, серед членів Президії світовий досвід щодо розподілу влади, функціонування ринкової економіки.

Що ж, залишається сподіватися, що допомога ця буде відчутною, а наші державні діячі сприймуть її без амбіцій і не винаходитимуть «велосипед», експериментуючи над власним народом.

Світлана ПИСАРЕНКО, парламентський оглядач «Голосу України».

ЗДАЄТЬСЯ, ДОМОВИЛИСЯ

16—17 січня в Москві відбулася нарада глав держав — учасниць СНД.

На нараді керівники держав—членів СНД підписали кілька спільних протоколів. Серед них — протокол про затвердження тимчасового положення про Робочу групу для організаційно-технічної підготовки і проведення засідань Ради глав держав і Ради глав урядів СНД і про призначення координатором групи Івана Коротченя.

Вирішили також доручити главам урядів підготувати угоду про скасування ліцензування і квотування поставок у межах співдружності деяких видів продукції виробничо-технічного призначення та про скасування обмежень щодо транзиту продукції через територію СНД будь-яких вантажів.

Учасники наради домовилися протягом тижня створити повноважну групу для розгляду комплексу питань щодо реформування і статусу збройних сил колишнього СРСР, фінансування реформованої армії, всебічного захисту прав військовослужбовців і забезпечення їхніх інтересів за міжнародними стандартами. Про колишній ВМФ СРСР було домовлено, що він підпорядковується СНД за винятком Чорноморського флоту, частина якого увійде до складу Збройних Сил України. Домовилися й про зміну військово-морської символіки. Основним (кормовим) прапором визнано російський Андріївський стяг, що було відразу зафіксовано Указом Б. Єльцина. Морських частин України це не стосується, у них прапор національний.

Усі питання скорочення і передислокації військ мають відбуватися на правовій основі і за умови збереження усіх прав військових. Міністрам закордонних справ країн СНД доручено розглянути питання ратифікації Договору про скорочення і обмеження стратегічних наступальних озброєнь, Договору про звичайні збройні сили в Європі, а також про дотримання всіх інших міжнародних договорів колишнього СРСР у галузі міжнародної безпеки, роззброєння та контролю за озброєнням.

ДО ВІЗИТУ В УКРАЇНУ МІНІСТРА ЗАКОРДОННИХ СПРАВ І В СПРАВАХ СПІВДРУЖНОСТІ ВЕЛИКОБРИТАНІЇ

Завтра в Україну прибуває з офіційним візитом міністр закордонних справ і в справах Співдружності Великобританії Дуглас Річард Херд.

Народився 8 березня 1930 року в аристократичній родині. Його батько — лорд Херд — був членом парламенту в 1945—1964 роках. Освіту отримав в Ітоні і Кембріджському університеті.

В 1952—1966 роках перебував на дипломатичній службі. З 1966 року — функціонер консервативної партії. В 1968 — 1970 роках — особистий секретар лідера консервативної партії. В 1970—1974 роках — секретар з політичних питань прем'єр-міністра Е. Хіта.

В 1974 році обраний до парламенту від консервативної партії. З 1976 року — член «тіньового кабінету» консервативної партії. В 1979—1983 роках — державний міністр закордонних справ і в справах Співдружності; в 1983—1984 роках — державний міністр внутрішніх справ; в 1984—1985 роках — міністр в справах Північної Ірландії. В 1985—1989 роках — міністр внутрішніх справ. У жовтні 1989 року призначений міністром закордонних справ і в справах Співдружності.

У листопаді 1990 року Д. Херд разом із Дж. Мейджором та М. Хезлтайном висувався на пост лідера консервативної партії.

В березні 1991 року перебував у Києві з офіційним візитом.

Одружений. Має п'ятьох дітей.

Прес-центр МЗС України.

ВЛАСНІСТЬ І ПРАВА

Нотатки небайдужого

Коли Бог дізнався, що Адам з Євою спожили заборонений плід з дерева пізнання добра і зла, він розгнівався і вигнав неслухів з раю. Проте недарма його звуть мудрим та милосердним — він наділив перших людей бажанням працювати в поті чола, в муках народжувати собі подібних, а також дав їм землю. Кажучи теперішньою термінологією, вдався до приватизації землі.

Наче непоганий приклад для наслідування. Шкода тільки, що наше керівництво не поспішає його запозичувати.

Починаєш розмірковувати над тим, що відбулося в перші дні цього року, і на думку спадає така аналогія. Уявіть садівника, який, придбавши саджанці, замість того, щоб посадити їх у заздалегідь підготовлений грунт, заходився обрізати гілки, а потім надовго забув про покупку. За якийсь час згадав про перервану роботу і знову зайнявся обрізанням тепер уже напівживих деревець. Зрозуміло, що такий садівник навряд чи дочекається плодів зі свого саду.

Як на мене, саме таким «садівником» виявилося наше — спочатку імперське, а тепер національне керівництво. 2 квітня минулого року перше під приводом введення ринкових відносин у країні підняло ціни втроє-уп'ятеро. І що — наблизилися ми до ринку? Ні на крок. А що зробили тепер, 2 січня, наші політики? Під цим же приводом, посилаючись на те, що так роблять тепер і в Росії, вони «відпустили» ціни — і ті стрибнули на недосяжну для рядового покупця височінь. Нас знову переконують, що вся ця веремія потрібна для переходу до ринкової економіки. Проте й неекономіст скаже, що після другої операції по обрізанню наших злиденних бюджетів ми знову до ринку не наблизимося тому, що наше «коріння» до приватизації не допускають! А без неї не можна виробити додаткової товарної продукції, такої необхідної для підтримання ринкових структур, що народжуються.

Якими були ми протягом останніх семи десятиріч тонкими, дзвінкими й прозорими пролетарями, такими й залишаємось. Якщо в Росії лібералізація цін проводять одночасно хоча б з частковою приватизацією, то в нас нічого цього немає. Бо наші парламентарії покинули печене й варене і подалися на різдвяні канікули. Тим часом ринкова система може жити і діяти тільки серед власників. Пролетар же не має майна. Понад двісті років тому Адам Сміт передбачив наш випадок, зауваживши: «Людина, яка не має права придбати ніякої власності, може бути заінтересована хіба в тому, щоб їсти якомога більше і працювати якомога менше». Це написано про нас з вами.

Проблема приватизації в нас давно перезріла. Тільки приватизація землі, заводів, фабрик, підприємств торгівлі та побуту здатна перетворити пролетарів на власників і дати поштовх до розвитку ринкових відносин. Але, як бачите, серед нас ще є діячі, які до останнього не втрачають надії усе повернути на круги своя, до тоталітарної системи. Такий поворот історії неможливий, кажемо впевнено ми. Та чи багато насправді важить ця впевненість? Щоб з'ясувати це, запитаймо себе: чи багатьма правами може скористатися людина, в якої немає нічого, крім протертих штанів? Можливо, правом відмовитися від споживання м'яса? Від утворення сім'ї? І коли вона, тобто ця людина, від усього відмовиться, в неї залишиться останнє право — вийти на майдан. І коли вона побачить над своєю головою гумову палицю, яку в нас, з незнищенним почуттям гумору називають «демократизатором», чи встигне вона подумати, що всі наші розмови про демократію при відсутності в громадян приватної власності — це звичайнісінькі сотрясання повітря. Бо без приватної власності, яка є продовженням «я» кожного власника, справжні «демократизатори» можливі, але справжня демократія — ні. І що, після цього знову почнемо з революції, яка знову приведе нас до диктатури заздрісних нероб? Тільки не це!

А тому вимагаймо приватизації. Негайної. Тільки вона поверне кожного до справжнього заняття, потрібного всім людям.

Процес приватизації і введення лібералізованих цін має бути єдиним. Якщо вільні ціни вводять, але державне майно не приватизують, то це означає, що уряд свідомо підштовхує народ до соціального вибуху.

Голосуючи за незалежну Україну, ми голосували й за Україну демократичну. І за незалежну особистість в Україні. А незалежним почуватиме себе тільки той, хто матиме власність.

Якщо ближчим часом кожен виборець не одержить права придбати у власність землю, частку підприємства, магазину тощо, він може бути впевнений, що парламент, уряд і Президент мають його все ще за того, за кого він себе уже давно не має.

Борис СИДОРЕНКО.

ХРОНІКА ШОКОВОЇ ТЕРАПІЇ

ЯК ДАЛІ ЖИТИ?

Здається, наших людей уже нічим не залякаєш. Не раз переживали голод, холод, розруху. А лібералізацію, точніше, непомірне підвищення цін, переживаємо вперше. Чи витримаємо?

Інтерв'ю з перехожими

Ірина ФІТЬО, змінний майстер Луцького заводу будівельних матеріалів:

— Моя місячна зарплата — 200 карбованців. Чоловік — студент. Це 150. Живемо з маленькою дитиною у гуртожитку. Одна кімнатка, тісно, а тут ще підселили дівчину-студентку. Хто витримає? Подорожчали молоко, сир, сметана, масло. Тобто, ті продукти, які щодня потрібні дітям. Чи думав хтось головою, коли давав дозвіл на таке дике підвищення цін? Повинна щось сказати Верховна Рада!

Петро СТЕПАНЧУК, пенсіонер:

— Мені вже під сімдесят. Все життя чесно працював, а на старість піду з торбою по світу, бо на пенсію не проживу. Не було ніби на Україні землетрусу, засухи, повені, земля вродила. То де ж наші продовольчі запаси? Соромно, що ми стоїмо у чергах за хлібом. Нехай буде ринок, але при таких високих цінах на найнеобхідніші продукти харчування, при наших злиднях люди можуть не витримати. І я собі так, на хлопський розум, подумав: нинішня лібералізація цін — навмисна спроба спровокувати соціальний вибух.

Віталій ДРОЗДЮК, працівник міського відділу внутрішніх справ:

— Тільки що з дружиною вийшли з магазину. Моторошно. Кілограм ковбаси коштує 50 карбованців, 200 грам сметани — 8, масла і сиру немає. В сім'ї — п'ятеро дітей, дружина не працює. Як жити?

Марія ПИЛИПЧУК, домогосподарка:

— Я радію, що ми живемо в суверенній Україні, що маємо витриманого і розумного Президента Леоніда Кравчука. Маю надію, що все буде в нас добре. Та коли побувала у продовольчому магазині, серце заболіло. Зайшла до аптеки купити валідолу — немає. Більше нічого не скажу, боюся — заплачу.

Петро КОРЧУК, студент:

— Головне сьогодні — вільна Україна. А ціни переживемо. І щоб нашою державою керували нові люди. На жаль, у керівних кріслах сидять ті, хто раніше славив «керуючу і спрямовуючу». Я нікого не хочу образити, але мислення у цих людей інше, для ринку вони не годяться, отже, діла не буде. Звідси і всі наші біди. Дай, Боже, щоб я помилявся.

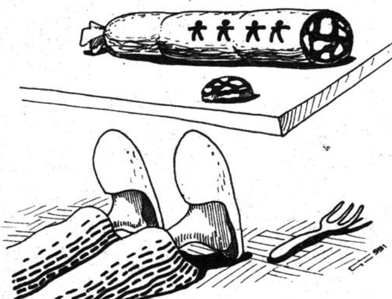
Святослав МІЩУК, службовець:

— Я не вірю, що з лібералізацією цін у нас з'являться товари. А що станемо після цього світовими жебраками — вірю. Скільки ведеться розмов про приватизацію, тільки далі слів справа не рушить. А це слід зробити якомога швидше, бо інакше пропадемо.

Відповіді записав Богдан БЕРЕКЕТА.

Луцьк.

Мал. Сергія ФЕДЬКА.

Все вище, вище й вище —

«ЧОМУ Я НЕ СОКІЛ, ЧОМУ НЕ ЛІТАЮ!»

Нині авіаквиток з Києва до Бердянська коштує 176 карбованців замість 44, до Дніпропетровська — 136 (стара ціна — 34), Донецька — 160 (40), Запоріжжя — 144 (36), Івано-Франківська — 152 (38), Харкова — 136 (34) тощо. Вінницю ж і Полтаву «крила Батьківщини» полюбили чи не найбільше — замість 27 і 31 карбованця вони тепер луплять із пасажирів більше, ніж уп'ятеро,— відповідно 146 і 167. Тож на пам'ять приходять рядки з іншої пісні: «Чому я не сокіл, чому не літаю?»

Олександр ВИНОКУРОВ.

Школа без захисту

А ШКОЛЯР ЩЕ НЕ МІЛЬЙОНЕР

Позаду залишились зимові шкільні канікули. І всіх нас, батьків, бентежить: «А скільки ж коштуватиме у шкільній їдальні сніданок чи обід?».

Отож уранці 13 січня я поспішила до київської школи № 236 довідатись про це. Ціни були приголомшуючі. Скажімо, за биток з пшеничною кашею, шматочок хліба та компот школяр має віддати 7 крб. 92 коп. А якщо забагнеться тістечка, то вже 9 карбованців.

А он розцінки, спущені трестом їдалень Московського району на продукти, завезені до школи: макарони — 8.17, масло вершкове — 42.37, олія — 13.79, буряк — 6.73, картопля — 10.21, морква — 6.81, капуста — 8.51, цибуля — 13.61, цукор — 12.58, сухофрукти — 18.45, пшенична крупа — 3.78, молоко (1 пакет) — 2.55, хліб — 3.26, яйце — 2.45, борошно — 3.55.

Як бачимо, вони значно перевищують державні. І це, зазначте, за умов особливого статусу Києва, діти якого зазнали радіаційного впливу.

Наталка ЛИШЕГА.

Київ.

Телеграфним рядком з Рівного

ПРИСМОКТАЛОСЯ... МІСТО

50 тисяч кубометрів води перекачується щодоби з Горбаківського водозабору Гощанського району до Рівного. В результаті водний горизонт там знизився з двох до десяти метрів, утворилася депресійна воронка площею 120 квадратних кілометрів. У сільських колодязях не стало води.

КОЛИ ЗАЦВІТЕ «АЗАЛІЯ»

При Рівненській організації Спілки письменників України створено фірму «Азалія». Тут навчатимуть іноземних мов, художнього в'язання, організовуватимуть екскурсії по місту та за кордон. «А ще,— запевнив письменник Є. Шморгун, — випускатимемо книжки, переважно місцевих авторів».

ПОТРАПИЛИ В КОТЕЛ

Саме в такій ситуації опинилися працівники ВО «Рівненський завод тракторних агрегатів». Їх щільно блокували недопоставками Дніпровський металургійний комбінат імені Дзержинського, «Криворіжсталь» та «Запоріжсталь». У числі іншої вельми потрібної продукції рівненці не можуть випускати достатню кількість опалювальних котлів, котрі йдуть в оселі чорнобильських переселенців.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Як стало в…
про яку розпо…
щений бат…
тент»), має …
розвиток. За …
від компетент…
працівниками …
боротьбі з ор…
чинністю …
збираються х…
готові витрат…
ни Бонека на…
ня, сягають …
справи вияв…
ми ду… від…
му ч… пр…
Бонек і підру…

Факт і коментар

Чутки перебільшені, але...

На думку робітників металургійного заводу імені Петровського, уряд України, вчинивши шок, необачно забув про терапію. Економісти цього заводу на підставі нових цін лише на м'ясні та молочні продукти харчування вирахували, що заробітну плату негайно треба піднімати в сім разів.

— Обіди в цехових їдальнях, які обходяться нині в 25—30 карбованців, ми почали сплачувати із своїх резервів, — сказав голова профкому підприємства В. Кріпаченко. — Вишукуємо можливості, щоб збільшити зарплату металургам мінімум утричі, максимум у п'ять разів.

Чутки, наче на підприємствах чорної металургії невдоволення переросло в небажані акції протесту, дещо перебільшені. Люди виявляють витримку.

— Однак жадані варіанти подальших подій, — сказав М. Мінченко, — можливі тільки за умови, якщо негайно виправлятимуть свої помилки і Верховна Рада України, котра явно забарилася з радикальними економічними законами, і уряд, котрий украй безвідповідально підготувався до вільних цін.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

ЦІНИ В МАГАЗИНАХ

на цьому тижні

СІМФЕРОПОЛЬ

М'ясо яловичина (кг) — 75—86 крб.
Свинина — 80 крб.
Ковбаса (кг)
«Кіровоградська» — 159 крб.
«Москворецька» — 107 крб.
Качка випотрошена 2 категорії (кг) — 22 крб.
Курчата випотрошені (кг) — 68—76 крб.
Борошно (кг) — 4 крб.
Сметана (кг)
до 16 години — 35—45 крб.
після 16 години — 25—30 крб.
Яйця (десяток) — 20—24 крб.
Пиво «Жигулівське» (півлітрова банка у власний посуд) — 5.50—6.30 крб.

Сиру та інших продовольчих товарів у продаж не надходило.

ЗАПОРІЖЖЯ

Свинина — відсутня.
Ковбаса варена (кг) — 70—80 крб.
Ковбаса копчена «Черкаська» (кг) — 122.04 крб.
Риба минтай смажена (кг) — 26 крб.
Масло вершкове — відсутнє.
Хліб (одна буханка) — 1.32—4.70 крб.
Мармелад фруктовий (кг) — 21 крб.
Пиво «Жигулівське» (одна пляшка) — 4 крб.
Картопля (кг) — 4.10 крб.
Капуста (кг) — 6.70 крб.
Цибуля (кг) — 6.80 крб.
Яблука — відсутні.
Яйця (десяток) — 18.21 крб.

ХАРКІВ

Масло вершкове (кг) — 31.13 крб.
Молоко (літр) — 1.50 крб.
Маргарин (кг) — 6.90 — 11.70 крб.
Олія (кг) — 9.00 крб.
Цукор (кг) — 7.00—8.40 крб.
Крупи (кг) — 2.64—4.50 крб.
Макарони (кг) — 3.90—7.50 крб.
Хліб (одна буханка) — 1.14 — 5 крб.
Яловичина (кг) — 60—130 крб.
Свинина (кг) — 45—90 крб.
Борошно (кг) — 4.20 крб.
Яйця (десяток) — 15.19 крб.
Картопля (кг) — 4.80—6.35 крб.
Цукерки (кг) — до 80 крб.
Горілка (одна пляшка) — 37.10—40.70 крб.

У неділю, 12 січня Харківський облвиконком прийняв рішення про суттєве зниження цін на м'ясопродукти. Поки що йдеться про «втілення його в життя», а за останні дні було кілька спроб пограбувати продовольчі магазини.

Реалії

СКІЛЬКИ КОШТУЄ... ВМЕРТИ!

Викопати могилу коштує 170 карбованців, не враховуючи горілку «за упокій душі». Правда, можна вибирати. Влітку ця послуга, запевняють гробокопателі, обійдеться майже вдвічі дешевше. Але ж до літа треба ще дожити... З сімдесяти до семисот карбованців зросла ціна на домовину. Мінімум 150 рідним покійного доведеться викласти на автокатафалк. А ще вінки, жалобні рушники, пов'язки...

Чи залишаться стабільними розцінки на ритуальні послуги? Директор Харківського спецкомбінату комунальних послуг М. Алексєєв ствердно відповісти не ризикує.

Микола КОСИЙ.

Харків.

КУРСИ ДЛЯ ПОРУЧИКА…

З метою збереження інтелектуального потенціалу офіцерів, які звільняються в запас внаслідок скорочення збройних сил, асоціація «Райда» та Галицький банк відкривають курси по перепідготовці військових. Після конкурсу документів, співбесіди та тестування за спеціальними методиками перша група офіцерів 200 чоловік віком від 25 до 40 років 1 лютого розпочне навчання. По його закінченні — курс триває 5 місяців — гарантується працевлаштування. Після закінчення курсів, як запевняє директор фірми «Темп» В. Симонов, до речі, сам — колишній офіцер, — випускники зможуть ви…
в'язки від г…
ректора під…
радника Пре…
підготовки …
обіймати …
ші посади.

Курсанти …
стипендію 7…
на місяць, …
чені житлом…
ням. Для ф…
рсів фірми…
брали 4 мі…
ців. Ті, ко…
інформа…ія, …
ся про… …
си «з перш…
В. Симонов …
грами УТ «…

Катерина …

ЧЕ…

Ще хлопчиком чув від дорослих про те, що відома письменниця Ванда Василевська нібито пожертвувала мільйон чи то злотих, чи то карбованців на реставрацію римо-католицького костьолу святого Миколая, що по вулиці Червоноармійській у Києві, який закрили 1936 року.

І ті розмови починали наче здійснюватися: красива будівля в стилі псевдоготики кілька разів одягалася в риштування. Але насправді все то робилося, як кажуть, про людські очі.

Узагалі, костьол протягом тривалого часу мав печать таємничості. Подейкували, що там містився якийсь архів, потім у ньому встановили глушилку, яка заважала киянам слухати «ворожі» голоси. Одне слово, господарював там диявол.

І слава Богу, що ті часи минулися. А днями костьол святого Миколая відкрив двері для парафіян. То був радісний і щасливий день для багатьох к…
їхніх одно…
точків Укра…
томирський …
висвятив п…
лу. Теплі…
сказав арх…
кої автокеф…
ної церкви…
ївської гро…
цької церк…
отець Ігор…
до людей …
генеральни…
мирської є…
костьолу …
ра в Києві…

— Так …
Україні ри…
ніше були…
ки. Але на…
польською …
но, — ска…
зі Львова …
м'як. — …
ка, а знач…
ка, франц…

ТЕРАПІЇ

Все вище, вище й вище —

«ЧОМУ Я НЕ СОКІЛ, ЧОМУ НЕ ЛІТАЮ!»

Нині авіаквиток з Києва до Бердянська коштує 176 карбованців замість 44, до Дніпропетровська — 136 (стара ціна — 34), Донецька — 160 (40), Запоріжжя — 144 (36), Івано-Франківська — 152 (38), Харкова — 136 (34) тощо. Вінницю ж і Полтаву «крила Батьківщини» полюбили чи не найбільше — замість 27 і 31 карбованця вони тепер луплять із пасажирів більше, ніж уп'ятеро,— відповідно 146 і 167. Тож на пам'ять приходять рядки з іншої пісні: «Чому я не сокіл, чому не літаю?»

Олександр ВИНОКУРОВ.

Школа без захисту

А ШКОЛЯР ЩЕ НЕ МІЛЬЙОНЕР

Позаду залишились зимові шкільні канікули. І всіх нас, батьків, бентежить: «А скільки ж коштуватиме у шкільній їдальні сніданок чи обід?».

Отож уранці 13 січня я поспішила до київської школи № 236 довідатись про це. Ціни були приголомшуючі. Скажімо, за биток з пшеничною кашею, шматочок хліба та компот школяр має віддати 7 крб. 92 коп. А якщо забагнеться тістечка, то вже 9 карбованців.

А он розцінки, спущені трестом їдалень Московського району на продукти, завезені до школи: макарони — 8.17, масло вершкове — 42.37, олія — 13.79, буряк — 6.73, картопля — 10.21, морква — 6.81, капуста — 8.51, цибуля — 13.61, цукор — 12.58, сухофрукти — 18.45, пшенична крупа — 3.78, молоко (1 пакет) — 2.55, хліб — 3.26, яйце — 2.45, борошно — 3.55.

Як бачимо, вони значно перевищують державні. І це, зазначте, за умов особливого статусу Києва, діти якого зазнали радіаційного впливу.

Наталка ЛИШЕГА.

Київ.

Реалії

СКІЛЬКИ КОШТУЄ... ВМЕРТИ!

Викопати могилу коштує 170 карбованців, не враховуючи горілку «за упокій душі». Правда, можна вибирати. Влітку ця послуга, запевняють гробокопателі, обійдеться майже вдвічі дешевше. Але ж до літа треба ще дожити... З сімдесяти до семисот карбованців зросла ціна на домовину. Мінімум 150 рідним покійного доведеться викласти на автокатафалк. А ще вінки, жалобні рушники, пов'язки...

Чи залишаться стабільними розцінки на ритуальні послуги? Директор Харківського спецкомбінату комунальних послуг М. Алексєєв стверджно відповісти не ризикує.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Телеграфним рядком з Рівного

ПРИСМОКТАЛОСЯ... МІСТО

50 тисяч кубометрів води перекачується щодоби з Горбаківського водозабору Гощанського району до Рівного. В результаті водний горизонт там знизився з двох до десяти метрів, утворилася депресійна воронка площею 120 квадратних кілометрів. У сільських колодязях не стало води.

КОЛИ ЗАЦВІТЕ «АЗАЛІЯ»

При Рівненській організації Спілки письменників України створено фірму «Азалія». Тут навчатимуть іноземних мов, художнього в'язання, організовуватимуть екскурсії по місту та за кордон. «А ще,— запевнив письменник Є. Шморгун, — випускатимемо книжки, переважно місцевих авторів».

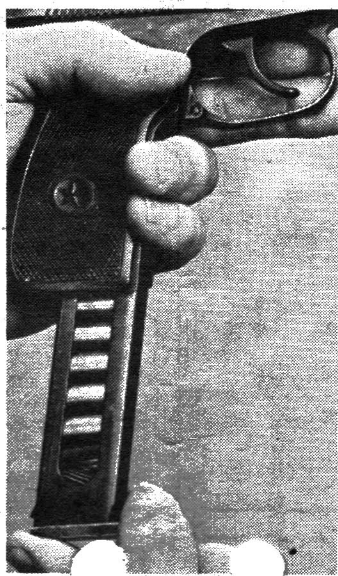
ПОТРАПИЛИ В КОТЕЛ

Саме в такій ситуації опинилися працівники ВО «Рівненський завод тракторних агрегатів». Їх щільно блокували недопоставками Дніпровський металургійний комбінат імені Дзержинського, «Криворіжсталь» та «Запоріжсталь». У числі іншої вельми потрібної продукції рівненці не можуть випускати достатню кількість опалювальних котлів, котрі йдуть в оселі чорнобильських переселенців.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Повертаючись до надрукованого

«ПАТЕНТ» ТАК ПРОСТО НЕ ВІДДАДУТЬ

Як стало відомо, історія, про яку розповів «ГУ» («Хрещений батько взяв «Патент»), має досить цікавий розвиток. За інформацією від компетентних осіб, над працівниками підрозділу по боротьбі з організованою злочинністю Київського УВС збираються хмари. Суми, які готові витратити компаньйони Бонека на його звільнення, сягають мільйона. До справи виявилися причетними ду[illegible] відомі люди, [illegible] тому ч[illegible] професор, з [illegible]ого Бонек і підручні скачали досить значні суми. Двоє співробітників правоохоронних органів, які проходять по справі хрещеного батька «Патента» заарештовані: один — співробітник Ватутінського РВВС, другий — працівник відділу по боротьбі з розкраданням соціалістичної власності. Хто ж такий Бонек? І чому на очах у міліції провертав крупні операції? Як з'ясувалося, особа ця у ділових та тіньових колах досить вагома і відома, хоча і не головна. І у багатьох, з ким доводилося розмовляти на цю тему, були великі сумніви, що він отримає по заслугах. Факти?

Багато причетних знають, що син Бонека був затриманий у справі викрадення людини, яку знайшли у багажнику його авто. Результат — 15 діб адміністративного арешту. Через три доби по протесту прокурора сина Бонека звільнили. Той же син Бонека зґвалтував неповнолітню. Результат? Випустили.

Багато підприємців просто бояться говорити щось про цю справу. А працівники Ватутінського РВВС — є великі підозри, дуже тісно пов'язані з бандою. Інакше чим можна пояснити факт, що один з затриманих на «Патенті», який знаходився у розшуку, був випущений? Поки що не знайшов пояснення факт, чому за неповних п'ять років начальник Ватутінського РВВС отримав три дострокових присвоєння звання — з капітана став підполковником, незважаючи на повний розвал роботи РВВС.

За справою цією дуже прискіпливо спостерігають як злочинний світ, так і потенційні його жертви. І від того, як повернеться слідство, дуже багато залежить: чи вірити, що демократично обрана влада захистить громадян від «беспредела»?

До речі: за три з половиною роки існування підрозділу по боротьбі з організованою злочинністю його реорганізовували чотири рази...

Костянтин ПАРІС.

Київ.

Фото Андрія КОТЛЯРЧУКА.

Анонс

КУРСИ ДЛЯ ПОРУЧИК[illegible] ГОЛІ[illegible]ЧА

З метою збереження інтелектуального потенціалу офіцерів, які звільняються в запас внаслідок скорочення збройних сил, асоціація «Райда» та Галицький банк відкривають курси по перепідготовці військових. Після конкурсу документів, співбесіди та тестування за спеціальними методиками перша група офіцерів 200 чоловік віком від 25 до 40 років 1 лютого розпочне навчання. По його закінченні — курс триває 5 місяців — гарантується працевлаштування. Після закінчення курсів, як запевняє директор фірми «Темп» В. Симонов, до речі, сам — колишній офіцер, — випускники зможуть виконувати обов'язки від генерального директора підприємства до... радника Президента. Рівень підготовки дозволить їм обіймати найвідповідальніші посади.

Курсанти отримуватимуть стипендію 700 карбованців на місяць, будуть забезпечені житлом та харчуванням. Для фінансування курсів фірми-організатори зібрали 4 мільйони карбованців. Ті, кого зацікавила ця інформа[illegible]я, можуть [illegible]натися про[illegible]ови вступу [illegible]курси «з перших рук»: завтра В. Симонов буде гостем програми УТ «Маю честь».

Катерина ВОРОНЕНКО.

Кримінальна хроніка

ПРОВАЛ ОПЕРАЦІЇ «ПІДКОП»

Йдучи у промислову зону вінницької колонії ІВ 301-86, Віктор Штабрат тільки й думав про те, як здійснити втечу. У 24-літнього в'язня попереду було майже 10 років неволі, а йому не терпілося вже зараз пірнути у вир наших повсякденних турбот і буднів.

Друзі по нещастю підказали: роби підкоп до вулиці Привокзальної (це від промислової зони якихось 7—8 метрів), а звідти — вийдеш у місто. Так і вчинив Віктор. Здійснював задуману операцію ретельно, дотримуючись всіх необхідних вимог конспірації. Й відповідний інструмент роздобув: коловорот для подрібнення каменю і цегли, пилку, електропереноску. Але, прокопавши близько півтора метра, попався на гарячому.

Піймали Віктора Штабрата заступник начальника по режиму Микола Лук'яненко та оперуповноважений Віктор Вознюк. Тепер невдахавтікач знаходиться в слідчому ізоляторі і знову постане перед судом.

Валерій ЛАЗАРЕНКО.

Вінниця.

Шлях, істина, життя

ЧЕРЕЗ ПІВВІКУ...

Ще хлопчиком чув від дорослих про те, що відома письменниця Ванда Василевська нібито пожертвувала мільйон чи то злотих, чи то карбованців на реставрацію римо-католицького костьолу святого Миколая, що по вулиці Червоноармійській у Києві, який закрили 1936 року.

І ті розмови починали наче здійснюватися: красива будівля в стилі псевдоготики кілька разів одягалася в риштування. Але насправді все то робилося, як кажуть, про людські очі.

Узагалі, костьол протягом тривалого часу мав печать таємничості. Подейкували, що там містився якийсь архів, потім у ньому встановили глушилку, яка заважала киянам слухати «ворожі» голоси. Одне слово, господарював там дияволо.

І слава Богу, що ті часи минулися. А днями костьол святого Миколая відкрив двері для парафіян. То був радісний і щасливий день для багатьох киян-католиків та їхніх одновірців з усіх куточків України. Єпископ Житомирський Ян Пурвінський висвятив приміщення костьолу. Теплі слова присутнім сказав архиєпископ Української автокефальної православної церкви Антоній, від київської громади греко-католицької церкви парафіян вітав отець Ігор, а ще звертався до людей із словами радості генеральний вікарій Житомирської єпархії, настоятель костьолу святого Олександра в Києві Ян Крапан.

— Так сталося, що на Україні римо-католиками раніше були переважно поляки. Але називати цю церкву польською просто неграмотно, — сказав мені єпископ зі Львова Маркіян Трофим'як. — Вона — вселенська, а значить, і мексиканська, французька, іспанська, італійська, українська, словацька, чеська, польська... Отже, ніколи ми не зв'язували римо-католицький обряд тільки з Польщею.

— **І у Львові такі самі погляди?..**

— Якщо відверто, то й там не відійшли від старих стереотипів. Але кожна людина має право обирати віру. І у Львові, і, знаю, в Києві багато української молоді обирає саме римо-католицьку церкву.

— **Як ставитесь до того, що костьол святого Миколая продовжує бути одночасно й будинком органної музики?**

— Наша релігія дещо демократичніша, ніж східне християнство. Тому в нас можливі концерти поважної музики: органної, хоральної, навіть симфонічної. І не тільки католицького напряму, а й православного. Втім, головне, звичайно, щоб єдиним господарем тут була обов'язково церква.

— **Чи є спільний центр католицизму в Україні?**

— Так. Він знаходиться у Львові, і його влада поширюється на всі католицькі єпархії в нашій державі...

У костьолі звучав орган, а парафіяни співали колядки українською, польською, російською...

— Служба у нас вестиметься саме цими мовами, — сказав настоятель храму отець Кшиштоф. — Поки ми ще не є, на жаль, повноправними господарями в цьому домі. У Міністерстві культури України обіцяють, що «двовладдя» триватиме не довго. Можливо, рік або трохи більше. Але ми віримо, що той святий день таки настане. Більшість служб і заняття в недільній школі вестимуться українською мовою. Користуючись нагодою, запрошую всіх до нашого храму...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Ситуація —

«КОНД... Н...

Шляховий міс... лився під важк... ещини, яка пос... шу зміну. Прич... автобусів з'ясу... водії — страй... ступаючи через ... 13034, я вже ... у тому, що ць... ранку 15 січня ... нилися десятки ...

У профспілко... вирував шторм ... дії, члени стра... ту, керівництво ... підвищених тон... Очікуючи кінця ... «летучки», поду... до ладу відомі ... раховує 815 ма... ня яких просто... чу дизельного м... нафтопродуктів ... солярою). Підпр... говує 18 марш... шого, робітничі ... прихоплюючи і... нал». Досвід ... так би мовити, ... існує — у тор... підтримали трип... ком водіїв тра...

Починаю оріє... му, що відбува... Страйкарі напе... но з профспілка... ва комітету М. ... пояснював воді... чення «талонно... його словами в... шення новосп... рації автотран... продавати п'ят... ний талон за З... милкове у коре... лосів його підтр...

Нарешті випа... говорити про ... рів із співголов... комітету Анато... — Здогадуюсь, ... із вас веде сьо... конані «квітнев...

Це ж треба

ПОТРУДИ...

Черкаський ... порадившись ... «школою кому... спілками, вирі... нішнього року ... ти народ на тр... ня завдяки с... чи то пак тру... ництву і почес... Випробувані ... методи прсбу... ничого ентузіа... в основу грунт... ви. Дух «захо... ропонованих у...

Так, за ... сільськогоспод...

Коротко —

КОМП'Ю...

З річним за... все-таки одер... ве чотирипов... щення місько... № 1, обладна... дичним устатк... усіх традиційн... них кабінетів ...

Повертаючись до надрукованого

«ПАТЕНТ» ТАК ПРОСТО НЕ ВІДДАДУТЬ

сить значні суми. Двоє співробітників правоохоронних органів, які проходять по справі хрещеного батька «Патента» заарештовані: один — співробітник Ватутінського РВВС, другий — працівник відділу по боротьбі з розкраданням соціалістичної власності. Хто ж такий Бонек? І чому на очах у міліції провертав крупні операції? Як з'ясувалося, особа ця у ділових та тіньових колах досить вагома і відома, хоча і не головна. І у багатьох, з ким довелося розмовляти на цю тему, були великі сумніви, що він отримає по заслугах. Факти?

Багато причетних знають, що син Бонека був затриманий у справі викрадення людини, яку знайшли у багажнику його авто. Результат — 15 діб адміністративного арешту. Через три доби по протесту прокурора сина Бонека звільнили. Той же син Бонека зґвалтував неповнолітню. Результат? Випустили.

Багато підприємців просто бояться говорити щось про цю справу. А працівники Ватутінського РВВС — є великі підозри, дуже тісно пов'язані з бандою. Інакше чим можна пояснити факт, що один з затриманих на «Патенті», який знаходився у розшуку, був випущений? Поки що не знайшов пояснення факт, чому за неповних п'ять років начальник Ватутінського РВВС отримав три дострокових присвоєння звання — з капітана став підполковником, незважаючи на повний розвал роботи РВВС.

За справою цією дуже прискіпливо спостерігають як злочинний світ, так і потенційні його жертви. І від того, як повернеться слідство, дуже багато залежить: чи вірити, що демократично обрана влада захистить громадян від «беспредела»?

До речі: за три з половиною роки існування підрозділу по боротьбі з організованою злочинністю його реорганізовували чотири рази...

Костянтин ПАРІС.

Київ.

Фото Андрія КОТЛЯРЧУКА.

Кримінальна хроніка

ПРОВАЛ ОПЕРАЦІЇ «ПІДКОП»

Ідучи у промислову зону вінницької колонії ІВ 301-86, Віктор Штабрат тільки й думав про те, як здійснити втечу. У 24-літнього в'язня попереду було майже 10 років неволі, а йому не терпілося вже зараз пірнути у вир наших повсякденних тривог і буднів.

Друзі по нещастю підказали: роби підкоп до вулиці Привокзальної (це від промислової зони якихось 7—8 метрів), а звідти — вийдеш у місто. Так і вчинив Віктор. Здійснював задуману операцію ретельно, дотримуючись всіх необхідних вимог конспірації. Й відповідний інструмент роздобув: коловорот для подрібнення каменю і цегли, пилку, електропереноску. Але, прокопавши близько півтора метра, попався на гарячому.

Піймали Віктора Штабрата заступник начальника по режиму Микола Лук'яненко та оперуповноважений Віктор Вознюк. Тепер невдаха-втікач знаходиться в слідчому ізоляторі і знову постане перед судом.

Валерій ЛАЗАРЕНКО.

Вінниця.

Істина, життя

ПІВВІКУ...

італійська, українська, словацька, чеська, польська... Отже, ніколи ми не зв'язували римо-католицький обряд тільки з Польщею.

— І у Львові такі самі погляди?..

— Якщо відверто, то й там не відійшли від старих стереотипів. Але кожна людина має право обирати віру. І у Львові, і, знаю, в Києві багато української молоді обирає саме римо-католицьку церкву.

— Як ставитесь до того, що костьол святого Миколая продовжує бути одночасно й будинком органної музики?

— Наша релігія дещо демократичніша, ніж східне християнство. Тому в нас можливі концерти поважної музики: органної, хоральної, навіть симфонічної. І не тільки католицького напряму, а й православного. Втім, головне, звичайно, щоб єдиним господарем тут була обов'язково церква.

— Чи є спільний центр католицизму в Україні?

— Так. Він знаходиться у Львові, і його влада поширюється на всі католицькі єпархії в нашій державі...

У костьолі звучав орган, а парафіяни співали колядки українською, польською, російською...

— Служба у нас вестиметься саме цими мовами, — сказав настоятель храму отець Кшиштоф. — Поки ми ще не є, на жаль, повноправними господарями в цьому домі. У Міністерстві культури України обіцяють, що «двовладдя» триватиме не довго. Можливо, рік або трохи більше. Але ми віримо, що той святий день таки настане. Більшість служб і заняття в недільній школі вестимуться українською мовою. Користуючись нагодою, запрошую всіх до нашого храму...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Ситуація

«КОНДУКТОР, НАТИСНИ НА ГАЛЬМА...»

Шляховий міст ледь не завалився під важкою ходою Троєщини, яка поспішала на першу зміну. Причина відсутності автобусів з'ясувалась стрімко: водії — страйкували. Переступаючи через прохідну АТП-13034, я вже не мав сумніву у тому, що цього засніженого ранку 15 січня на роботу запізнилися десятки тисяч киян.

У профспілковому комітеті вирував шторм пристрастей: водії, члени страйкового комітету, керівництво розмовляли на підвищених тонах і наперебій. Очікуючи кінця цієї нагальної «летучки», подумки приводив до ладу відомі факти: АТП нараховує 815 машин, понад сотня яких простоює через нестачу дизельного масла (Держкомнафтопродуктів бавить тільки солярою). Підприємство обслуговує 18 маршрутів, здебільшого, робітничі райони Києва, прихоплюючи і завод «Арсенал». Досвід громадянської, так би мовити, непокори вже існує — у торішньому квітні підтримали тригодинним страйком водіїв трамвайного депо.

Починаю орієнтуватись у тому, що відбувається довкола. Страйкарі напевне діють спільно з профспілками. Їхній голова комітету М. Поживіл щойно пояснював водіям власне бачення «талонної» чехарди. За його словами виходило, що рішення новоспеченої корпорації автотранспорту України продавати п'ятнадцятикопійчаний талон за 30 копійок помилкове у корені, і десятки голосів його підтримали.

Нарешті випадає нагода поговорити про вимоги страйкарів із співголовою страйкового комітету Анатолієм Бабенком.

— Здогадуюсь, що більшість із вас веде сьогодні про невиконані «квітневі» вимоги...

— Вірно. По суті, з усіх вимог виконана тільки одна: пенсійна. Верховна Рада у Законі про пенсії передбачила, що 20 років безперервної роботи за кермом дає право на вихід на пенсію у 55 років. Проте не розв'язане питання із заробітною платою. Торік ми вимагали її збільшити до 1000 карбованців — нас не почули. Зараз ми вимагаємо десятикратного збільшення. Крім того, за невиїзд на лінію не з провини водія ми одержуємо третину заробітку, а не середній, підсумково-підготовчий час (підготовка автобуса до чергового рейсу) не зараховується у основний робочий, а розглядається як переробіток. Втім, це наші внутрішні проблеми, є більш істотні. Відсутність запчастин до «Ікарусів» по-перше. Чи відомо вам, що собівартість перевезення пасажира нині дорівнює 1 карбованцю 24 копійкам?

— Цією цифрою ви й маєте намір апелювати до уряду?

— Авжеж. Адже талонна лихоманка — це підсумок того, що лібералізація цін не торкнулась перегляду тарифів на автотранспорті. Хто винен, нехай розберуться. А поки що ми не зрушимо з місця, і народ може покладатися тільки на ноги. Судіть самі: приймають рішення одні, а відповідають за їх наслідки інші. У нашому випадку — водії. Вночі я залишаюсь віч-на-віч з ватагою нетверезих молодиків, яких слід забезпечити талонами. І талон, на якому стоїть цифра «15», який я пропоную придбати за 30 копійок, спрацьовує як запобіжник гранати.

Сергій БОРИСЕНКО.

Київ.

Це ж треба!

ПОТРУДИВСЬ — ОДЕРЖУЙ ГРАМОТУ

Черкаський облвиконком, порадившись із колишньою «школою комунізму» — профспілками, вирішив, що і нинішнього року можна підняти народ на трудові звершення завдяки соціалістичному, чи то пак трудовому суперництву і почесним грамотам. Випробувані десятиліттями методи пробудження виробничого ентузіазму покладені в основу грунтовної постанови. Дух «захоплює» від запропонованих у ній стимулів.

Так, за перше місце сільськогосподарський район одержить премію — 5 тисяч карбованців. Трудовий колектив за збільшення випуску товарів народного споживання — тисячу. Для ширшого розмаху змагання рекомендовано зберегти Дошки пошани передовиків виробництва.

Тож позмагаємось? Раптом пощастить, і виборемо грамоту облвиконкому! Жаль, перехідного Червоного прапора чомусь немає.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

Коротко

КОМП'ЮТЕРИ У ПОЛІКЛІНІЦІ

З річним запізненням, але все-таки одержав Луцьк нове чотириповерхове приміщення міської поліклініки № 1, обладнане сучасним медичним устаткуванням. Крім усіх традиційних поліклінічних кабінетів та методів лікування тут працюють басейн і сауна, відкрито денний стаціонар для хворих. Це єдина поліклініка на Волині, у якій встановлено комп'ютери.

Богдан ЛУЦЬКИЙ.

Отакої

МІЛІЦІЯ ГОТУЄТЬСЯ ДО ВІЙНИ

У всякому разі, так місцеві дотепники прокоментували нову штатну посаду заступника начальника Луганського УВС по тилу. До цього така посада була лише у підрозділах Радянської Армії. Відповідальним по тилу призначено колишнього начальника політвідділу УВС Віктора Козлова. Залишається здогадуватися: чи це просто працевлаштування колишнього партпрацівника, чи підсилення тилу політично надійними кадрами для боротьби із злочинністю, чи підготовка до війни?

«Схід».

Прецедент

ДІЙШЛИ ДО ВІКОН

Тривожна звістка облетіла днями Олександрівку. Увечері невідомі зловмисники побили вікна у райвиконкомі.

— Прямо якась ескалація вандалізму в селищі,— говорить голова райвиконкому Олена Ладяєва.— То обливали фарбою пам'ятник Леніну, виставляли пікети біля приміщення, вимагаючи відставки, а тепер вибили шибки у кабінеті заступника.

Міліція винуватців і цього разу не знайшла. Тож і зароджується тривога, а чи не буде наступним етапом штурм будинку, де знаходиться районна влада?

Микола ВОЛОК.

Кіровоградська область.

ПОГОДА

Сьогодні вдень на Україні передбачаються складні погодні умови. Посилення північно-західного вітру до 17—22 метрів за секунду, місцями пориви 25—30 метрів за секунду, в гірських районах — до 40 метрів за секунду, сніг, хуртовини, на дорогах ожеледиця, зниження температури до 4—10 градусів морозу. 19 січня невеликий сніг, на заході республіки без опадів. Вітер північно-східний, 7—12 метрів за секунду. Температура вночі та вдень 5—12 градусів морозу.

По Києву та області сьогодні вдень передбачається сильний північно-західний вітер, 17—22 метри за секунду, сніг, хуртовина, на дорогах ожеледиця. Зниження температури до 4—9 градусів морозу.

ДЕРЖАВА СИЛЬНА ЗМІСТОМ

Причому саме демократичним змістом, а не формою чи навіть повним переліком усіх державницьких атрибутів й ознак визначається будь-яка держава. Демократія і повинна стати наріжним каменем внутрішньої і зовнішньої стабільності нової Української держави. Сьогодні, коли зазіхання колишнього центру значною мірою вже відкинуті 1 грудня минулого року, головна небезпека для незалежної України — це союз державників зі старого апарату, для яких головним є побудова держави за власними кресленнями, і нових державників, які готові поступитися внутрішньою демократією, аби тільки була незалежна Україна. У цих розмірковуваннях — головна думка прес-конференції заступника Голови Верховної Ради республіки Володимира Гриньова, яка відбулася 15 січня.

Непересічний і реальний політик, В. Гриньов тим і став відомим республіці, що завжди мав і має власну точку зору на всі процеси, що відбуваються всередині і навколо України. Політик, який, пройшовши школу тоталітаризму як звичайний громадянин і вчений, особливо відчуває замахи на демократію, звідки б вони не виходили. І на незалежність, що без демократії ризикує перетворитися на засіб збереження неототалітаризму в межах окремо взятого заповідника.

А ще В. Гриньов переконаний, що нормальний розвиток держави можливий за умови внутрішнього і зовнішнього спокою. Внутрішній, за Гриньовим, неможливий без створення умов для життя і праці народу, що і є головним завданням республіканського керівництва. Потрібно терміново розбудовувати справжню ринкову економіку, «вмикати» внутрішні стимули людей до праці на себе і на своїх нащадків. Тому він відверто критикував запровадження ринку по-нашому. Купони багаторазового використання, яких всім працівникам видають порівну, призводять до зниження продуктивності праці, бо втрачається мотивація для кращої праці виробника. Надмірне підвищення цін, податкова система породили явище, що межує з криміналом — товари не розпродуються, а псуються і списуються за рахунок держави. Терміново треба приймати закони про приватизацію, роздержавлення, демонополізацію, банкрутство і цінні папери. В. Гриньов із задоволенням повідомив, що Президія парламенту розглянула ці законопроекти й надіслала їх до постійних комісій на доопрацювання, а в Президента є готовий указ про комерціалізацію держторгівлі, яким вона буде позбавлена можливості покривати свої прорахунки за державний кошт.

Особливу увагу В. Гриньов звернув і на тенденцію вже республіканського військово-промислового комплексу до самозбереження, який спекулює на загрозі, що нібито існує для України зовні. «Розмови про створення сильної республіканської армії для захисту інтересів України — це не що інше як прагнення наших генералів зберегти статус-кво,— сказав В. Гриньов. — Нам треба перетворити наш ВПК з Голіафа на Давида».

Зовнішній же спокій республіки залежить від відносин із сусідами, в першу чергу з Росією. Тому нічого не маючи проти Чорноморського флоту, який має належати Україні, В. Гриньов все-таки заявив, що суперечки навколо флоту не варті порушення стабільності відносин між Україною і Росією. Бо вони — геополітичний фактор європейського масштабу і визначають значною мірою клімат на континенті. Крім того, перебираючи права на флот, ми забуваємо, зазначив В. Гриньов, що спільне комюніке від 11 січня 1992 року не передбачає створення російського і грузинського флотів на Чорному морі, а ці країни теж забажають надійного захисту своїх морських кордонів. І, згодьтеся, це справді так. Особливо з огляду на заяву комфлоту І. Касатонова, який сказав, що на частини Чорноморського флоту можуть претендувати Молдова і Азербайджан, які мають свої інтереси на Чорному морі. Молдова — через Дністер, Азербайджан — через частини флотилії на Каспії, що підпорядковані Касатонову. Тому, сказав В. Гриньов, я як математик, а не політик, узагалі віддав би флот Росії, і хай голова за нього болить у неї. І, слава Богу, що В. Гриньов — усе-таки політик...

Застеріг заступник Голови парламенту і проти пошуків ворога, за яким можна було б приховати власні невдачі і прорахунки. «А пошуки ці є і в Росії, де її політики шукають ворога в «нерозумних сепаратистах» і вдаються до великодержавного шовінізму, і в Україні, де уряд намагається списати свої ринкові невдачі на Росію: мовляв, вона нас змусила форсувати ринок. Але ж якщо бути справедливим до кінця, то ми теж діяли не зовсім правильно щодо Росії, коли ввели свої купони,— сказав В. Гриньов.— Нам треба виходити на нормальну грошову реформу, і тоді все стане на місця».

На СНД Гриньов теж дивиться прагматично: якщо вона сприяє стабілізації обстановки, то тоді потрібна, якщо ні, то... самі розумієте. Наприкінці В. Гриньов хоч трохи заспокоїв журналістів, що військового путчу в Україні не буде, для цього нема психологічних умов.

А взагалі про цю прес-конференцію можна сказати, що ми поступово стаємо свідками справжнього плюралізму й у верхніх ешелонах влади. На щастя, він не заважає нашим керівникам поки що діяти одностайно.

Володимир СКАЧКО.

Життя Рад

Бої місцевого значення

З написанням цього матеріалу не поспішав свідомо. Сподівався, що заінтересованість проблемою з боку парламентської газети спонукає все-таки керівників Ужгородських міської та районної Рад сісти за стіл переговорів і зняти наболілі питання. Час минав. Амбіції виявилися сильнішими.

Першим каменем спотикання стало мале підприємство «АВТІМ». Його директор А. Купріянов упродовж десяти років очолював підрозділ по реалізації імпортної техніки, що входив до структури територіального управління «Закарпатголовпостач». Але наприкінці позаминулого року за підказкою московського акціонерного товариства «Автоекспорт» Анатолій Леонідович вирішив відокремитися від рідної фірми і разом зі столичними партнерами, їхніми колегами з СП «Матіс» та сибірською «Татра-сервіс» створити своє МП.

Ужгородська міськрада у виділенні «АВТІМу» земельної ділянки під виробничі площі в межах міста відмовила. Бо вільних земель в обласному центрі майже немає. По-друге, «АВТІМ» не представив жодних проектів та документів щодо перспектив забудови та екологічної нешкідливості нової організації. По-третє, функції МП успішно можна б і надалі здійснювати на базі «Закарпатголовпостачу», де для цього є всі умови, на створення яких свого часу витрачено солідні кошти.

Підприємці, як правило, люди кмітливі. А в нинішньому хаосі законодавчих актів їх спритність прогресує одночасно з плутаниною. Знайшли рятівну щілину й автімівці. Вподобавши собі земельну ділянку в 6,5 гектара, яка хоч і була в межах міста, але належала радгоспу «Великолазівський», вони звернулися за сприянням до Ужгородської райради. Створили перед цим відповідне підгрунтя — виділили з так званого перехідного фонду імпортних автомобілів «заінтересованим» сторонам: три — райвиконкому, два — радгоспу «Великолазівський». Та ще кільком потрібним у майбутньому організаціям.

З таким «тилом» автімівці у перемозі були переконані. І не помилилися. Райрада за активної підтримки голови Є. Томенчука оперативно відвела вищеназвану ділянку і ввійшла в долю з малим підприємством. Проігнорувавши той факт, що згідно з генеральним планом забудови та розвитку міста сюди передбачено винести з житлової зони обласного центру кілька транспортних підприємств.

Зрозуміло, такий перебіг подій не влаштовував міську владу, що, як уже згадувалось, і так потерпала від нестачі вільних площ. Не зуміла примирити конфліктуючі Ради й обласна, її земельна комісія, що розглядала питання.

«АВТІМ» тим часом, не гаючи енергії на погодження проекту забудови у відповідних інстанціях (комітеті з охорони природи, санепідстанції, архітектурі і т. ін.), прискореними темпами взялася асфальтувати виділену ріллю. Ось тут і знадобилися задобрені свого часу імпортними вантажівками організації: буквально за лічені дні майданчик для зберігання закордонної техніки був готовий. Незважаючи на те, що міськвиконком навіть направл туди наряди міліції, щ припинити роботи.

Такі дії МП далі роздмухували вогнище конфлікту, в який до того ж райрада підкинула ще кілька дровиняк. Одна з них — дозвіл колишньому Інституту монокристалів АН УРСР на будівництво наукового корпусу та житла на землях, що раніше та ж райрада відвела під індивідуальну забудову для жителів міста. Причому спорудження майбутнього об'єкта планується поблизу дериваційного каналу, що може негативно позначитися на як ті водопостачання жите Ужгорода.

Немає розуміння між двома Радами і щодо будівництва райлікарні. Згідно з накресленнями райвиконкому вона виросте на сусідніх обласним центром земля колгоспу імені Калініна. Водночас за міським генеральним планом тут передбачено прокласти шляхопровід.

Названі вище та деякі інші проблеми без особливих зусиль можна б зняти. Для цього потрібно лишень зустрітися заінтересованим сторонам і погодити дії, скоординувати їх. Представники міськвиконкому на чолі з головою Е. Ландовським, його першим заступником В. Пр копцем, головним архітект ром В. Лезу та іншими фахівцями навідалися в Ужгородський райвиконком, щоб досягти консенсусу. Але розуміння з боку голови райради Є. Томенчука не знайшли.

Вкотре у ролі арбітрів у конфлікті, що явно затягнувся, спробували виступити обласні органи. Але Євген Дмитрович ігнорував і їх запрошення сісти нарешті за стіл переговорів. Тепер не хоче мати з ним справу і голова міськвиконкому Е. Ландовський. Війна триває...

Микола ГОРВАТ,
власний кореспондент «Голосу України».
Закарпатська область.

P. S. Коли матеріал було підготовлено до друку, про що одержав інформацію теперішній керівник області М. Країло, довідалися: з ініціативи облвиконкому все ж організовано зустріч заступників голів Ужгородських міськ- і райвиконкомів В. Прокопця та М. Андруся. У присутності представників інших заінтересованих сторін вони нібито знайшли компромісний варіант вирішення проблем. Цікаво, чи «ратифікують» проект голови названих Рад та очолювані ними виконкоми?

М. Г.

УКАЗ Президента України

Про організацію роботи по прийманню та розподілу міжнародної гуманітарної допомоги на території України

У зв'язку із збільшенням обсягів гуманітарної допомоги, що надходить із зарубіжних країн, та з метою забезпечення взаємодії уряду України з урядами, діловими колами, благодійними організаціями зарубіжних країн, координації роботи по прийманню та справедливому розподілу гуманітарних надходжень серед громадян, організацій та закладів **постановляю:**

1. Створити при уряді України Комісію з питань координації приймання, транспортування, охорони та розподілу гуманітарної допомоги, що надходить із зарубіжних країн.

2. Кабінету міністрів у десятиденний строк затвердити персональний склад та положення про Комісію з питань гуманітарної допомоги, що надходить в Україну.

Президент України
Л. КРАВЧУК
15 січня 1992 року

Знайомство з кабінетним флотом

У Севастополі перебувають народні депутати України М. Горинь, О. Гудима, Я. Кендзьор, С. Павлюк, М. Поровський, О. Тарасенко, В. Червоній та Д. Чобіт. Мета їхньої поїздки — роз'яснення серед особового складу позиції парламенту та уряду України щодо розбудови Збройних Сил нашої держави, соціального захисту військовослужбовців, створення на базі Чорноморського флоту військово-морських сил незалежності України.

Депутати зустрілися з адміралами і офіцерами апарату управління ЧФ. Розмова була обопільно корисною, хоча подекуди й різкуватою. На зустріч вищий командний склад Чорноморського флоту і штабу зібрався за наказом першого заступника командуючого В. Ларіонова. Декілька годин умовляли його народні депутати, щоб дозволив зустрітися з особовим складом флоту безпосередньо на кораблях та підводних човнах. Але Віктор Петрович уперто доводив, що зустрічатися з матросами, мічманами і офіцерами на кораблях не варто. І взагалі такий дозвіл можна отримати лише в Москві. Але Москва в особі керівників головного штабу ВМФ сказала рішуче «ні».

Та під час дискусій же у конференц-залі штабу флоту адмірали та офіцери говорили, що наказ про складання присяги на вірність українському народові — передчасний, передусім необхідне політичне рішення на найвищому рівні, яке чітко визначило б долю Чорноморського флоту. Нині ж флот опинився між молотом (Росія) і ковадлом (Україна). Саме так назвав свою статтю в місцевій газеті «Слава Севастополя» командуючий Чорноморським флотом адмірал І. Касатонов. Народний депутат України Д. Чобіт назвав її відвертою фальсифікацією.

На зустрічі звучали з вуст офіцерів і адміралів аргументи-штампи, що їх вони повторювали слідом за своїм командуючим: «присягою не торгують», «флот різати по живому не можна», «ми захищаємо південні рубежі всієї співдружності» тощо. Було помітно, що в залі сидять люди з учорашнім мисленням. Окрім того, на офіцерів флоту, а на штабістів і поготів тисне командування, позиція якого відома. Зовсім інші настрої на кораблях. Про це говорили в коридорах навіть самі адмірали, але на кораблі народних депутатів так і не допустили.

Валентин ЛАБУНСЬКИЙ.

РОЗЧИСТИТИ АВГІЄВІ СТАЙНІ

РОЗМОВА ЗАКОНОДАВЦЯ З БІЗНЕСМЕНОМ

Коротко про співрозмовників. Заступника Голови Верховної Ради України Володимира ГРИНЬОВА докладно представляти немає необхідності. Скажемо тільки, враховуючи тему сьогоднішньої розмови, що головна його турбота сьогодні — якнайшвидше становлення в Україні ефективних ринкових відносин та їх законодавче забезпечення.

Ці ж питання не дають спокою і директору донецького торгового дому «Райдуга» Володимирові ТОЛОЧКУ. Посланець Меркурія справді робить диво: модні високоякісні товари в нього коштують у три—п'ять разів менше сучасних цін! На зовнішньому ринку він нерідко випереджає навіть визнані торговельні фірми. Але брак чітко продуманої законодавчої бази заважає йому (й не тільки йому) збити ціни ще нижче, наповнити крамниці товарами і, врешті-решт, підвищити життєвий рівень людей, особливо в такий важкий для України перехідний період від державної економіки до ринкової.

В. Гриньов лише зрідка уточнював слова співрозмовника, щоб краще уявити собі, про що думають сьогодні підприємці, що вони роблять.

Володимир Толочко: Володимире Борисовичу, я хотів би запропонувати вам обговорити три найважливіші, на мій погляд, питання: це — приватизація та роздержавлення, соціальний захист населення і заходи швидкого прориву в економіці.

Оскільки всі експерименти, пов'язані з цим, ми проводимо на собі, то дозвольте дати невеличку довідку. В нашому торговому домі «Райдуга» (до останнього часу це був звичайний універмаг районного типу) працюють 300 чоловік. Чотири роки тому його товарообіг становив 20 мільйонів карбованців, сьогодні — в п'ять разів більше, замість двох видів додаткових послуг сьогодні надаємо 60, а до кінця року — близько 100. В нас є комп'ютери, свій обчислювальний центр. Першими з універмагів ми перейшли на бригадний підряд, потім на оренду. Дійшли, нарешті, висновку, що потрібно ставати власниками, тепер створюємо акціонерне товариство.

Ми впевнені в правильності нашого шляху. Це підтверджують цифри: якщо за старої економіки ми давали 200 тисяч карбованців прибутку на рік, то тепер тільки за місяць — два мільйони карбованців. Збираємося і цей рубіж перекрити.

Володимир Гриньов: Думаю, ви дієте правильно, але хотів би зупинитися на одному моменті. Я вважаю, що приватизація має бути одночасним заходом для абсолютно всіх структур: промисловості, торгівлі, сільського господарства, транспорту, житла тощо. Тут виникає дуже серйозне запитання: хто ж буде купувати акції? Цілком імовірно, що відразу доведеться підключати механізм біржової гри на акціях. Проте пріоритет під час їхнього викупу має бути надано працівникам цих підприємств.

В. Т.: До якогось відсотка.

В. Г.: Згоден, решту — у вільний продаж. Я противник відірваної приватизації, але необхідно визначитися: якщо це державна власність, то тоді потрібно приватизувати все відразу, а якщо комунальна — то краще це зробити в інший спосіб.

В. Т.: Про захист соціальних прав населення. В нас практично з усіма донецькими підприємствами укладено угоди про співробітництво. Через це ми, продаючи виробленню ними понад замовлення продукцію, надаємо трудящим (а їх близько чверті мільйона чоловік) право купити дефіцит за гранично низькими цінами, котрих уже й у природі не існує. Наприклад, ми продаємо їм пилосос фірми «Сименс» лише за 220 карбованців, плюс президентський податок, роздрібна ж ціна його — 1750.

За цією ціною я його виставляю на біржові торги. 70 відсотків від суми йде до бюджету. Нехай ці кошти й одержать студенти, пенсіонери та інші...

І третє запитання — прийоми швидкої економіки. Мені сьогодні дають кредити будь-які фірми Заходу під вісім-дев'ять, максимум десять відсотків. І от думаю: чому я маю допомагати західним фірмам заробляти ці сотні тисяч, мільйони доларів, а в себе в країні кредит знайти не можу?

Істотна перешкода на шляху швидкого забезпечення продовольством та промтоварами — система ліцензування. Потрібно пройти декілька стадій, витратити силу-силенну грошей, часу, щоб нагодувати людей... тушонкою, наприклад. У нас що, складати її нема де? Тоді чому мені не дають нормально й у стислі строки налагодити її виробництво, ні копійки не взявши за це в держави? Організували СП з болгарами: ми їм — сіль і смалець (в нас його навіть за фондами не вибирають), а вони додають до цього м'ясо й відправляють нам. З боку болгар перешкод не було, а ось у нас стільки кабінетів треба обійти, починаючи з області й закінчуючи Мінторгом, що вже розхочеться щось робити взагалі.

Треба також щось вирішувати з біржами, тому що вони тільки ціни накручують, перепродуючи товари одна одній. Грабунок серед білого дня, а держава й не хвилюється, їй легше щось заборонити. Вимушений буду сам купувати брокерську контору й конкурувати з псевдобіржовиками, щоб знижувати ціни.

В. Г.: З приводу ліцензування. Це — кара Божа, що заважає нормальному пересуванню товарів. Сьогодні намагаються вписати нові комерційні структури в рамки старих формувань, тим самим підсилюючи останні. Необхідно демонополізувати право на видачу ліцензій. Я виділив би групу фірм, бірж, яким надав би право ліцензування продукції. Тобто структури влади мають виконувати іншу функцію — контролюючу.

А під час вирішення таких складних завдань, про які ви розповідаєте, думаю, бізнесменів треба взагалі звільнити від ліцензування. Необхідно змінити існуючу вбогу державницьку логіку, згідно з якою вивезення товарів — гріх. Питання складне ось у якому плані: які законодавчі акти потрібні сьогодні, щоб, з одного боку, все-таки підкорити якійсь розумній логіці держави у сфері ліцензування, а з другого боку,— звільнити нормальні економічні зв'язки.

В. Т.: А якщо поставити справу за американською моделлю, яка грунтується на принципах довіри та відповідальності? Через статуправління ми можемо встановити ефективність роботи кожного учасника зовнішньоекономічної діяльності і таким чином визначити ступінь довіри та відповідальності.

Взагалі брак товарів, валюти примушує торгівлю вкладати кошти в розвиток виробництва, довести виробнення продукції до світового рівня, щоб продати її за кордоном і купити товари, яких немає. Наш торговий дім організував таке виробництво з трьома заводами. Ми валюту вклали. А нас обклали податками, деруть, як із звичайного діючого підприємства. Коли б я займався цим з іноземними підприємствами як СП, то користувався б пільговим оподатковуванням, а зі своїми, з'ясовується, — не можна!

В. Г.: Це дикі речі!

В. Т.: Так, але вони трапляються постійно. Рідко кому за таких умов вдається вижити. Тому я з вами згоден в тому, що потрібно проводити одночасну приватизацію, щоб вибити в бюрократів грунт з-під ніг.

Через декілька хвилин мала прибути делегація однієї з провідних південнокорейських фірм «Голдстар», тому законодавець і бізнесмен порушили й тему виходу України на зовнішній ринок.

В. Г.: Франція, Німеччина встановили жорсткі митні бар'єри щодо поставок товарів з південно - східних країн на європейський ринок, тому ці фірми дуже зацікавлені в плацдармі, яким для них вбачається Україна. Будувати тут заводи, використовувати дешеву робочу силу, науковий потенціал, висококваліфіковані кадри, щоб звідси здійснювати експансію в Європу. «Голдстар» це з'ясувала однією з перших.

В. Т.: В цьому є рація. Я маю справу з західними та південно - східними фірмами і можу підтвердити, що почалася жорстка, я б навіть сказав, жорстока боротьба між Західною Європою та США й «чотирма тиграми». На цьому можна зіграти.

В. Г.: Не можна, а просто необхідно. Це на сьогодні один з небагатьох напрямів, на яких можна піднести нашу промисловість.

В. Т.: Незабаром я їду до Японії та Південної Кореї для відкриття в цих країнах своїх торговельних представництв і готовий виступити посередником з того кола питань, яке ви мені окреслите. Нині важливо не стільки одержати прибуток, скільки налагодити серйозні економічні взаємовідносини.

В. Г.: Дякую за пропозицію, ми її розглянемо. Я думаю, що в України є непогані шанси для застосування іноземних інвестицій, для економічного співробітництва. Є цікава ідея спільної діяльності з однією японською префектурою, де побудовано ціле наукове містечко. Це одна з найпотужніших в технологічному плані префектур. Японці зацікавлені у використанні нашого інтелектуального потенціалу; готові будувати тут лабораторії, представляти нам свої. Вони досить високо оцінюють конкурентоспроможність нашого наукового потенціалу.

Сьогодні йдуть серйозні розмови й про створення так званого проекту «45-ї паралелі». Це проект будівництва трансконтинентальної автомобільної безмитної траси Київ — Лісабон, яка пройде по всій Європі. Це дуже спростить транспортування товарів (митний контроль — тільки на кінцевих пунктах). Вважається, що ця дорога стане одним з головних транспортних нервів єдиної Європи. Далі траса може простягтися на схід — до Алма-Ати.

В. Т.: Тим більше необхідно вже сьогодні подбати про те, щоб з цим рівнем співвідносилися закони, система ліцензування, податків, кадрів, інформаційних служб і таке інше. Вони мають бути такими, щоб не заважали бізнесу, а, навпаки, допомагали йому.

В. Г.: Давайте скажемо прямо, що Україна сьогодні не готова нормально діяти в рамках ринкової економіки, особливо у зв'язку з виходом на рівень міжнародних контактів.

Сьогодні до нас надходить багато пропозицій про надання вигідних кредитів, однак ми не маємо ніякої інформації про цих осіб, їхні фірми. Думаю, такою діяльністю повинні займатися комерційні банки та фірми. Під час поїздки до Ізраїлю мені вдалося домовитися з мультимільйонером Айзенбергом про створення спільної інформаційно - консалтингової фірми, котра займатиметься пророблюю усіляких проектів, угод тощо. Будуть відкриті філіали в Ізраїлі, інших країнах.

Розмова перервалася через прийом делегації «Голд стар», де був присутній за запрошенням В. Гриньова і В. Толочко. Ця зустріч підтвердила їхні висловлювання щодо політики південнокорейських фірм в Україні.

В. Т.: Мені здалося симптоматичним те, що такий гігант, як «Голд стар», почав своє сходження з дрібниць— виготовлення й торгівлі парфумерними виробами, так би мовити, від простого до складного. Я також з цього починав, а тепер тісно пов'язаний з хімічним виробництвом, металургією, будівництвом... Тобто хочу сказати, що без дрібних та середніх виробництв не обійтися.

В. Г.: Ось уже декілька місяців розробляється «Програма сприяння малому та середньому бізнесу в Україні». До її розробки я залучив багато спеціалістів. Сюди ввійдуть банківське, інформаційне забезпечення і багато іншого, про що ми з вами говорили. Але головна особливість програми — у створенні середовища, яке зруйнує економічну монополію. В будь-якій цивілізованій країні малому й середньому бізнесу надаються пріоритети, в нас же поки що навпаки.

Великий бізнес до нас піде з колосальними труднощами, вимагатиме особливих повноважень, тому потрібно створити умови, щоб не тільки наш, а й західний малий бізнес створював йому конкуренцію. Нещодавно, наприклад, у Києві проходила виставка товарів, які випускають невеличкі фірми Південної Угорщини. Ці товари досить-таки конкурентоспроможні на світовому ринку, до того ж угорські підприємці готові до будь-яких форм розрахунків та співробітництва, на що навряд чи піде якась велика фірма. Радує і те, що виставку на високому рівні з нашого боку організувало СП «Український бізнесцентр» без будь-якої допомоги держави. Це — перша ластівка. Тільки підприємницька діяльність спроможна розчистити авгієві стайні нашої економіки. А для цього потрібні в першу чергу добре розроблені закони. Без допомоги бізнесменів їх важко створити. Такі групи вже працюють у Харкові, Києві. Я б дуже хотів, щоб така група була й у Донецьку.

В. Т.: Ми будемо брати участь, тому що в цьому зацікавлені.

Але щоб розвинувся малий і середній бізнес, потрібні позики. Гарантом має виступити держава, тому що на Заході нікому більше нині не повірять. І ні в якому разі не можна ці кошти вкладати в чергові «проекти сторіччя», це великий ризик.

В. Г.: Ви міркуєте правильно: дрібні підприємства швидше діють і дадуть прибуток. Для підтримки ж бізнесу необхідно створювати банки з участю іноземного капіталу.

Сергій **РЯБОВ,**
журналіст.

Київ.

P. S. Коли матеріал було підготовлено до друку, до редакції зателефонував В. Толочко і повідомив: на прохання В. Гриньова він перебував у Москві для участі в установчій конференції організації «Східноєвропейське співробітництво та торгівля».

— Дуже вигідна справа, — пояснив Володимир Миколайович. — Я став одним із засновників цієї організації, придбав місце на товарній біржі. «ВЕСТ» стане незабаром великим європейським торговельним домом, від співробітництва з яким Україна тільки виграє.

Гість аграрного відділу

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Володимир Давидович КОНАШЕВИЧ — типовий представник нелегкого «довоєнно - повоєнного» покоління. Народився 1936 року в Борзні на Чернігівщині. Батько — вчитель поліг під Сталінградом.

Закінчив істфак Львівського університету. Кандидат історичних наук. Працював у комсомолі. 12 років — у пресі: заступав редактора журналу «Дніпро», редагував щорічник «Наука і культура України». Останні 12 літ — перший заступник голови правління Товариства книголюбів.

В ІНТЕРЕСАХ НАРОДУ ЧИТАЮЧОГО

— Українська читацька спілка — одна з давніх громадських організацій, яка створювалась, як відомо, в горезвісні застійні часи. Як «вписується» ваше Товариство в загальноукраїнський демократичний процес?

— Застійність — то лиш хронологічна позначка в біографії Товариства книголюбів. Головне, що воно, хоча й було створене у важкі роки, згуртувало різних людей навколо їх спільного інтересу до книги, літератури і культури.

Чимало привнесених іззовні невеселих епізодів з життя організації можна було б пригадати. Говоримо ж, однак, про поступ демократії... Ми порівняно легко пережили той, сказати б, невдоволений подив наших високих «кураторів», який ще в 1985—88 роках спричинила сама постановка на пленумах правління питань про поглиблення громадських засад і розвиток демократичної природи Товариства.

Один з етапів демократичного оновлення Товариства книголюбів України логічно завершився прийняттям і реєстрацією його власного Статуту. Щоправда, це сталося на 17-му році існування Товариства. Але ж сталося!

— Яким є Товариство книголюбів сьогодні, чим воно живе?

— Товариство сьогодні — це 34 тисячі діючих первинних осередків на промислових підприємствах, у селі, в установах, навчальних закладах. У його складі майже кожний десятий житель України: це 2,5 тисячі клубів книголюбів; 1,5 тисячі громадських бібліотек; це 86 тисяч громадських книгорозповсюджувачів, які за рік реалізували книжок на 24 мільйони карбованців; це численні книжкові свята, вечори, літературні дискусії, театри; це благодійні заходи для дітей-сиріт, інвалідів, шефство над чорнобильцями...

— А як справи на селі? Яке місце літератури у його культурному відродженні, як розповсюджують книгу серед сільської молоді?

— Кілька років тому Товариство виділило 1 мільйон 700 тисяч карбованців на поповнення 17 тисяч бібліотек сільських шкіл. Допитлива сільська молодь «проковтнула» цю літературу вмить. Істотно не впливає на розв'язання цього питання і традиційний щорічний огляд спільної роботи організацій Товариства та Споживкооперації щодо пропаганди й розповсюдження книги на селі, якими б втішними його показники не були. Переконалися в цьому, розпочавши задовольняти попит сільських читачів через пошту. Практика розвінчує міф про примітивні культурні потреби села: з найвіддаленіших хуторів одержуємо такі замовлення, що й не снилось декотрим міським книжковим гурманам! Десятиліттями духовно збіднює селян потворне породження застою — дві системи книжкової торгівлі: державна (багата за нашої бідності) — для міста і кооперативна (біднішої не буває) — для села. Без радикального втручання держави цього питання не розв'язати!

— Ви згадали за роботу з молоддю. Нещодавно в якійсь з українських інформаційних телепрограм довелося бачити сюжет про роботу Фонду культури України з дітьми: уроки народознавства, поширення української абетки...

— Щодо української абетки — то це лише розділ згаданої програми. Він уже має свою історію трагіко-героїчного змісту. Практична робота на виконання Закону «Про мови в Українській РСР» наразилася на одну з багатьох трудношів: відсутність цікавих для дітей і ефективних абеток. Наше Товариство залучило до цієї роботи письменників, учителів, вихователів, психологів, художників, лікарів. Розроблено і апробовано тексти, художнє оформлення. Та з'явились нові перешкоди: нестача паперу, картону, фарб, небажання поліграфістів братися за економічно не вигідну за умов ринку роботу. І все ж таки: 100-тисячним тиражем кожна побачили світ «Алфавітні усмішки» Ганни Чубач, «Українська азбука» Варвари Гринько, «Пташина абетка» Віктора Терена. На підході — «Народознавча абетка», «Весела арифметика», лічилки.

— Не хотілося б, щоб склалося враження, ніби в Товаристві книголюбів не існує проблем. Що хвилює тепер ваших колег? Як збираєтесь долати труднощі?

— Цього не хотілось би й мені, бо то була б неправда. Проблем багато. Наші, внутріспілчанські, долатимемо власними силами. Серед них чи не найважливіша проблема — кадрова (йдеться про штатні й громадські сили). В цілому здоровий кадровий корпус Товариства має певну частину людей, які й досі не вийшли з гіпнозу застійних поглядів. Формується й нова група, уражена «хворобою ринку»: де в кого домінує комерційна робота, втрачається смак до просвітницької діяльності...

Ще одна проблема — обтяжливе оподаткування зумовлює згортання культурно-освітньої і благодійницької роботи. Чи не парадокс: наша громадська організація з доброї волі і на власні, зароблені нею кошти працює в інтересах держави і... задихається під тиском державних податків.

Проблеми, проблеми... Вони викликають обурення і протест, але співіснують з оптимізмом, з вірою в те, що високі заклики і декларації нарешті підтвердяться ділами.

Розмову вів Юрій НЕСТЕРЯК, спеціальний кореспондент «Голосу України».

Спорт

КОЛОСКОВЩИНА НЕ ЗДАЄТЬСЯ...

Футбол

У Москві з інтервалом у добу сталися дві події, які, безумовно, привернули до себе увагу прихильників футболу на території колишнього карбованцевого простору. Спершу під головуванням колишнього воротаря «Спартака» з Москви та збірної розпущеного СРСР Анзора Кавазашвілі 170 спеціалістів, які представляли 62 регіони Росії, було проведено зустріч. Її оголосили установчою конференцією. Вона й заснувала Всеросійську асоціацію футболу. Прийнято, як водиться, Статут нової організації, внесено пропозиції про порядок проведення чемпіонату Росії. Зокрема, обговорювався варіант участі в чемпіонаті 16 команд вищої ліги, 40 — першої (західна і східна зони) та 120 команд другої ліги (шість зон).

Обрано виконком асоціації. Її головою став А. Кавазашвілі. Серед дев'яти віце-президентів — Костянтин Бєсков, Віктор Понедєльнік, Валентин Іванов...

Але, як стало відомо, не збирається оголошувати капітуляцію Федерація футболу колишньої РРФСР, яку очолює Юрій Нирков. Отож основні бойові дії, схоже, ще попереду.

Друга подія — пленум Федерації футболу небіжчика СРСР. Його підсумок — перелицювання цієї організації, яка відтепер називається асоціацією Федерацій футболу незалежних держав. А очолив її (правильно ви подумали) — непотопаючий В'ячеслав Колосков. До цього гурту пристало ряд федерацій. Асоціація планує проводити свій чемпіонат.

Усе це, звісно, дивує, бо існує Указ Президента Російської Федерації про те, що до 2 лютого нинішнього року всі колишні союзні структури мають припинити своє існування.

— Спостерігається елементарна боротьба за владу, сфери впливу, — коментує голова Федерації футболу України Віктор Банников. — Зрозуміло, що пан Колосков та його опричники без бою зброї не складуть і відстрілюватимуться до останнього патрона. Адже на карту поставлено: життя або...

Утім, оті бої, канонада від яких докотилася й до України, не повинні нас хвилювати. До тих справ ми, на щастя, ніякого відношення не маємо. Спитати б: чому це вони повинні нас більше турбувати, ніж події в футбольному житті Німеччини, Нідерландів, Англії, Італії тощо?

Наше ж головне завдання — прискорити вступ до ФІФА та УЄФА (слава Богу крига, здається, починає скресати) і провести на найвищому рівні національний чемпіонат нашої держави і розиграш Кубка.

— Вікторе Максимовичу, після того, як ФІФА, а точніше її генеральний секретар пан Блаттер, змінила гнів на милість і наш вступ до цієї організації — справа найближчого часу, мабуть, свої погляди на Україну тепер звернули якісь інофірми, які випускають спортивний одяг, інвентар?

— Так. Першими руку дружби нам подали з Австрії. Є пропозиції й з інших країн Заходу. Але поки ще не час говорити про все це детально. Та й права я не маю, бо це комерційна таємниця. Але згодом інформацію про ділові контакти нашої федерації подамо в солідному обсязі.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На олімпійській хвилі

З АЛЬБЕРВІЛЕМ ЯСНО, А З БАРСЕЛОНОЮ?

Кілька днів тому президент НОК України, дворазовий олімпійський чемпіон Валерій Борзов запросив журналістів на розмову.

А присвячено її недавнім подіям, які відбулися в Москві та Мінську. Московська зустріч лідерів восьми олімпійських комітетів завершилася утворенням Ради президентів національних олімпійських комітетів, яка функціонуватиме протягом так званого перехідного періоду. Вона покликана сприяти визнанню МОКом олімпійських комітетів незалежних держав, координувати роботу по підготовці та участі в Олімпійських іграх 1992 року. Щоправда, зазначено, що необхідне визнання цього органу з боку МОК, а також главами урядів СНД.

Досить успішною була нарада олімпійських президентів і в столиці Беларусі. Вони вирішили порадити федераціям з окремих видів спорту також утворити ради президентів. Адже жодна союзна федерація нині не зареєстрована і опинилася поза законом. І тут міждержавна Рада президентів могла б координувати роботу.

Журналісти дізналися від президента НОК України про те, що прийнято звернення до президента МОК Хуана Антоніо Самаранча. У ньому, зокрема, пропонується використати для об'єднаної команди в Альбервілі олімпійський прапор і олімпійський гімн, а на офіційних церемоніях нагородження після прізвища переможця називати також державу, до якої належить спортсмен. На церемоніях відкриття і закриття ігор наші спортсмени хотіли б мати в руках маленького формату національні прапори...

Це все стосовно Альбервіля, де змагатимуться лицарі зимових видів спорту. А що нас чекає в Барселоні влітку?

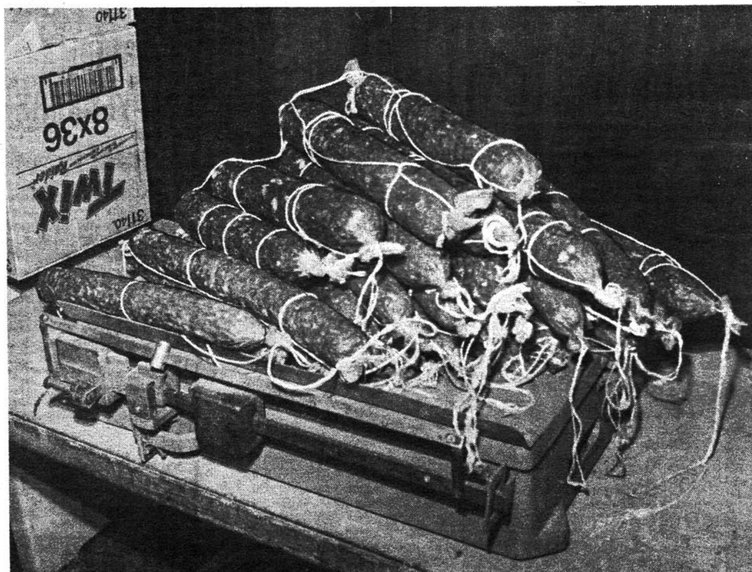
Чи зможе Україна виступати в столиці Каталонії самостійною командою?

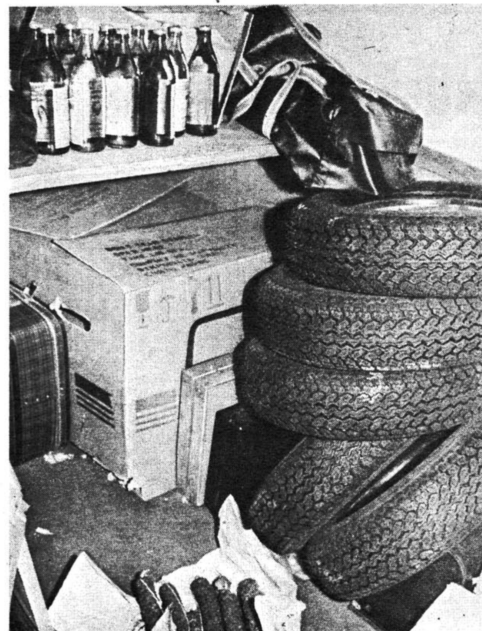
— Однозначну відповідь дати тепер важко, — сказав В. Борзов. — Представники тих видів спорту, з яких вже проведено відбіркові змагання, увійдуть до збірних СНД. А от плавці, легкоатлети тощо, за умов позитивного рішення МОК, зможуть утворити незалежну збірну України, яка виступатиме під національним прапором.

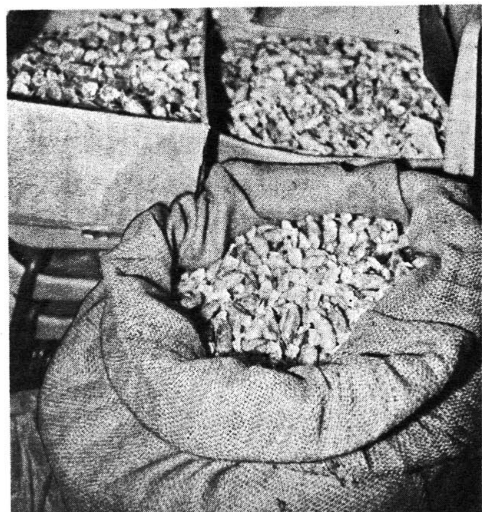
— А як з коштами для цієї команди?

— Якщо відверто, то поки що сутужно. Маємо, як кажуть, на «чорний день» 150 тисяч інвалютних карбованців. То для заявок та реєстрації. Але це, зрозуміло, мізер. Сподіваємося на підтримку спонсорів. Обіцяє нам допомогти українська діаспора.

Віктор ГЕНЧУК.

КОРДОНИ ПРОЗОРІ. ПОЛИЦІ МАГАЗИНІВ ТЕЖ

Вони приїжджають і не торгуючись скуповують усе. Залишають нам папірці, а вивозять... Коли не вірите, прийдіть до будь-якого поїзда, що вирушає до Росії чи в якусь іншу республіку колишнього Союзу. Он кажуть, що в Сумській області люди уже виходять на колії і зупиняють поїзди. Скільки там усього знаходять... Тож полиці наших магазинів порожні, а торгова мафія продає все заїжджим купцям, бо дорожче платять.

Все це і навіть більше можна почути у чергах біля магазинів, які зовсім не зменшилися попри всі запевнення, що ось, мовляв, із лібералізацією цін дещо з'явиться. Звідки воно, оте щось, візьметься, коли виробництво товарів знижується, грошова маса зростає, а те, що називають лібералізацією, взагалі нею не є.

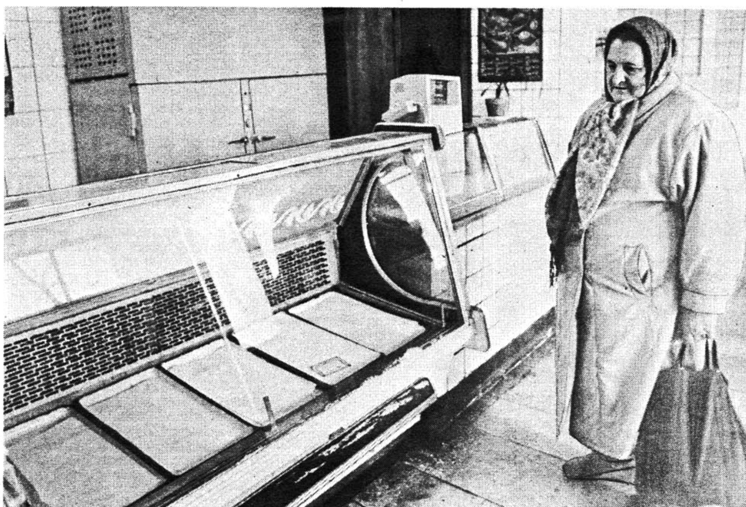
Тому отим розмовам біля магазинів у правдивості не відмовиш. Можливо, за винятком того, що вже зупиняють поїзди. Це все народні фантазії, а поїзди як їхали, так і їдуть. І везуть.

Тільки з Київського залізничного вокзалу протягом доби від'їжджає близько 260 тисяч пасажирів, і лише п'ять працівників оперативно-пошукової служби, або так званої митниці, здійснюють нагляд за вивезенням гостродефіцитних товарів за межі України. Що вони можуть! На цих фотографіях ви бачите тільки маленьку частину того, що вдалося затримати. А скільки їх (масла, м'яса, кондвиробів, побутової техніки тощо) упало в ту безодню.

Отже, люди ще не вийшли на колії, але це може статися, якщо щойно створена українська митниця не візьме справу до своїх рук. Бо поки що наші кордони прозорі. Аж надто прозорі.

Сергій ЛАВРЕНЮК.
Фото Укрінформ.

У дипломатичних колах

Ар'є ЛЕВІН: «Цей рік був для нас успішним...»

Нещодавно в Києві побував посол Держави Ізраїль у Москві пан Ар'є Левін. Під час візиту він дав голові Товариства єврейської культури України Іллі Левітасу інтерв'ю, яке друкується нижче.

— Чи задоволені ви своїм візитом до Києва?

— Дуже. Ми провели переговори з міністром закордонних справ, обмінялися нотами про встановлення дипломатичних відносин у повному обсязі, про відкриття посольства Ізраїлю в Києві.

— Після розпаду Радянського Союзу послом в якій країні ви себе вважаєте?

— Ізраїль визнав суверенними державами всі колишні республіки СРСР. І доки в цї держави не буде направлено послів, я представлятиму в них свою країну.

— Чи є вже кандидатура на посаду посла в Україні?

— Ще немає.

— Чи буде якась відмінність у відносинах Ізраїлю з новими державами?

— Давайте говорити про Україну. В Ізраїлі чимало розмов про вихідців з Радянського Союзу, ми називаємо їх «росіянами». А насправді більшість з них є вихідцями з України. Як їх називати? Мої батьки — теж уродженці України. Звідси наші діди й прадіди. У нас дуже багато корінних зв'язків... Тому обидві наші країни зацікавлені в розвитку відносин, тим паче, що наші економіки доповнюють одна одну. Що потрібно Україні — є в нас, що треба нам — є в Україні.

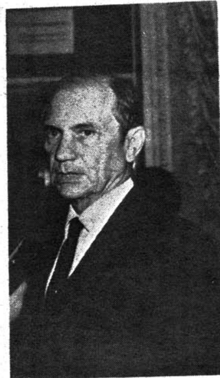
В Ізраїлі, скажімо, високорозвинені сільське господарство, науково-промисловий комплекс, електроніка, медична апаратура, комп'ютери, фармакологія. Отже, нашим країнам потрібна точка опори, добра воля.

— Як ви ставитесь до подвійного громадянства, тобто чи може людина бути громадянином і України, і Ізраїлю?

— У нас це не суперечить закону. Громадянин Ізраїлю повинен дотримуватися наших законів: сплачувати податки, служити в армії, виконувати інші обов'язки та користуватися благами. За цих умов він може бути громадянином України.

— Результати війни в Перській затоці, відкриття посольства в Москві, скасування резолюції ООН, яка визначає сіонізм як форму расизму, встановлення дипломатичних відносин з нашими новими державами, контакти з Китаєм, прямі переговори з арабськими країнами... Чи вважаєте ви 1991 рік успішним для Ізраїлю?

— Так, ви маєте рацію. Але ви перелічили не все. Ми впорядкували свої відносини з країнами Східної Європи. Два роки тому ми про це й думати не могли. Відбулася ще одна подія, про яку ви не згадали: знято всі перешкоди для повернення євреїв на свою історичну батьківщину. І євреї їдуть до нас. Думаю, і новий рік буде не гіршим.

— Переговори з арабськими країнами — чекаєте ви від них конкретних результатів чи це лише щабель до майбутніх успіхів?

— Те, до чого ми прагнули 40 років, здійснилося. Досі арабські країни, крім Єгипту, не хотіли визнати факт нашого існування й уникали прямих переговорів з нами. Хоча вони й тепер ще не визнали нас юридично і ми перебуваємо в стані війни, переговори дають певну надію.

— Чи змінилося сьогодні ставлення Ізраїлю до Організації визволення Палестини та її лідера Ясира Арафата?

— Ні, тому що не змінилася ні сама ОВП, ні Ясир Арафат. Чимало організацій, що входять до ОВП, навіть навпаки, стали войовничішими щодо нашої країни. Вони не відмовилися від терору, шість-сім років переховують у себе кількох наших військовополонених і роблять вигляд, що нічого не відбувається. Вони загрожують тим арабським організаціям, які йдуть з нами на контакти. Арафат не знімає напруженості в цих відносинах. Ми прагнемо переговорів, а вони штовхають своїх дітей на інтифаду, продовжують убивати.

— Дякуємо за бесіду.

Штрихи до політичного портрета

«ЖОДНУ ЛЮДИНУ Я НЕ НАЗВУ МІГРАНТОМ...»

Чому росіяни в Казахстані проголосували за Назарбаєва!

Пригадується, першим поштовхом до подій в Алма-Аті у грудні 1986 року стала національність нового лідера республіки: «прислали росіянина».

На недавніх президентських виборах, коли знову постало питання про лідера Казахстану, про це важко було не згадати. В республіці, де 42 відсотки казахів, 38 відсотків росіян, а ще — українці, білоруси, німці, корейці, національність президента мала чимале значення.

За кандидатом у президенти уважно слідкували зусібіч, і будь-яка необачна заява загрожувала «обвалом» на виборах. Не допомогли б ані переконлива економічна програма, ані особиста популярність й авторитет у світі.

Вражаючі результати голосування показали: Нурсултан Назарбаєв жодного разу не «підсковзнувся» на національному питанні. Навіть в місцях соціального напруження республіки — Уральську, Усть-Каменогорську він набрав понад 90 відсотків голосів. У колишньому секретному Ленінську з переважною більшістю російськомовного населення він отримав майже 99 відсотків, в Уйгурському районі — також 99... А ось серед двох відсотків (або 150 тисяч чоловік), що проголосували проти президента-казаха, більшість — прихильники казахських національних рухів.

І все ж чому так дружно й безбоязно російськомовне населення віддало голоси за Назарбаєва?

Відповідь напрошується сама: бо більш нема за кого. Преса вже поставила на карб «безальтернативність» виборів у Казахстані. Але за нерозвинутості політичних партій та рухів, відсутності в них серйозних програм альтернативні вибори в Казахстані були б не лише неприродні, а й небезпечні. В умовах багатонаціональної республіки голосування могло б початися за принципом: один народ — єдиний голос...

І все ж ця відповідь, що лежить на поверхні, мабуть, вірна — більш нема за кого. Назарбаєв — єдиний, хто реально здатний не просто гарантувати «рівність у бідності», національну чи соціальну, але й витягти республіку з цієї бідності спокійно й розважливо, не роблячи різких рухів, — що він вже довів. Поки що Назарбаєву в Казахстані вірять беззастережно, в тому числі російськомовне населення. Тому, коли із Росії, яку стрясають власні проблеми, лунають сильні заяви про перегляд кордонів «в інтересах росіян у Казахстані», першими здригаються росіяни в Казахстані...

А додаткові голоси російськомовних виборців дала Назарбаєву твердо проголошена на всю республіку фраза:

— Я нікого з людей у Казахстані не назву мігрантом і вам не раджу!

Так чи інакше, Нурсултан Назарбаєв став «президентом народної згоди» — згоди усіх народів республіки.

Віктор КИЯНИЦЯ.
«Московские новости», 15 грудня 1991 року.

Репліка

Нова стаття нашого експорту?

Схоже, що «смутні часи» — благодатний період для самозваних магів, цілителів та чародіїв. Нас цим уже не здивуєш, і, мабуть, враховуючи зниження «попиту» на внутрішньому ринку, найпідприємливіші із чародіїв вирушили за кордон.

Землею обітованою, Меккою для сотень знахарів і магів усіх мастей з колишнього Союзу стала Югославія, де війна в Хорватії зачепила практично кожну сім'ю. І вони з готовністю й великим бажанням вірять у все, що обіцяє порятунок. І ось на цьому багато наших співвітчизників вирішили поспекулювати. Практично в будь-якому сербському містечку ви знайдете «радянського» знахаря чи знахарку, до яких «не зарастает народная тропа». Виступають приїжджі «чорні» і «білі» маги й по місцевому телебаченню, причому в «ударний час».

Багато галасу наробив у Югославії досить відомий Алан Чумак. І досі один з бєлградських журналів ось уже півтора року з номера в номер публікує «чарівничий портрет» Чумака, що його сам автор «заряджає» з Москви.

Якось в бєлградському відділенні міліції ми побачили таку картину: двоє — чоловік та жінка — у білих до п'ят балахонах, з палицями в руках і величезним хрестом на грудях. Черговий міліціонер, котрий складав протокол, роздратовано відклав ручку вбік, очевидно, втративши надію щось зрозуміти. Нам довелося прийти йому на допомогу.

— Іоанн Хреститель, Діва Марія, — без удаваної скромності відрекомендувались вони.

Німа пауза. Ми перекладаємо міліціонеру. У бідолашного полізли очі на лоба.

— Так, я той самий Іоанн, котрий хрестив самого Ісуса Христа, — повторює «божа людина», й не моргнувши оком, додає: — Ми — космічна пара. Носимо одяг космічного світла й наше завдання — ввібрати в себе всю енергію зла й пітьми. Ми рятуємо все, що можемо врятувати...

Міліціонер попросив їх показати паспорти. «Іоанном Хрестителем» виявився 50-річний Юрій Кривоногов, колишній кібернетик, а «Дівою Марією» — його 33-річна дружина Марина, колишня журналістка. Місце проживання подружньої пари — Київ. Прибули із столиці України в Югославію, за їхніми словами, щоб «хрестити й відкривати серця людей, котрі сьогодні в цій країні переповнені ненавистю».

Звичайно, міліція їх відпустила, а згодом, включивши якось ввечері телевізор, побачив «святу пару», а яка розмірковувала про апокаліпсис, котрий настане у листопаді 1993 року. Від знайомих ми чули, що «Іоанн» та «Марія» зараз надзвичайно популярні в столиці. На їхні шоу збирається величезна аудиторія.

Усе повторюється, як і у випадку з Аланом Чумаком. Щоправда, своєї чудодійної картинки вони поки що не придумали. Але, як кажуть, ще не вечір.

Є попит, є і пропозиція.

Андрій БАТУРІН.
Белград.

Наш прес-клуб

ОЧИМА ЗАРУБІЖНИХ КОЛЕГ

Гуманітарна допомога західних країн колишнім радянським республікам стає предметом своєрідного суперництва між Сполученими Штатами та деякими країнами Західної Європи, зокрема, Францією. Париж, роздратований тим, що до процесу підключився блок НАТО, вбачає в цьому спробу США перехопити пальму першості та забезпечити свій вплив у нових країнах.

Франція, зі свого боку, спішно вживає заходів для того, щоб допомога Європейського співтовариства прибувала до адресатів раніше, ніж вантажі Північноатлантичного альянсу.

«Індепендент» (Великобританія).

* * *

Японський експортно-імпортний банк планує відкрити у вересні цього року своє перше представництво у Москві, щоб сприяти проведенню радикальних реформ в країнах — учасницях співдружності незалежних Держав. Після відкриття свого філіалу банк має намір активізувати фінансові операції з підприємствами та організаціями СНД, які досі обмежувалися фінансуванням лише експортно-імпортних угод. Надалі банк забезпечуватиме реалізацію урядових (японських.— **Ред.**) програм зарубіжних інвестицій, а також виділятиме кошти компаніям, які організовують на території колишніх радянських республік спільні підприємства або відкривають власні філіали.

«Іоміурі» (Японія).

* * *

Поки що в американському держдепартаменті більше проблем і турбот, ніж радості за свободу й демократію в колишньому Радянському Союзі. Сьогодні тут мало хто навіть знає, як називаються деякі нові країни. Держдепартамент намагається знайти людей, які могли б представляти інтереси США в цих колишніх радянських республіках. Однак це не так просто зробити. По-перше, треба хоч трохи знати мову країни, а по-друге, є мало бажаючих туди їхати через економічну розруху, що там панує...

Крім цього, адміністрації буде важко розглядати дванадцять окремих замовлень про подання допомоги. Вже ніхто не буде практично неможливо добитися цього, бо американці вимагають від свого президента переключитися з проблем зовнішньої політики на проблеми внутрішньої.

Телекомпанія «Ей-бі-сі» (США).

Коротко

Граничну норму вивезення товарів — на суму до 1000 карбованців на одну людину — встановив литовський уряд. Нинішнього року заборонено вивозити з Литви вершкове масло, сири, цукор, олію, М'яса дозволяється брати із собою не більше кілограма. Автомобілісти, які виїжджають з республіки, можуть мати в баках лише 40 літрів бензину.

* * *

Хочеш добре жити — заробляй. Саме такий зміст указу, підписаного президентом Таджикистану Набієвим. Згідно з цим документом на таджицькій території скасовуються обмеження на заробітну плату та збільшення коштів, що йдуть на споживання. Керівництво республіки впевнено, що такі заходи сприятимуть підвищенню трудової активності населення.

* * *

Реорганізація найвищого ешелону виконавчої влади — Ради Міністрів здійснюється у Латвії за ініціативою її голови Годманіса. Мета — підвищити відповідальність міністрів за хід і темпи приватизації. Внаслідок передбачених змін значно скоротиться управлінський апарат. А дев'ять міністерств взагалі зникнуть: їх або об'єднають з іншими, або ліквідують.

* * *

Власне «політбюро» матиме Демократична партія Росії. На засіданні її правління обрано політичну раду в складі 12 чоловік. Виконувати обов'язки голови політради доручено лідеру ДПР Миколі Травкіну.

* * *

Через відміну багатьох авіарейсів цього року стане набагато важче вилетіти з Кишинева до інших міст колишнього СРСР. Натомість, як повідомив молдовський міністр транспорту Козлов, передбачено відкрити авіалінії до Варшави й Стамбула.

* * *

Стрімко зростає кількість донорів у казахстанському місті Аркалик. А пояснюється цей феномен просто. Згідно з постановою Аркалицького міськвиконкому віднині донори, що мають довідки з обласної станції переливання крові, можуть придбати в магазинах два кілограми цукерок, півкілограма імпортного чаю, два флакони шампуню й дещо з одягу.

* * *

Зненацька підскочив попит на собак у містах російського Примор'я. А спричинило його скасування в Китаї закону, який забороняє тримати вдома цих тварин. От і кинулися китайці за кордон до сусідів у пошуках «друзів наших менших». Торгівля здійснюється за бартером: за породистого песика дають шкіряну куртку.

ВИЗНАННЯ ТРИВАЄ...

9 січня ц. р. в нашій газеті було опубліковано дані МЗС України про визнання України та встановлення дипломатичних відносин між Україною та державами світу. У відповідь на численні прохання читачів подати повний список цих держав пропонуємо його вашій увазі — нашу незалежність визнали 77 країн і Організація визволення Палестини, а з 13 із них встановлено дипломатичні відносини.

1. Польща 2. Канада 3. Угорщина 4. Литва 5. Латвія 6. Росія 7. Болгарія 8. Естонія 9. ЧСФР 10. Швеція 11. Хорватія 12. Словенія 13. Туреччина 14. Монголія 15. Швейцарія 16. Аргентина 17. Норвегія 18. США 19. Ізраїль 20. Мальта 21. Афганістан 22. Німеччина 23. КНДР 24. Лівія 25. Франція 26. Японія 27. Італія 28. Беларусь 29. Казахстан 30. Грузія 31. Вірменія 32. Куба 33. Китай 34. Чілі 35. Австралія 36. Республіка Корея 37. Мозамбік 38. Індія 39. Сьєрра-Леоне 40. Бразилія 41. Уругвай 42. Єгипет 43. Азербайджан 44. Киргизстан 45. Таджикистан 46. Узбекистан 47. Туркменія 48. Молдова 49. Перу 50. Таїланд 51. Іран 52. Коста-Ріка 53. Камбоджа 54. Данія 55. Фінляндія 56. В'єтнам 57. Алжир 58. Бангладеш 59. Мексика 60. Греція 61. Великобританія 62. Туніс 63. Малайзія 64. Йемен 65. Судан 66. Оман 67. Лаос 68. Бельгія 69. Індонезія 70. Ірландія 71. Саудівська Аравія 72. Португалія 73. Ірак 74. Сінгапур 75. Іспанія 76. Ліван 77. Марокко 78. ОВП.

Щодо дипломатичних відносин:

1. Підписано спільне комюніке про встановлення дипломатичних відносин з Республікою Польща (8 вересня 1991 року). Обмін нотами 4 січня 1992 року.

2. Протокол про встановлення дипломатичних відносин з Литовською Республікою (21 листопада 1991 року). Обмін нотами 12 грудня 1991 року.

3. Протокол про встановлення дипломатичних відносин з Угорською Республікою (3 грудня 1991 року).

4. Протокол про встановлення дипломатичних відносин з Республікою Болгарія (13 грудня 1991 року).

5. Обмін нотами про встановлення дипломатичних відносин з Республікою Вірменія (25 грудня 1991 року).

6. Протокол про встановлення дипломатичних відносин з державою Ізраїль (26 грудня 1991 року).

7. Встановлення дипломатичних відносин з Австралією. Обмін нотами 26 грудня 1991 року.

8. Спільне комюніке про встановлення дипломатичних відносин з КНР (4 січня 1992 року).

9. Встановлення дипломатичних відносин з Аргентиною (6 січня 1992 року).

10. Спільне комюніке про встановлення дипломатичних відносин з КНДР (9 січня 1992 року).

11. Встановлення дипломатичних відносин шляхом обміну листами між міністрами закордонних справ України і Великобританії (10 січня 1992 року).

12. Протокол про встановлення дипломатичних відносин із Швецією (13 січня 1992 року).

13. Встановлення дипломатичних відносин шляхом обміну листами між міністрами закордонних справ України і ФРН (17 січня 1992 року).

Такі дані надало нам МЗС України за станом на 17 січня 1992 року.

Артем ПРОХОРЕНКО.

Що почім

Вільнюс

У торгівлі Литви стільки змін, що важко навіть простежити за ними. Ясно поки що одне: навчений гіркою минулорічною практикою своїх попередників, які після різкого підвищення цін змушені були подати у відставку, теперішній уряд виробив тактику ступеневого підвищення цін — сьогодні на одні товари, завтра — на інші. Внаслідок цього народ, не встигаючи стежити за ціновими змінами, змушений просто змиритися з своєю долею...

Ось і знову з 8 січня подорожчали на 50 відсотків усі алкогольні напої і тютюнові вироби, на 40 відсотків — молочні продукти. Тепер пляшка горілки коштує 70-85 карбованців, кілограм масла — 32, пачка цигарок — від карбованця 50 копійок до 4 карбованців плюс та ж сума в загальних талонах. М'ясо і варена ковбаса продаються також по загальних талонах, ціни від 25 до 45 карбованців. Цукор, який продається тільки по цільових талонах (кілограм на одну особу щомісяця),— 10 карбованців.

На кінець січня запланована повна лібералізація цін. Правда, спеціалісти вважають, що в умовах, коли держава утримує монополію на торгівлю, цей процес обернеться черговим абсурдом. Тому осмілитися на будь-які прогнози дуже важко, хоча сміливців у литовському суспільстві вистачає. Так що наведу їхні гіпотези: копчена ковбаса — від 300 до 350 карбованців, яловичина — від 60 до 90 карбованців, варена ковбаса — до 80 карбованців за кілограм. А кава в зернятах — до 2 тисяч карбованців за кілограм.

Мінськ

Післяноворічне підвищення цін жителі Беларусі зустріли з розумінням, адже основні продукти харчування — м'ясо, молоко, хліб — не подорожчали. Обурення викликало хіба що збільшення вартості проїзду в міжміському транспорті в сім разів. Дуже ображені любителі подорожей відмовляються користуватися послугами автотранспорту. Ось чому на шляхах частіше зустрічаються автобуси, якими два водії везуть через усю республіку двох пасажирів.

Баку

Сьогоднішні ціни на основні продукти у республіці такі:

Хліб — 2 крб. 40 коп. за буханку.

Яловичина — 27 крб. по талонах або 65—120 крб. на ринку.

Масло вершкове —35 крб. по талонах або 150 крб. на ринку.

Цукор —7 крб. по талонах або 40 крб. на ринку за кілограм.

Рису, борошна та вермішелі в продажу немає.

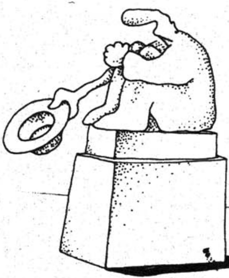
Сир — 40—50 крб. за кілограм.

Яйця — 2 крб. за штуку.

Молоко — 7 крб. за півлітра.

Картопля — 10 крб., яблука — 15—20 крб., мандарини—35 крб. за кілограм.

Повідомлення надійшли від наших власних кореспондентів Миколи СТАНОВИЧА, Віктора ХОРОШКА та Ровшана АЛІЄВА.

СВЯТЕ МІСЦЕ НЕ ПОРОЖНЄ

Після переходу на вільні ціни такі пам'ятники можуть стати однією з основних ознак епохи кінця перебудови. Вони гідно заповнять порожні майдани та сквери міст СНД, де колись височіли монументи великим вождям.

Малюнок Сергія ФЕДЬКА.

Актуально

ОЧІКУЄ НЕЗАВИДНА ДОЛЯ...

У порушенні домовленостей щодо умов перебування у Вірменії Звіада Гамсахурдіа звинуватив керівництво цієї республіки член Військової ради Грузії Кітовані. Головна провина вірменських властей у тому, вважають у Тбілісі, що опальному президентові було дозволено безперешкодно вилетіти до Західної Грузії. Його повернення може спровокувати громадянську війну в республіці. Отже, провину в цьому випадку розділить і керівництво Вірменії, заявив Кітовані кореспондентам.

Він також повідомив, що Гамсахурдіа знову запропоновано виїхати з Грузії, інакше його очікує незавидна доля. Ми маємо достатньо сил та засобів, наголосив Кітовані, щоб змінити на свою користь ситуацію в західному регіоні. За його словами, туди вже направлені збройні загони, перед якими поставлено завдання відновити рух на транспортних магістралях, блокованих прибічниками екс-президента.

Згідно з останніми повідомленнями, сам Гамсахурдіа, закликавши до громадянської війни, перебуває у місті Зугдіді й не збирається залишати Грузію.

ЛЕБІДЬ, ЩУКА І РАК

«Я не маю наміру іти з поста глави уряду», — заявив під час розмови з журналістами президент Росії Єльцин. Відповідаючи на запитання з приводу критики з боку глави російського парламенту Хасбулатова дій уряду, він сказав, що це, на його думку, були надто емоційні оцінки. Як відомо, раніше з критикою поспішності проведення економічних реформ виступив також віце-президент Росії Руцькой.

Погляд

КОСТЮМ — СВІДОК ДАВНИНИ

Історія костюма — це історія народу. З цим погоджуються практично всі етнографи. Тому й інтерес до вбрання людей стародавніх часів не падає. Спеціалісти практично по всьому світу займаються реконструкцією одягу, який носили і сто, і тисячу років тому. Для фінських істориків у цьому плані дуже цікавою є епоха вікінгів. Недавно вони реконструювали жіноче вбрання того часу. Отак виглядали дружини відважних мореплавців.

Фото ТАРС.

Закон Україні

ПРО ДЕРЖАВ

Цей Закон визначає основні положення, платників державного мита, які здійснюють у своїх інтересах дії та одержують документи, що мають юридичне значення, в спеціально на те уповноважених установах.

Стаття 1. Поняття державного мита

Державне мито — грошовий збір, що справляється в судових та арбітражних органах, органах державного нотаріату, Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства закордонних справ України, міських, сільських та селищних Рад народних депутатів та інших органах, передбачених законодавством України, за вчинення ними окремих дій та видачу документів.

Стаття 2. Види державного мита

Державне мито є просте і пропорційне.

Просте державне мито справляється в твердій сумі.

Пропорційне державне мито справляється в процентному відношенні до відповідної суми.

Стаття 3. Документи та дії, за які справляється державне мито

Державне мито справляється:

1) з позовних заяв, із заяв (скарг) у справах окремого провадження, що подаються до судів, з касаційних скарг на рішення судів і скарг на рішення, що набрали законної сили, а також за видачу судами копій документів;

2) з позовних заяв, що подаються до органів арбітражного суду, та заяв про перевірку рішень, ухвал, постанов у порядку нагляду, а також про їх перегляд за нововідкритими обставинами;

3) за вчинення нотаріальних дій державними нотаріальними конторами і міськими, сільськими та селищними Радами народних депутатів, а також за видачу дублікатів нотаріально засвідчених документів;

4) за реєстрацію актів громадянського стану, а також за видачу громадянам повторних свідоцтв про реєстрацію актів громадянського стану і свідоцтв у зв'язку із зміною, доповненням, виправленням і поновленням записів актів громадянського стану;

5) за видачу документів на право виїзду за кордон і про запрошення в Україну осіб з інших країн, за внесення змін до цих документів; за реєстрацію і за продовження строків реєстрації іноземних паспортів або документів, що їх замінюють; за видачу або продовження посвідок на проживання; за видачу візи до іноземного паспорта або документа, що його заміняє, на право виїзду з України і в'їзду в Україну, а також із заяв про прийняття до громадянства України і про вихід з громадянства України;

6) за прописку громадян;

7) за видачу дозволів на право полювання та рибальства;

8) за виплату громадянам України сум по грошових переказах, що надходять з-за кордону;

9) за операції з цінними паперами:

за операції, що здійснюються на товарних, сировинних, валютних та інших біржах;

за проведення аукціону;

за угоди, здійснювані на аукціонах;

за викуп майна державних підприємств відповідно до законодавства України;

10) за інші договори цивільно-правового характеру.

Стаття 4. Розмір ставок державного мита

Ставки державного мита встановлюються в таких розмірах:

Найменування документів і дій, за які справляється мито	Розмір ставки
1. З заяв і скарг, що подаються до суду, та за видачу судом копій документів:	
а) з позовних заяв, при ціні позову: до 100 карбованців	5 карбованців
понад 100 до 500 карбованців	6 процентів ціни позову
понад 500 до 1000 карбованців	8 процентів ціни позову
понад 1000 карбованців	10 процентів ціни позову
б) із скарг на неправомірні дії органів державного управління і службових осіб, що ущемлюють права громадян	10 карбованців
в) з позовних заяв про розірвання шлюбу	30 карбованців
з позовних заяв про розірвання повторного шлюбу	50 карбованців
в разі поділу майна при розірванні шлюбу	мито визначається відповідно до ціни позову згідно з підпунктом «а» цього пункту
г) з позовних заяв про розірвання шлюбу з особами, визнаними у встановленому порядку безвісно відсутніми або недієздатними внаслідок душевної хвороби чи недоумства, або з особами, засудженими до позбавлення волі на строк не менше трьох років	5 карбованців
д) з позовних заяв про зміну або розірвання договору найму жилих приміщень, про продовження строку прийняття спадщини, про скасування арешту на майно та з інших позовних заяв немайнового характеру (або таких, що не підлягають оцінці)	10 карбованців
є) з заяв (скарг) у справах окремого провадження	10 карбованців
ж) з позовних заяв по переддоговірних спорах	25 карбованців
з) з позовних заяв про розгляд питань захисту честі і гідності	1000 карбованців
и) з касаційних скарг на рішення судів і скарг на рішення, що набрали законної сили	50 процентів ставки, що підлягає оплаті при поданні позовної заяви, іншої заяви й скарги, а по майнових спорах — ставки, вирахуваної виходячи з оспорюваної суми
і) за повторну видачу копії судового рішення, вироку, ухвали та іншої постанови суду	3 карбованці і, крім того, 60 копійок за кожну виготовлену сторінку
2. З заяв, що подаються до арбітражних судів:	
а) з позовних заяв майнового характеру	10 процентів ціни позову, але не менше 50 карбованців
б) з позовних заяв немайнового характеру, в тому числі із заяв підприємств і об'єднань про визнання актів вищестоящих органів недійсними повністю або частково; із заяв кооперативів про визнання актів органів державного управління або кооперативних органів недійсними повністю або частково	300 карбованців
в) з позовних заяв по спорах, що виникають при укладенні, зміні або розірванні господарських договорів, що підлягають розгляду:	
у Вищому арбітражному суді України	500 карбованців
в інших арбітражних судах України	300 карбованців
г) з заяв про перевірку рішень, ухвал, постанов у порядку нагляду, а також про їх перегляд за нововідкритими обставинами	50 процентів ставки, що підлягає сплаті при поданні заяви для розгляду спору в першій інстанції, а по спорах майнового характеру — ставки, вирахуваної виходячи з оспорюваної суми
3. За нотаріальні дії, вчинювані державними нотаріальними конторами і міськими, сільськими та селищними Радами народних депутатів:	
а) за посвідчення договорів відчуження жилих будинків, квартир, дач, садових будинків і гаражів, належних громадянам на праві індивідуальної власності:	
дітям, одному з подружжя, батькам	1 процент суми договору, але не менше 30 карбованців
іншим громадянам	5 процентів суми договору, але не менше 100 карбованців
б) за посвідчення договорів відчуження транспортних засобів, інших самохідних машин і механізмів:	
дітям, одному з подружжя, батькам	3 проценти виходячи з дійсної вартості транспортного засобу, іншої самохідної машини, механізму
іншим громадянам	5 процентів виходячи з дійсної вартості транспортного засобу, іншої самохідної машини, механізму
в) за посвідчення інших договорів, що підлягають оцінці	5 процентів суми договору, але не менше 10 карбованців
г) за посвідчення договорів поділу майна, договорів поруки та інших угод, що не підлягають оцінці	10 карбованців
д) за посвідчення заповітів	10 карбованців
е) за видачу свідоцтва про право на спадщину на суму:	
до 100 карбованців	2 карбованці
понад 100 до 300 карбованців	5 карбованців
понад 300 до 500 карбованців	10 карбованців
понад 500 до 1000 карбованців	3 проценти суми спадщини
понад 1000 карбованців: одному з подружжя, батькам, повнолітнім дітям, онукам, правнукам	3 проценти суми спадщини
братам, сестрам, діду, бабі	10 процентів суми спадщини
іншим спадкоємцям	20 процентів суми спадщини
є) за видачу подружжю свідоцтва про право власності на частку в спільному майні, нажитому за час шлюбу	5 карбованців
ж) за посвідчення доручень на право користування і розпорядження майном, крім транспортних засобів, інших самохідних машин і механізмів та здійснення кредитних операцій:	
дітям, одному з подружжя, батькам	5 карбованців
іншим громадянам	15 карбованців
з) за посвідчення доручень на право користування і розпорядження транспортними засобами:	
дітям, одному з подружжя, батькам	15 карбованців
іншим громадянам	50 карбованців
и) за посвідчення загальних доручень на право користування майном, включаючи транспортні засоби	мито за ста[...] баченим[...] ми «ж[...] пункту
і) за посвідчення інших доручень	2 карбо[...]
ї) за вжиття заходів до охорони спадкового майна	25 кар[...]
й) за вчинення морського протесту	50 кар[...]
к) за засвідчення вірності перекладу документа з однієї мови на іншу (за сторінку)	5 карбо[...]
л) за вчинення виконавчих написів	2 проце[...] стягуєт[...] м[...]е
м) за засвідчення вірності копій документів та виписок з них (за сторінку), за засвідчення справжності підпису на документах, у тому числі справжності підпису перекладача (за кожний документ)	1 карб[...]
н) за передачу заяв громадян, державних установ, підприємств та організацій, селянських (фермерських) господарств, колгоспів, кооперативних, громадських організацій іншим громадянам, державним установам, підприємствам і організаціям, селянським (фермерським) господарствам, колгоспам, іншим кооперативним та іншим громадським організаціям і вчинення інших нотаріальних дій, крім зазначених у підпунктах «а» — «н» цього пункту	[...]арб[...]
о) за видачу дублікатів нотаріально посвідчених документів	3 карб[...]
4. За нотаріальні та інші дії, вчинювані за межами нотаріальної контори, міських, сільських та селищних Рад народних депутатів за місцем надання послуги	у розм[...] них ст[...] відні[...] сплачу[...] т[...] т[...] виїздо[...] ня дій
5. За вчинення актів громадянського стану:	
а) за реєстрацію шлюбу	15 ка[...]
б) за реєстрацію розірвання шлюбу: за взаємною згодою подружжя, яке не має неповнолітніх дітей	100 к[...] від 1[...] бован[...] або [...] жя) від 2[...] бован[...] або о[...] жя)
на підставі рішення суду, якщо обоє з подружжя перебувають у першому шлюбі	
на підставі рішення суду, якщо один з подружжя перебуває у повторному шлюбі	
з особами, визнаними у встановленому порядку безвісно відсутніми або недієздатними внаслідок душевної хвороби чи недоумства, або з особами, засудженими за скоєння злочину до позбавлення волі на строк не менше трьох років	5 кар[...]
в) за реєстрацію зміни прізвища, імені та по батькові (крім змін при реєстрації шлюбу)	50 ка[...]
г) за реєстрацію повторної зміни прізвища, імені та по батькові, не пов'язаних з реєстрацією шлюбу	500 [...]
д) за видачу свідоцтв у зв'язку із зміною, доповненням, виправленням і поновленням записів про народження, шлюб, розірвання шлюбу та про смерть	3 кар[...]
е) за видачу повторних свідоцтв про реєстрацію актів громадянського стану.	5 кар[...]
6. За вчинення інших дій:	
а) за видачу громадянам України закордонних паспортів на право виїзду за кордон	200 [...]

Постанова Верховної Ради

Про порядок введення в дію Зако

«Про державне мито»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Ввести в дію Закон України «Про де[...] 1 січня 1992 року.

2. Кабінету міністрів України:

до 1 лютого 1992 року привести рішення у відповідність із Законом України «Про д[...]

розробити та затвердити Положення що[...] стосування цього Закону.

Голова Верховної

м. Київ, 18 грудня 1991 року.

Закон України

ПРО ДЕРЖАВНЕ МИТО

...пії судово- ...и та іншої	3 карбованці і, крім того, 60 копійок за кожну виготовлену сторінку
...я до арбіт-	
...вого харак-	10 процентів ціни позову, але не менше 50 карбованців
...нового ха- ...яв підпри- ...вання ак- ...недійсними ...аяв коопе- ...ів органів ...о коопера- ...и повністю	300 карбованців
...орах, що ...зміні або ...договорів,	
...суді Ук-	500 карбованців
...ах України	300 карбованців
...ішень, ух- ...нагляду, а ...овсвідкри-	50 процентів ставки, що підлягає сплаті при поданні заяви для розгляду спору в першій інстанції, а по спорах майнового характеру — ставки, вирахуваної виходячи з оспорюваної суми
...вчинювані ...конторами ...елищними	
...рів відчу- ...артир, дач, ...належних ...відуальної	
...жжя, бать-	1 процент суми договору, але не менше 30 карбованців
	5 процентів суми договору, але не менше 100 карбованців
...оріє відчу- ...бів, інших ...змів: ...жжя, бать-	3 проценти виходячи з дійсної вартості транспортного засобу, іншої самохідної машини, механізму
	5 процентів виходячи з дійсної вартості транспортного засобу, іншої самохідної машини, механізму
...договорів.	5 процентів суми договору, але не менше 10 карбованців
...рів поділу ... та інших ...ці	10 карбованців
...в	10 карбованців
...про право	
	2 карбованці
...ванців	5 карбованців
...ванців	10 карбованців
...ованців	3 проценти суми спадщини
...ькам, пов- ...авнукам	3 проценти суми спадщини
...бі	10 процентів суми спадщини
	20 процентів суми спадщини
...о свідоцтва ...ку в спіль- ...нас шлюбу	5 карбованців
...ень на пра- ...орядження ...их засобів, ...механізмів ...ерацій: ...я, батькам	5 карбованців
	15 карбованців
...нь на пра- ...орядження ...я, батькам	15 карбованців
	50 карбованців

и) за посвідчення загальних доручень на право користування майном, включаючи транспортні засоби	мито визначається за ставками, передбаченими підпунктами «ж», «з» цього пункту
і) за посвідчення інших доручень	2 карбованці
ї) за вжиття заходів до охорони спадкового майна	25 карбованців
й) за вчинення морського протесту	50 карбованців
к) за засвідчення вірності перекладу документа з однієї мови на іншу (за сторінку)	5 карбованців
л) за вчинення виконавчих написів	2 проценти суми, що стягується, але не м[illegible]е 50 к[illegible]ок
м) за засвідчення вірності копій документів та виписок з них (за сторінку), за засвідчення справжності підпису на документах, у тому числі справжності підпису перекладача (за кожний документ)	1 карбованець
н) за передачу заяв громадян, державних установ, підприємств та організацій, селянських (фермерських) господарств, колгоспів, кооперативних, громадських організацій іншим громадянам, державним установам, підприємствам і організаціям, селянським (фермерським) господарствам, колгоспам, іншим кооперативним та іншим громадським організаціям і вчинення інших нотаріальних дій, крім зазначених у підпунктах «а» — «н» цього пункту	[illegible]арбованців
о) за видачу дублікатів нотаріально посвідчених документів	3 карбованці
4. За нотаріальні та інші дії, вчинювані за межами нотаріальної контори, міських, сільських та селищних Рад народних депутатів за місцем надання послуги	у розмірі встановлених ставок за відповідні дії (крім того сплачуються фак[illegible] прове[illegible] ви[illegible] пов[illegible] з виїздом для вчинення дій)
5. За вчинення актів громадянського стану:	
а) за реєстрацію шлюбу	15 карбованців
б) за реєстрацію розірвання шлюбу:	
за взаємною згодою подружжя, яке не має неповнолітніх дітей	100 карбованців
на підставі рішення суду, якщо обоє з подружжя перебувають у першому шлюбі	від 100 до 200 карбованців (з одного або обох з подружжя)
на підставі рішення суду, якщо один з подружжя перебуває у повторному шлюбі	від 200 до 300 карбованців (з одного або обох з подружжя)
з особами, визнаними у встановленому порядку безвісно відсутніми або недієздатними внаслідок душевної хвороби чи недоумства, або з особами, засудженими за скоєння злочину до позбавлення волі на строк не менше трьох років	5 карбованців
в) за реєстрацію зміни прізвища, імені та по батькові (крім змін при реєстрації шлюбу)	50 карбованців
г) за реєстрацію повторної зміни прізвища, імені та по батькові, не пов'язаних з реєстрацією шлюбу	500 карбованців
д) за видачу свідоцтв у зв'язку із зміною, доповненням, виправленням і поновленням записів про народження, шлюб, розірвання шлюбу та про смерть	3 карбованці
е) за видачу повторних свідоцтв про реєстрацію актів громадянського стану.	5 карбованців
6. За вчинення інших дій:	
а) за видачу громадянам України закордонних паспортів на право виїзду за кордон	200 карбованців
б) за видачу до паспорта громадянина України вкладки на право виїзду за кордон або продовження строку дії вкладки	100 карбованців
в) за видачу особі без громадянства посвідчення на право виїзду за кордон або продовження строку дії посвідчення	100 карбованців
г) за видачу віз іноземним громадянам та особам без громадянства або продовження строку їх дії на право виїзду за кордон або в'їзду в Україну	50 карбованців
д) за внесення будь-яких змін (крім продовження строку дії) до виданих раніше документів на право виїзду з України і в'їзду в Україну	20 карбованців
е) за видачу документів громадянам України, іноземним громадянам і особам без громадянства про запрошення в Україну	50 карбованців
є) за видачу або продовження виду на проживання іноземним громадянам і особам без громадянства	50 карбованців
ж) за реєстрацію або продовження дії реєстрації закордонних паспортів або документів, які їх замінюють	10 карбованців
з) за видачу документів громадянам України, які проживають у прикордонній зоні на право виїзду, пов'язаного з відвідинами близьких родичів	20 карбованців
и) за видачу іноземним громадянам і особам без громадянства посвідки на проживання замість загубленої	у розмірах, передбачених за видачу відповідних первинних документів
і) із заяв про прийом у громадянство України або про вихід з громадянства України	500 карбованців
ї) за видачу замість загублених паспортів або документів, які їх замінюють, вкладки до паспорта громадянина України на право виїзду за кордон або документів про запрошення в Україну	у розмірах, передбачених за видачу відповідних первинних документів
й) за дострокове оформлення документів на право виїзду з України і в'їзду в Україну або про запрошення в Україну чи продовження строку дії цих документів при наявності заяв громадян	ставки державного мита за вчинення відповідних дій збільшуються на 50 процентів
к) за прописку громадян	50 копійок
л) за видачу закордонних паспортів, документів, які їх замінюють, а також за видачу до паспорта громадянина України вкладки на право виїзду за кордон або продовження строку дії цих документів учасникам громадянської і Великої Вітчизняної воєн, інших бойових операцій по захисту СРСР і Української РСР з числа військовослужбовців, які проходили службу у військових частинах, штабах і установах, що входили до складу діючої армії, і колишнім партизанам	ставки державного мита за відповідні дії знижуються на 50 процентів
м) за консульські дії, які виконуються за кордоном і на території України	по Тарифу консульського збору України
н) за операції з цінними паперами:	
за реєстрацію проспекту емісії цінних паперів	0,1 процента номінальної вартості емісії
при укладенні угоди	1 крб. з кожних 1000 крб. угоди
о) за операції, які здійснюються на торгових, сировинних, валютних та інших біржах:	
з угоди до 1 мільйона карбованців	0,5 процента від суми угоди
з угоди від 1 до 10 мільйонів карбованців	0,25 процента від суми угоди
з угоди вище 10 мільйонів карбованців	0,1 процента від суми угоди
за продаж брокерського місця	0,5 процента з фактичної вартості здійсненої угоди
п) за проведення аукціону	0,5 процента загальної вартості реалізованих на аукціоні товарів
р) за угоди на аукціонах	0,5 процента з суми здійснюваної угоди
с) за викуп майна державних підприємств	0,1 процента від суми вартості викуповуваного майна
т) за інші договори цивільно-правового характеру	0,1 процента від суми виплачуваного доходу
у) за видачу дозволів на право полювання і рибальства	3 карбованці
ф) за виплату громадянам України сум по грошових переказах (крім пенсій), що надходять з-за кордону.	30 процентів суми переказу

Стаття 5. Пільги по сплаті державного мита

Від сплати державного мита звільняються:

1) позивачі — робітники й службовці — у позовах про стягнення зароб... та інших вимог... пливають з тру... відносин; колгос... цівники селянсь... ських) господар... зовах до колгос... ких (фермерсь... дарств про опла... інших вимогах, ... трудовою діяльн...

2) позивачі —... що випливають ... го права, а тако... відкриття, вина... лізаторську п... промислові зраз...

3) громадяни ... них скарг та ск... ня, що набра... сили у справах ... ня шлюбу;

4) позивачі —... про відшкодуват... заподіяних каліц... шим ушкоджен... а також смертю... ка;

5) позивачі —... про стягнення а...

6) сторони — ... в'язаних з від... збитків, заподі... дянинові незако... женням, незакон... ненням до крим... повідальності, н... стосуванням та... як взяття під в... законним накла... ністративного ст... гляді арешту чи... робіт;

7) органи ... страхування та ... ального забезп... регресних позов... нення з особи, ... шкоду, сум доп... сій, виплачених ... а органи соціа... печення — тако... про стягнення ... виплачених доп... сій;

8) позивачі —... про відшкодува... альної шкоди, ... злочином;

9) громадяни ... або засвідчення... пій документів... для призначення... ня державних ... пенсій, а тако... опіки та усинов... ріння);

10) державні ... органи, підприє... нови, організаці... ни, які звернул... ках, передбаче... законодавством, ... до суду щодо ... та інтересів ін...

11) державні... цевого самовряд... позовах до суду... ражного суду п... недійсними акті... жавних органів ... вання, підприє... нань, організаці... які ущемлюють ... ження;

державні орга... самоврядування... до суду або арбі... ду про стягнен... ємства, об'єдна... ції, установи ... збитків, завдан... населення, місц... дарству, навкол... редовищу їх рі... ми або бездіяль... кож у результа... ня рішень орга... самоврядування;

12) громадяни... рацію народже... усиновлення (у... встановлення б... видачу їм свідо... доповнення й ви... писів актів про... у випадках вста... тьківства, усино... черіння), а тако... з помилками, ... при реєстрації ... дянського ста... запису актів гр... стану;

13) громадян... свідчення їх за... ворів дарування... користь держави, ...

Постанова Верховної Ради України

Про порядок введення в дію Закону України «Про державне мито»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Ввести в дію Закон України «Про державне мито» з 1 січня 1992 року.

2. Кабінету міністрів України:

до 1 лютого 1992 року привести рішення уряду України у відповідність із Законом України «Про державне мито»;

розробити та затвердити Положення щодо порядку застосування цього Закону.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ.

м. Київ, 18 грудня 1991 року.

Е МИТО

б) за видачу до паспорта громадянина України вкладки на право виїзду за кордон або продовження строку дії вкладки	100 карбованців
в) за видачу особі без громадянства посвідчення на право виїзду за кордон або продовження строку дії посвідчення	100 карбовачців
г) за видачу віз іноземним громадянам та особам без громадянства або продовження строку їх дії на право виїзду за кордон або в'їзду в Україну	50 карбованців
д) за внесення будь-яких змін (крім продовження строку дії) до виданих раніше документів на право виїзду з України і в'їзду в Україну	20 карбованців
е) за видачу документів громадянам України, іноземним громадянам і особам без громадянства про запрошення в Україну	50 карбованців
є) за видачу або продовження виду на проживання іноземним громадянам і особам без громадянства	50 карбованців
ж) за реєстрацію або продовження дії реєстрації закордонних паспортів або документів, які їх замінюють	10 карбованців
з) за видачу документів громадянам України, які проживають у прикордонній зоні на право виїзду, пов'язаного з відвідинами близьких родичів	20 карбованців
и) за видачу іноземним громадянам і особам без громадянства посвідки на проживання замість загубленої	у розмірах, передбачених за видачу відповідних первинних документів
і) із заяв про прийом у громадянство України або про вихід з громадянства України	500 карбованців
ї) за видачу замість загублених паспортів або документів, які їх замінюють, вкладки до паспорта громадянина України на право виїзду за кордон або документів про запрошення в Україну	у розмірах, передбачених за видачу відповідних первинних документів
й) за дострокове оформлення документів на право виїзду з України і в'їзду в Україну або про запрошення в Україну чи продовження строку дії цих документів при наявності заяв громадян	ставки державного мита за вчинення відповідних дій збільшуються на 50 процентів
к) за прописку громадян	50 копійок
л) за видачу закордонних паспортів, документів, які їх замінюють, а також за видачу до паспорта громадянина України вкладки на право виїзду за кордон або продовження строку дії цих документів учасникам громадянської і Великої Вітчизняної воєн, інших бойових операцій по захисту СРСР і Української РСР з числа військовослужбовців, які проходили службу у військових частинах, штабах і установах, що входили до складу діючої армії, і колишнім партизанам	ставки державного мита за відповідні дії знижуються на 50 процентів
м) за консульські дії, які виконуються за кордоном і на території України	по Тарифу консульського збору України
н) за операції з цінними паперами:	
за реєстрацію проспекту емісії цінних паперів	0,1 процента номінальної вартості емісії
при укладенні угоди	1 крб. з кожних 1000 крб. угоди
о) за операції, які здійснюються на торгових, сировинних, валютних та інших біржах:	
з угоди до 1 мільйона карбованців	0,5 процента від суми угоди
з угоди від 1 до 10 мільйонів карбованців	0,25 процента від суми угоди
з угоди вище 10 мільйонів карбованців	0,1 процента від суми угоди
за продаж брокерського місця	0,5 процента з фактичної вартості здійсненої угоди
п) за проведення аукціону	0,5 процента загальної вартості реалізованих на аукціоні товарів
р) за угоди на аукціонах	0,5 процента з суми здійснюваної угоди
с) за викуп майна державних підприємств	0,1 процента від суми вартості викуповуваного майна
т) за інші договори цивільно-правового характеру	0,1 процента від суми виплачуваного доходу
у) за видачу дозволів на право полювання і рибальства	3 карбованці
ф) за виплату громадянам України сум по грошових переказах (крім пенсій), що надходять з-за кордону.	30 процентів суми переказу

Стаття 5. Пільги по сплаті державного мита

Від сплати державного мита звільняються:

1) позивачі — робітники й службовці — у позовах про стягнення заробітної плати та інших вимогах, що випливають з трудових правовідносин; колгоспники, працівники селянських (фермерських) господарств — у позовах до колгоспів, селянських (фермерських) господарств про оплату праці та інших вимогах, пов'язаних з трудовою діяльністю;

2) позивачі — у позовах, що випливають з авторського права, а також з права на відкриття, винахід, раціоналізаторську пропозицію й промислові зразки;

3) громадяни — з касаційних скарг та скарг на рішення, що набрали законної сили у справах про розірвання шлюбу;

4) позивачі — у позовах про відшкодування збитків, заподіяних каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, а також смертю годувальника;

5) позивачі — у позовах про стягнення аліментів;

6) сторони — у спорах, пов'язаних з відшкодуванням збитків, заподіяних громадянинові незаконним засудженням, незаконним притягненням до кримінальної відповідальності, незаконним застосуванням такого заходу, як взяття під варту або незаконним накладенням адміністративного стягнення у вигляді арешту чи виправних робіт;

7) органи соціального страхування та органи соціального забезпечення — у регресних позовах про стягнення з особи, яка заподіяла шкоду, сум допомоги й пенсій, виплачених потерпілому, а органи соціального забезпечення — також у позовах про стягнення неправильно виплачених допомоги та пенсій;

8) позивачі — у позовах про відшкодування матеріальної шкоди, заподіяної злочином;

9) громадяни — за видачу або засвідчення вірності копій документів, необхідних для призначення та одержання державних допомоги і пенсій, а також у справах опіки та усиновлення (удочеріння);

10) державні й громадські органи, підприємства, установи, організації та громадяни, які звернулись у випадках, передбачених чинним законодавством, із заявами до суду щодо захисту прав та інтересів інших осіб;

11) державні органи місцевого самоврядування — у позовах до суду або арбітражного суду про визнання недійсними актів інших державних органів самоврядування, підприємств, об'єднань, організацій і установ, які ущемлюють їх повноваження;

державні органи місцевого самоврядування — у позовах до суду або арбітражного суду про стягнення з підприємства, об'єднання, організації, установи і громадян збитків, завданих інтересам населення, місцевому господарству, навколишньому середовищу їх рішеннями, діями або бездіяльністю, а також у результаті невиконання рішень органів місцевого самоврядування;

12) громадяни — за реєстрацію народження, смерті, усиновлення (удочеріння) та встановлення батьківства, за видачу їм свідоцтв про зміну, доповнення й виправлення записів актів про народження у випадках встановлення батьківства, усиновлення (удочеріння), а також у зв'язку з помилками, допущеними при реєстрації актів громадянського стану органами запису актів громадянського стану;

13) громадяни — за посвідчення їх заповітів і договорів дарування майна на користь держави, а також на користь державних підприємств, установ і організацій;

14) фінансові органи та державні податкові інспекції — за видачу їм свідоцтв про право держави на спадщину, а також за подання до суду заяв у справах окремого провадження, подання до судів позовів про стягнення на користь держави податків, платежів і недоїмок з підприємств, установ, організацій, колгоспів, селянських (фермерських) господарств, кооперативних, громадських організацій та громадян, а також за вчинення державними нотаріальними конторами виконавчих написів про стягнення податків, платежів і недоїмок;

15) громадяни — за видачу їм свідоцтв про право на спадщину:

на майно осіб, які загинули при захисті СРСР і Української РСР, у зв'язку з виконанням інших державних чи громадських обов'язків або з виконанням обов'язку громадянина по врятуванню життя людей, охорони громадського порядку та боротьбі із злочинністю, охороні власності громадян або колективної чи державної власності, а також загиблих або померлих внаслідок захворювання, пов'язаного з катастрофою на Чорнобильській АЕС;

на майно осіб, реабілітованих у встановленому порядку;

на жилий будинок, пай або квартиру в житлово-будівельному кооперативі, квартиру в будинку державного та громадського житлового фонду, якщо вони проживали і продовжують проживати в цьому будинку, квартирі після смерті спадкодавця;

на жилі будинки в сільській місцевості за умови, що ці громадяни постійно проживатимуть в цих будинках і працюватимуть в сільській місцевості;

на вклади в установах Ощадбанку та в інших кредитних установах, на страхові суми за договорами особистого і майнового страхування, облігації державних позик та інші цінні папери, суми заробітної плати, авторське право, суми авторського гонорару і винагород за відкриття, винахід, раціоналізаторську пропозицію і промислові зразки;

на майно осіб селянського (фермерського) господарства, якщо вони є членами цього господарства;

16) суми, що надходять громадянам з-за кордону:

аліменти; суми, що надходять в порядку спадщини; суми авторської винагороди, зараховані у встановленому порядку на рахунок агентства по авторських правах; суми, що надходять як відшкодування заподіяної шкоди; суми, виручені від продажу належного громадянам майна і одержані по інших справах майнового характеру, включаючи суми, що належать реемігрантам і репатріантам; суми, що надходять від працівників установ України за кордоном і працівників, які тимчасово відряджені з України за кордон; суми, що надходять від військовослужбовців, робітників і службовців військових частин і організацій Міністерства оборони України по грошових переказах, прийнятих на польових поштах; суми пенсій.

17) громадяни, віднесені до 1, 2 категорій потерпілих внаслідок Чорнобильської катастрофи;

громадяни, віднесені до 3 категорії потерпілих внаслідок Чорнобильської катастрофи, — до відселення їх з території зон безумовного (обов'язкового) і гарантованого добровільного відселення;

громадяни, віднесені до 4 категорії потерпілих внаслідок Чорнобильської катастрофи, які постійно працюють і проживають на території зони посиленого радіоекологічного контролю;

інваліди Великої Вітчизняної війни та сім'ї воїнів (партизанів), які загинули чи пропали безвісти, і прирівняні до них у встановленому порядку особи;

інваліди I та II груп;

18) виконкоми місцевих Рад народних депутатів, підприємства, установи, організації, колгоспи, радгоспи, які придбають жилі будинки з надвірними будівлями (крім м. Києва та курортних місцевостей), квартири для громадян, які виявили бажання виїхати з території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, а також власників цих будинків і квартир;

19) громадяни України — за видачу дипломатичних, службових паспортів і паспортів моряка, а також громадяни України, які виїздять за кордон по лінії громадських організацій або як туристи, за видачу загальногромадянських закордонних паспортів;

20) громадяни України та особи, що їх супроводжують, — за видачу їм загальногромадянського паспорта на право виїзду за кордон для лікування у зв'язку із захворюванням, пов'язаним з катастрофою на Чорнобильській АЕС;

21) громадяни України — за видачу їм документів на право виїзду за кордон, якщо виїзд пов'язаний із смертю або відвідинами могил близьких родичів, а також за видачу документів про запрошення в Україну осіб у зв'язку із смертю або тяжкою хворобою близьких родичів;

22) іноземці, яким Україна надала право притулку, та особи, прирівняні до них, члени їх сімей та їх діти — за видачу їм документів на виїзд за кордон;

23) громадяни України та іноземні громадяни — за видачу документів для в'їзду в Україну та виїзду з України, якщо на умовах взаємності передбачено звільнення від сплати державного мита відповідними міжнародними угодами, укладеними між Україною та іншими державами, а також громадяни інших держав, які виконують функції почесних консулів України;

24) особи, які не досягли 16-річного віку, або особи, які виїздять на навчання за кордон, — за видачу їм документа на виїзд за кордон;

25) іноземні туристи — за реєстрацію іноземних паспортів;

26) позивачі — Міністерство охорони навколишнього природного середовища України та його органи на місцях, органи рибоохорони у справах про стягнення коштів на покриття шкоди, заподіяної державі забрудненням навколишнього середовища та нераціональним використанням природних ресурсів і рибних запасів;

27) позивачі — Державна інспекція України по контролю за цінами та її органи на місцях — у справах про стягнення в бюджет доходу, необгрунтовано одержаного кооперативами й громадськими організаціями в результаті порушення дисципліни цін, і відповідного штрафу;

28) всесоюзні добровільні товариства «Спілка робітників Чорнобиля», «Спілка «Чорнобиль», Спілка воїнів-інтернаціоналістів України, громадські організації інвалідів, їх підприємства та установи, республіканське добровільне громадське об'єднання «Організація солдатських матерів України», — у

(Закінчення на 14-й стор.).

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ДЕРЖАВНЕ МИТО

(Закінчення. Початок на 12-й і 13-й стор.).

позовах, з якими вони звертаються до суду та арбітражного суду;

29) Національний банк України та його установи — у позовах, з якими вони звертаються до суду та арбітражного суду;

30) Прокуратура України та її органи — у позовах, з якими вони звертаються до суду або арбітражного суду в інтересах громадян, підприємств, об'єднань і організацій;

31) Центральна виборча комісія і виборчі комісії по виборах народних депутатів — з заяв про дачу висновку з питань наявності підстав для скасування рішення про реєстрацію кандидата в депутати.

Зміни пільг, передбачених цим Законом щодо сплати державного мита, встановлюються Верховною Радою України за поданням Кабінету міністрів України.

Стаття 6. Повноваження місцевих Рад народних депутатів по наданню пільг щодо державного мита

Місцеві Ради народних депутатів мають право встановлювати додаткові пільги щодо державного мита для окремих платників.

Стаття 7. Зарахування державного мита до бюджету

Державне мито сплачується за місцем розгляду та оформлення документів і зараховується до місцевого бюджету, крім мита, що справляється з позовних заяв, які подаються до органів арбітражного суду, а також із заяв про перевірку рішень, ухвал та постанов арбітражних судів в порядку нагляду, яке зараховується до республіканського бюджету України.

Державне мито з позовних заяв, що надходять з інших держав та розглядаються відповідними органами України, зараховується до республіканського бюджету України.

Стаття 8. Порядок сплати державного мита

Державне мито сплачується готівкою, митними марками і шляхом перерахувань з рахунку платника в кредитній установі.

За бажанням платника державне мито може сплачуватись в іноземній валюті.

При зверненні до арбітражного суду з позовом в іноземній валюті державне мито сплачується з урахуванням офіційного курсу грошової одиниці Національного банку України.

Порядок сплати державного мита встановлюється Міністерством фінансів України.

Стаття 9. Повернення державного мита

Сплачене державне мито підлягає поверненню частково або повністю у випадках:

1) внесення мита в більшому розмірі, ніж передбачено чинним законодавством;

2) повернення заяви (скарги) або відмови в її прийнятті, а також відмови державних нотаріальних контор або виконавчих комітетів міських, селищних і сільських Рад народних депутатів у вчиненні нотаріальних дій;

3) припинення впровадження у справі або залишення позову без розгляду, якщо справа не підлягає розглядові в суді або в арбітражному суді, а також коли позивачем не додержано встановленого для даної категорії справ порядку попереднього вирішення спору або коли позов пред'явлено недієздатною особою;

4) скасування у встановленому порядку рішення суду або арбітражного суду, якщо при цьому державне мито було вже стягнуто в доход бюджету;

5) в інших випадках, передбачених законодавством України.

Повернення державного мита проводиться при умові, якщо заяву подано до відповідного органу, що справляє мито, протягом року з дня зарахування його до бюджету.

Стаття 10. Відповідальність за правильність справляння державного мита

Керівники установ, що справляють державне мито, несуть відповідальність за правильність справляння мита, а також за своєчасність та повноту внесення його до бюджету.

Стаття 11. Органи, що здійснюють перевірку правильності справляння державного мита

Міністерство фінансів України, місцеві фінансові органи та державні податкові інспекції проводять ревізії правильності справляння державного мита, а також своєчасності і повноти внесення його до бюджету в усіх установах, що його справляють.

**Президент України
Л. КРАВЧУК**

м. Київ
18 грудня 1991 року

Єретики

БУДЬ ВІЧНОЮ, ПАМ'ЯТЬ!

БІЛЬШІСТЬ, мабуть, не знає: відомий український радянський письменник Борис Антоненко-Давидович тричі пройшов через концтабори. Тричі був безпідставно засуджений, потім — реабілітований. Але трагічна доля Бориса Дмитровича показова ще й іншим: незаконних і безпідставних переслідувань зазнав Антоненко-Давидович і в сімдесяті — вісімдесяті роки. Був, так би мовити, дисидентом нашого часу.

У той період найшла якась пошесть: всі видавництва, ніби змовившись, випускали збірники творів, спрямовані проти українських буржуазних націоналістів. Не винятком став і «Радянський письменник», який 1980-го видрукував книгу «Кривавих каїнів печать». Її упорядник та автор вступної статті — М. Дубина. Нині титулований доктор філологічних наук, звісна річ, волів би про ті «книжечки» й не згадувати. Але що поробиш: було, то й було... У книзі Микола Іванович картає найостаннішими словами Є. Маланчука, Б. Лепкого, Р. Смаль-Стоцького, в цьому ж переліку імен, зрозуміло, «найганебніша постать нашої історії» (вислів М. Дубини) — І. Мазепа. Звичайно, в контексті з «ізмами» називається й низка інших прізвищ, а серед них і Яра Славутича (Жученка), которого, зауважимо принагідно, вперше реабілітувала вінницька молодіжка, а згодом уже були республіканські часописи, на порі й підготовка першої збірки віршів в Україні.

Розповідь про книгу «Кривавих каїнів печать» була б неповною, якби не згадати, що тут міститься і памфлет письменника Миколи Подоляна «В ролі жебрака». Хто ж звинувачується в жебрацтві? Звісно, Б. Антоненко-Давидович, котрому нібито чи не щодня йдуть посилки з-за кордону. Приводом для написання статті став лист групи працівників київської митниці, що надійшов до однієї республіканської газети. Ох, ця вже «група товаришів»! Постійно вона все бачила, постійно застерігала від закордонного згубного впливу», постійно була, як мовиться, на сторожі!

Але давайте повернімося до статті «В ролі жебрака». З неї відомо, що Борис Дмитрович усім був забезпечений, але для більшого комфорту вимолював «закордонні пакуночки, хоча й відгонить від них на версту націоналістичним душком». Діяв принцип: бити так, щоб добити!

В ті часи, коли Б. Антоненко-Давидович був, як кажуть, кинутий обставинами долі на виживання, мені нерідко доводилося бувати в київському письменницькому домі по вулиці Леніна. Бачив ту «розкіш». Інколи найнеобхіднішого в домі не вистачало.

Однак справедливості ради зауважимо, що Борис Дмитрович ніколи не втрачав оптимізму, віри в людей. Працював, здавалося, до останнього моменту. Лише за рік перед смертю набридло писати «в шухляду», тому й перестав сідати за машинку. Боляче було усвідомлювати письменникові також і те, що чимало його творів зазнало безповоротної репресії. Серед них і роман про воїнів УПА, який встиг майже закінчити.

До Вінниччини і вінничан Б. Антоненко-Давидович ставився по-особливому. Любив постійно підкреслювати: «Це та Східна Україна, котра ще не повністю русифікувалася. У нас на стадіоні ще можна почути лайку рідною мовою». А якось іншим штрихом поповнив своє сприйняття Вінниці: розповів, що, звільнившись у травні 1947 року, проживав у Красноярському краї. Вдалося навіть учителем німецької мови влаштуватися. Згодом повернувся на Україну (тільки не до Києва, звичайно), а працював на Вінниччині фельдшером. Недовго: 6 липня 1951 року був заарештований за антирадянську діяльність і 21 листопада того ж року було винесено жорстоку ухвалу особливої ради при міністрі державної безпеки СРСР: «Антоненка-Давидовича Б. Д. за приналежність до антирадянської терористичної організації й націоналістичну діяльність заслати на поселення в Красноярський край під нагляд органів МДБ».

Обставини розгорталися таким чином: забирали у Хмільнику, де знаходився на лікуванні, потім етапували у слідчий ізолятор обласного центру, далі — Сибір. І жахлива перспектива попереду: довічне заслання, яке фактично було знято лише 1954 року, а 29 грудня 1956 року ухвалою Військової колегії Верховного Суду СРСР Б. Антоненка-Давидовича було реабілітовано.

ЕПІЗОДИ, епізоди... Їх нині можна безліч пригадувати. На початку вісімдесятих Б. Антоненко-Давидович розповідав: «Бачив, як вели на допит Юрка Коцюбинського. Розгублений вигляд обличчя, сіра шинель з обрізаними петлицями, а в очах — відбиток безнадії. Мовляв, за віщо, чому ми тут, чому над кожним висить ганебне тавро «ворог народу?» Зі справжньою батьківською любов'ю Антоненко-Давидович згадував постійно В'ячеслава Чорновола, показував його листи з неволі. Святих імен для нього було багато, і серед них — Івана Світличного, Євгена Сверстюка, Валерія Марченка, Василя Стуса. Боліло Борисові Дмитровичу чиєсь відступництво, зрада в поглядах. Особливо з боку тих людей, яких знав особисто, яких любив, цінував і шанував за талант і світлий розум.

Страшна культівська дійсність поставила Бориса Дмитровича в нелюдські умови на цілі десятиліття. Після повернення з неволі друкувався всього якихось десяток літ, а потім — нова смуга мовчання. Сталося це тому, що в період задухи чесний письменник не хилив хребет, як інші, не відрікався од власних думок — був бойової, наступальної вдачі. Тому-то від останньої збірки «Здалека й зблизька» й до теперішньої — книги повістей, новел та оповідань «Смерть», «Сибірські новели», «Завищені оцінки» (видано «Радянським письменником»!) нас відділяють два десятиліття. Ця книга, як ніяка інша, заслуговує на Шевченківську премію року. Принагідно зауважу, що видавництво Київського держуніверситету видрукувало і книгу «Як ми говоримо», яка до сьогодні, певно, була бібліографічною рідкістю.

Пригадую, як у письменника в день народження збиралися його найдорожчі друзі. А їх було таки чимало. І кожен, хто піднімав келих за здоров'я Бориса Дмитровича, хто говорив короткий тост, той не кривив душею.

До нього ми йшли й на пораду. Першими, кого відвідав поет Василь Стус після ув'язнення, були дружина й син, а потім — Борис Дмитрович. Запеклося од болю серце Антоненка-Давидовича, коли вдруге забрали Василя Стуса, коли по дорозі в далеку Північ, за Урал, той устиг переказати друзям (а значить, і Антоненку-Давидовичу), що вже не повернеться на Україну. Сумував за Василем, як за рідним сином. І з такою самою батьківською теплотою згадував, до речі, і Василя Симоненка. Вони листувалися.

Після виходу роману «За ширмою» Симоненко писав Антоненкові-Давидовичу: «Дорогий Борисе Дмитровичу! Нарешті Ваш роман доповз і до Черкас. Вчора, оббігавши півміста, я ледве придбав для себе одного примірника. Мені було дуже радісно, що книга, котру я так полюбив, зникає з книгарень майже блискавично.

Кажуть, що завжди найсильніше перше враження. Але то, мабуть, правдиво тільки тоді, коли твір мілкуватий і тримається на зовнішніх оздобах. «За ширмою» я не перечитував, а читав захоплено, відкриваючи ті грані і вловлюючи нюанси, що при першому знайомстві лишилися поза увагою. Можливо, це сталося тому, що в журнальному варіанті не було останнього розділу. Прекрасного розділу!

Сердечно дякую Вам за чудову книгу, за ті години творчої і естетичної насолоди, котрі Ви подарували своїм твором і мені, і багатьом-багатьом читачам. З синівною шанобою схиляю голову перед Вашим талантом і зичу Вам довгих і плідних років життя.

**Щиро Ваш
Василь Симоненко».**

МАБУТЬ, як і кожному з нас, Б. Антоненкові-Давидовичу таланило в житті на добрих і... лихих людей. Та він ніколи не боявся правди, якою б гіркою вона не була. Не міг і не намагався бути дипломатом, тим більше — лицеміром. Тому й доля його не милувала. Борис Дмитрович відстоював інших, про власний імунітет захищеності просто забував. Після похорону дружини Ганни Антонівни, після чергових неприємностей з «непутящим» сином Євгеном здається, ще дужче постарів, хоч ясність думки і суджень зберіг до останнього дня.

На Байковому, де ховають людей іменитих, йому, страдникові, не знайшлося місця. Отож похований на Лісовому цвинтарі.

...Перед тим, як сідали в автобус на вулиці Горького, слухали його улюблену пісню «Вічний революціонер» Івана Франка. Було багато квітів, друзів і... недругів. А в самому автобусі побачив портрет «вождя» всіх народів. Він був, як живий, здається, навіть посміхався у вуса: «А бачиш, і тебе догнала моя караюча рука!»

— Це жах, — промовив хтось із присутніх, — і тут — Сталін...

Першою зорієнтувалась у цій дикій ситуації старша донька Б. Д. Антоненка-Давидовича і прикрила портрет. Водій-колекціонер, либонь, і не зрозумів, навіщо це робиться.

Їхали довго, напевно, то була дорога у вічність. І коли на хвилину зупинився автобус перед вікнами його рідного будинку, хтось із друзів промовив пошепки: «Такої людяної людини вже не буде». Боляче стало на душі.

Валерій ЛАЗАРЕНКО.

Орский завод легких металлоконструкций без промедления заключит договоры на изготовление из металла заказчика:

— модульных зданий, имеющих высокую универсальность применения, одно- и двухпролетных, типовых и по индивидуальным проектам в соответствии с вашими потребностями;
— крытых зернотоков размером 48×60 м и высотой 8,6 м;
— арочных зданий радиусом 4 и 8 м, длиной 60 м;
— разборных садовых домиков с верандой;
— профилированного оцинкованного листа длиной от 3 до 12 м, толщиной до 1 мм, с высотой гофры от 15 до 114 мм;
— стеновых панелей с утеплителем из пенополиуретана и минераловатных плит;
— гаражей-укрытий из оцинкованного профнастила;
— торговых киосков и другой продукции из легких металлоконструкций.

Мы используем различные варианты договоров и бартерных операций!

Если у вас есть металл, обращайтесь к нам на ОЗЛМК по адресу: **462401, г. Орск, Оренбургской области, ул. Строителей, 30. Орский завод легких металлоконструкций.**

Телетайп: 144521, 144581, «Сталь».

Факс: 5-40-76.

Контактные телефоны:
— директор завода 55-250
— главный инженер 55-252
— зам. директора по производству 55-232
— зам. директора по снабжению 55-253
— зам. директора по экономике 55-223
— главный конструктор 55-230
— отдел маркетинга 55-291
— бюро договоров 55-289

К услугам всех, кто имеет металлопрокат, многолетний опыт ОЗЛМК, высокий профессионализм и ответственность его коллектива!

Не упускайте свой шанс!

ФИРМА «БИЗНЕС ЭКСПРЕСС СЕРВИС»

Для производства полиэтиленовой пленки приобретет сырье — полиэтилен высокого давления различных марок по коммерческим ценам до 500 тонн в месяц.

Для заключения договоров поставки воспользуемся услугами посредников.

Для бартерного обмена предлагаем мебель, электротовары и товары народного потребления.

С предложениями обращаться по адресу: 252111, г. Киев, ул. Щербакова, 45-а, 4 этаж. Телефоны: 442-42-79, 443-98-08, 443-85-28; факс: 442-42-79.

ТОВАРИСТВО «ЗНАННЯ» УКРАЇНИ — НАДІЙНИЙ І ПЕРЕВІРЕНИЙ ПАРТНЕР

Товариство «Знання» України пропонує керівникам підприємств, господарств, організацій, кооперативів, фірм, асоціацій, приватним підприємцям:

— Вам і Вашим працівникам оволодіти основами ринкової економіки в промисловості, сільському господарстві, менеджменту, маркетингу, приватизації, фінансово-кредитних відносин, брокерської і біржевої діяльності, вивчити питання спільного підприємництва, створення господарських товариств, орендних і малих підприємств, економічні проблеми регіонального природокористування;

— цикли лекцій з проблем національного відродження, історії України, національної культури, державності, педагогіки і виховання, етики та естетики, психології управління, сім'ї, здорового способу життя, культури людських взаємин і форм спілкування;

— курси по вивченню української, а також іноземних мов за Вашим бажанням; нетрадиційних методів лікування і створення вдома зеленої аптеки; по підготовці абітурієнтів до вступу у вузи; для садоводів-любителів та бджолярів, домогосподарок.

За Вашим бажанням курси можуть бути організовані за місцем роботи.

Наша адреса: 252005, м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 57/3. Правління Товариства «Знання» України.

Контактні телефони: 227-41-23, 227-27-64, 226-26-48, 227-30-97, 227-31-14, 227-15-60.

В обласних центрах, м. Києві і м. Севастополі звертатися до правлінь обласних, міських, районних організацій товариства «Знання» України.

Гарантуємо оперативність, високу якість і ефективність.

ПОНЕДІЛОК
20 СІЧНЯ

УТ—1

8.00 УТН.
8.10 Канал «Д».
9.10 Художній фільм «Діамантова рука».
10.35 Відеофільм-вистава «Конотопська відьма». 1 і 2 серії.
12.45 УТН.
13.00 Протипожежна безпека. Документальний фільм «Пастка».
16.00 УТН.
16.15 Для дітей. Веселка.
16.40 Ліричні мелодії.
16.55 Апостол правди і науки. М. Драгоманов.
17.45 Музичний глобус.
19.00 ДНІПРО. Інформаційна програма.
19.30 Хто ми... Громадсько-політичний відеотижневик.
20.45 На добраніч, діти!
21.00 Першість України з настільного тенісу.
21.20 Реклама.
21.35 Художній телефільм «Формула кохання».
23.05 УТН.
23.25 Дні айкедо на Україні.
23.55 Нічний телезал. Співає Р. Кириченко.

ЦТ—1

13.15 Телемікст.
14.00 Новини.
14.20 Золтан Кочиш грає Ф. Шопена.
14.30 «Сайлес Марнер». Художній телефільм.

Екранізація популярного в Англії однойменного роману Дж. Еліота, дія якого розгортається наприкінці XVIII століття в невеликому містечку Рейвлоу. Саме там, на околиці, живе самотньо ткач Сайлес Марнер. Колись його зрадив друг і, звинувачений у злодійстві, Сайлес оселився в цьому ведмежому кутку... В головній ролі — Бен Кінгслі. Великобританія. 1985 р.

16.00 «Подорож у країну казок і пригод». Кіноконцерт.
17.00 Новини.
17.20 Півмільярда... на катастрофу!
17.50 Футбольний огляд.
18.25 Прем'єра художнього телефільму «Людина зі звалища». 1 серія.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.35 Авторське телебачення.
23.00 Новини.
23.20 Музика на всі часи.

РОСІЙСЬКИЙ КАНАЛ І ПЕРЕДАЧІ ЦТ—2 І УТ—2

15.00 Документальний фільм.
15.55 «Той, хто сіє вітер...»
16.45 Т. Ін. Ко.
17.00 Грані.
17.45 Обличчям до Росії.
18.00 Пісенний вернісаж*.
18.20 Телебіржа інформує*.
18.45 Естрадні мелодії*.
19.00 Вісті.
19.20 Свято кожен день.
19.35 «Російська таємниця». Документальний фільм.
20.35 Прошу слова.
20.55 П'яте колесо.
21.55 Реклама.
22.00 Вісті.
22.20 П'яте колесо.
23.05 Екзотика. Музично-інформаційна програма.

*** Передачі II програми УТ.**

У програмах телебачення можливі зміни. Стежте за щоденними повідомленнями дикторів телебачення.

ВІВТОРОК
21 СІЧНЯ

УТ—1

8.00 З ВОСЬМОЇ ДО ДЕВ'ЯТОЇ. Інформаційно-музична програма.
9.00 Кукурік і К°.
10.00 Доброго вам здоров'я. Профілактика і лікування грипу.
10.35 Шкільний екран. 10 кл. Основи інформатики і обчислювальної техніки. Алгоритми роботи з табличними величинами.
11.05 Художній телефільм «Украдене щастя». 1 і 2 серії.
13.15 УТН.
15.00—16.00 Електронна газета «ВСЕ — ВСІМ».
16.00 УТН.
16.15 Скрипкові сонати.
16.45 Земле моя. Екологія Чорного моря.
17.30 Пісні Р. Паулса.
18.00 Телефільм «Дагестану жива краса».
18.15 Художня панорама. Миколаївські вернісажі.
19.00 ДНІПРО. Інформаційна програма.
19.30 Студія «1 грудня».
20.45 На добраніч, діти!
21.00 Пісенний вернісаж-92.
21.20 Реклама.
21.35 Наші скарби за океаном.
22.55 УТН.
23.15 З концертів Міжнародного фестивалю української музики.
23.40 Нічний телезал. Художній фільм «Женихи».

ЦТ—1

5.00 «Ранок».
7.30 «Подорож у країну казок і пригод». Кіноконцерт.
8.30 II фольклорний фестиваль народів Поволжя.
9.00 Футбольний огляд.
9.30 Народні казки і притчі різних країн.
9.40 «Людина зі звалища». Художній телефільм. 1 серія.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 Ритмічна гімнастика.
11.50 Прем'єра документального фільму «Прозріння. Сон про Флоренського».
12.40 Концерт Казахського оркестру народних інструментів.
13.10 Блокнот.
13.15 Біржові новини.
13.30 Вам це потрібно!
13.45 Торговий ряд.
14.00 Новини.
14.20 Це було... було...
14.40 «Тьотя Маруся». Художній телефільм. 1 серія.
15.45 Прем'єра мультфільму.
16.05 Дитячий музичний клуб.
16.45 Разом з чемпіонами.
17.00 Новини.
17.20 Прем'єра документального телефільму «Марія Чіботаці».
17.50 Сходинки.
18.35 Прем'єра художнього телефільму «Людина зі звалища». 2 серія.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.35 Театр + ТБ.
21.40 «З Лондона з любов'ю, або Недорожні нотатки».
22.15 Музика, спорт, музика. У перерві — Новини.
0.05 «Приморський бульвар». Художній телефільм. 1 серія.

РОСІЙСЬКИЙ КАНАЛ І ПЕРЕДАЧІ ЦТ—2 І УТ—2

7.00 Вісті.
7.20 Французька мова. 1 рік.
7.50 Дозвілля.
8.05 Французька мова. 2 рік.
8.35 Документальний фільм.
9.05 Шейпінг «Досконалість року».
9.50 Фільми Ю. Поднієкса. «Чи легко бути молодим!».
11.10 П'яте колесо.
13.00 Вісті.
15.00 Дитяча година.
16.00 Простір +.
16.30 Селянське питання.
16.45 Т. Ін. Ко.
17.00 Ключ до світового ринку.
17.30 Кримінальні вісті.
17.45 Парламентський вісник.
18.00 Студія «Нота Бене».
18.40 Дозвілля. «Птахи поряд з нами».
18.55 Реклама.
19.00 Вісті.
19.20 Київська панорама*.
19.50 Телефільм «Доторкання»*.
20.30 Фільми Ю. Поднієкса «Крах імперії».
21.25 «Зимові мрії на Великій Нікітській».
21.55 Реклама.
22.00 Вісті.
22.20 Астрологічний прогноз
22.25 «Чудова сімка».

СЕРЕДА
22 СІЧНЯ

УТ—1

8.00 З ВОСЬМОЇ ДО ДЕВ'ЯТОЇ. Інформаційно-музична програма.
9.00 Концерт Державного естрадно-симфонічного оркестру України.
9.30 Відкриття Конгресу українців суверенних держав колишнього СРСР. Трансляція з Палацу культури «Україна».
11.30 УТН.
15.00—16.00 Електронна газета «ВСЕ — ВСІМ».
16.00 УТН.
16.10 Для дітей. Веселка.
16.40 «Українська лірична». Фільм-концерт.
16.55 На допомогу школі. Бесіди про Біблію.
17.20 Перлини душі народної.
18.00 На Конгресі українців суверенних держав колишнього СРСР. Відеозвіт.
19.00 ДНІПРО. Інформаційна програма.
19.30 На Конгресі українців суверенних держав колишнього СРСР. Відеозвіт.
20.45 На добраніч, діти!
21.00 На Конгресі українців суверенних держав колишнього СРСР. Відеозвіт. По закінченні — УТН. Нічний телезал. Художній фільм «Тіні забутих предків».

ЦТ—1

5.00 «Ранок».
7.35 Дитячий музичний клуб.
8.15 Разом з чемпіонами.
8.30 «Вони ж черепахи». Документальний телефільм.
8.50 Театр + ТБ.
9.50 «Людина зі звалища». Художній телефільм. 2 серія.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 «День тільки до вечора хороший...» Документальний телефільм.
11.40 «По той бік рампи. З усмішкою...».
12.25 Концерт ансамблю танцю Азербайджану.
12.55 Блокнот.
13.00 Як досягти успіху.
13.15 Телемікст.
14.00 Новини.
14.20 Сьогодні і тоді.
14.50 «Тьотя Маруся». Художній телефільм. 2 серія.
15.55 Маленький концерт.
16.10 «Подорож у країну казок і пригод». Кіноконцерт.
17.00 Новини.
17.20 Прем'єра фільму-концерту «Свято на нашій вулиці».
17.45 За законами ринку.
18.25 Прем'єра художнього телефільму «Людина зі звалища». 3 серія.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.35 Кінопанорама.
21.50 «Тільки для дорослих». Мультфільм.
22.00 «Я граю Шостаковича...». Ю. Шифрін. У перерві — Новини.
23.50 «Приморський бульвар». Художній телефільм. 2 серія.

РОСІЙСЬКИЙ КАНАЛ І ПЕРЕДАЧІ ЦТ—2 І УТ—2

7.00 Вісті.
7.20 Німецька мова. 1 рік.
7.50 Дозвілля.
8.05 Німецька мова. 2 рік.
8.35 Дитяча година.
9.35 Тхеквондо «Ліга Джуна Рі».
10.00 «Документальне кіно. Що далі?».
10.45 Є. Шварц. «Дракон». Лялькова вистава.
13.00 Вісті.
15.00 Спогади про актора. Р. Плятт.
16.05 Мультфільм.
16.15 Програма 03.
16.45 Т. Ін. Ко.
17.00 Телеогляд «Далекий Схід».
17.45 Капітал.
18.00 Чемпіонат Європи з фігурного катання. Спортивні пари. Оригінальна програма.
18.55 Реклама.
19.00 Вісті.
19.20 Київська панорама*.
19.50 Дзвони Чорнобиля. Самосели*.
20.50 Доброго вам здоров'я*.
21.20 Пісенне мереживо*.
22.00 Вісті.
22.20 Астрологічний прогноз на завтра. Реклама.
22.25 Чемпіонат Європи з фігурного катання. Чоловіки. Оригінальна програма.

ЧЕТВЕР

23 СІЧНЯ

УТ—1

8.00 З ВОСЬМОЇ ДО ДЕВ'ЯТОЇ. Інформаційно-музична програма.
9.00 Художній телефільм «Формула кохання».
10.35 Шкільний екран. Українська література. 9 кл. Розвиток мови. Матеріал для твору — письмової роботи про екскурсію до літературного музею. (Музей Т. Г. Шевченка у Києві).
11.05 Концерт української пісні.
11.25 УТН.
15.00—16.00 Електронна газета «ВСЕ — ВСІМ»
16.00 УТН.
16.10 Для дітей. До, мі, соль.
16.40 Республіканська фізико-математична школа.
17.10 Українська баркарола.
17.25 Закарпатські візерунки.
18.00 На Конгресі українців суверенних держав колишнього СРСР. Відеозвіт.
19.00 ДНІПРО. Інформаційна програма.
19.30 На Конгресі українців суверенних держав колишнього СРСР. Відеозвіт.
20.45 На добраніч, діти!
21.00 На Конгресі українців суверенних держав колишнього СРСР. Відеозвіт. По закінченні — УТН. Нічний телезал. Художній фільм «Сватання на Гончарівці».

ЦТ—1

5.00 «Ранок».
7.35 «Подорож у країну казок і пригод». Кіноконцерт.
8.25 Кінопанорама.
9.40 «Людина зі звалища». Художній телефільм. 3 серія.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 Концерт фольклорного ансамблю Алжіру.
11.45 Людина і закон.
12.25 У світі тварин (з сурдоперекладом).
13.10 Блокнот.
13.15 Телемікст.
14.00 Новини.
14.20 Про спорт і не тільки: М. Есамбаєв.
14.40 «Додатковий прибуває на другу колію». Художній телефільм. 1 серія.
15.45 «Вук». Мультфільм.
17.00 Новини.
17.20 Виступ ансамблю «Шалола».
17.35 ...До шістнадцяти і старші.
18.20 Прем'єра художнього телефільму «Людина зі звалища». 4 серія.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.35 У пошуках радості. До 80-річчя Б. Покровського.
21.35 «Кримінформ» повідомляє.
21.50 «З Лондона з любов'ю, або Недорожні нотатки».
22.35 Музичний прогноз.
23.00 Новини.
23.20 Авторалі Париж — Тріполі — Кейптаун.
0.20 «Додатковий прибуває на другу колію». Художній телефільм. 1 серія.

РОСІЙСЬКИЙ КАНАЛ
І ПЕРЕДАЧІ ЦТ—2 І УТ—2

7.00 Вісті.
7.20 Іспанська мова. 1 рік.
7.50 Дозвілля.
8.05 Іспанська мова. 2 рік.
8.35 «Мені пощастило».
9.25 К-2 представляє.
13.00 Вісті.
14.45 Дитяча година.
15.45 У світі тварин.
16.45 Т. Ін. Ко.
17.00 Грані.
17.45 Парламентський вісник.
18.00 Чемпіонат Європи з фігурного катання. Спортивні пари. Довільна програма.
18.55 Реклама.
19.00 Київська панорама*.
19.30 СКВ.
19.40 Прем'єра художнього телефільму «Санта-Барбара». 13 серія.
20.30 Молодіжна студія «Гарт»*.
22.30 Концерт Державного Українського народного хору ім. Г. Верьовки*.

П'ЯТНИЦЯ

24 СІЧНЯ

УТ—1

8.00 З ВОСЬМОЇ ДО ДЕВ'ЯТОЇ. Інформаційно-музична програма.
9.00 Художній фільм «Дайте нам мужчин».
10.20 Альфа і Омега. Винахідник В. Болотов.
11.00 Музичний фільм «Козацьке коло».
11.40 Шкільний екран. 11 кл. Російська література. Лауреати Нобелівської премії. Б. Пастернак.
12.10 УТН.
12.25 Протипожежна безпека. Документальний фільм «Три зустрічі».
15.00—16.00 Електронна газета «ВСЕ — ВСІМ».
16.00 УТН.
16.15 Концерт духовної музики.
16.45 Старти надій.
17.15 Пісні Роксоланиного краю.
17.45 Документальна кінопрограма «В об'єктиві тварини». «Сайгаки», «Джунгарський тритон».
18.25 Свято бального танцю.
19.00 ДНІПРО.
19.30 Розповідь про неспокій. Лесь Курбас.
20.30 Реклама.
20.45 На добраніч, діти!
21.00 Камерний концерт.
21.30 Художній фільм «Золоте теля». 1 серія.
22.40 УТН.
23.00 Художній фільм «Золоте теля». 2 серія.
0.30 Нічна феєрія.

ЦТ—1

7.30 Мультфільми.
7.55 ...До шістнадцяти і старші.
8.35 У пошуках радості.
9.35 «Людина зі звалища». Художній телефільм. 4 серія.
11.00 Новини
11.10 Клуб мандрівників
12.20 «У пошуках виходу». Короткометражний художній фільм.
12.45 Блокнот.
12.50 Бридж.
13.15 Біржові новини.
13.45 Бізнес-клас.
14.00 Новини.
14.20 Мелодії Індії.
14.50 «Додатковий прибуває на другу колію». Художній телефільм. 2 серія.
16.00 «Василиса Микулишна».
16.20 II Всесоюзний фестиваль телепрограм для дітей та юнацтва.
17.00 Новини.
17.20 Мультфільм «Візнтер».
17.35 Людина і закон.
18.15 Прем'єра художнього телефільму «Моя сім'я та інші тварини». 4 серія.
18.50 «ВіД» представляє:
19.45 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.35 Прем'єра художньо-публіцистичного фільму «Влада соловецька».
22.05 «ВіД» представляє. У перерві — Новини.
0.40 «Ранкова зірка» у вечірньому ефірі.
1.40 «Додатковий прибуває на другу колію». Художній телефільм. 2 серія.

РОСІЙСЬКИЙ КАНАЛ
І ПЕРЕДАЧІ ЦТ—2 І УТ—2

7.00 Вісті.
7.20 Час ділових людей.
8.20 Англійська мова. 1 рік.
8.50 Дозвілля. Увага, знімаю.
9.05 Англійська мова. 2 рік.
9.35 Визнання. Художник І. Сандирев.
10.00 Без ретуші.
11.55 П'яте колесо.
12.40 Тхеквандо. Ліга Джуна Рі.
13.00 Вісті.
15.00 Діалог з комп'ютером.
15.30 Простір +.
16.00 Паралельні світи.
16.45 Т. Ін. Ко.
17.00 Версія.
17.15 Чемпіонат Європи з фігурного катання. Чоловіки.
18.00 Від за від.
18.30 Київська панорама*.
19.00 Вісті.
19.20 Свято кожен день.
19.30 Прем'єра художнього телефільму «Санта-Барбара». 14 серія.
20.20 Незабутні. Марко Кропивницький*.
21.35 Музичний фільм «Не журись»*.
22.00 Вісті.
22.20 Астрологічний прогноз
22.25 Акція «Пелікан».
22.45 Російський стиль.

СУБОТА

25 СІЧНЯ

УТ—1

8.00 УТН.
8.10 Ритмічна гімнастика.
8.30 Телефільм «Звичайне життя лікаря Бизова».
9.35 Спогад про Руту. II фестиваль української пісні. Передача 4.
10.35 Тхеквандо по-українськи.
11.35 С. Прокоф'єв. «Попелюшка». Балетна вистава.
13.25 Доброго вам здоров'я. Травматизм: причини, наслідки, профілактика.
13.55 УТН.
14.10 Художній фільм «Чужий випадок».
15.30 Містер Україна. Республіканський конкурс з культуризму.
16.00 Концерт артистів української естради.
16.30 В. Винниченко. «Чорна Пантера і Білий Ведмідь». Вистава Севастопольського драматичного театру ім. А. Луначарського.
17.45 Сонячні кларнети. Самодіяльні художні колективи Кіровоградської області.
19.00 ДНІПРО. Інформаційна програма.
19.30 Телерадіоканал «Право».
20.45 На добраніч, діти!
21.00 Співає Є. Мірошниченко.
21.30 Плеяда. Художньо-публіцистична програма. В перерві — 22.45 УТН.
0.20 Нічний телезал. Кінокомедія «За двома зайцями».

ЦТ—1

7.30 «Невдаха». Мультфільм.
7.40 Прем'єра телефільму «Тетянин день. Художник Т. Маврина».
8.15 Інститут людини.
8.55 Ранкова музична програма.
9.25 Гонг.
10.40 ЕХ. Екологічна хроніка.
10.55 Музичний кіоск.
11.25 Прем'єра рубрики «Пані Удача».
12.25 Мультфільми.
12.35 Прем'єра художнього телефільму із серії «Багаті теж плачуть».
14.00 Новини.
14.20 Очевидне — неймовірне.
15.00 «Задзеркалля». Прем'єра художнього телефільму «Історія про принцесу-пастушку та її вірного коня Фалада».
16.30 «Любов з першого погляду». День перший.
17.10 Корея. Погляд без політики.
17.40 Прем'єра мультфільму «Бджола Майя».
18.05 Прем'єра телевистави «Ніжний образ твій». За п'єсою І. Тургенева «Провінціалка».
19.45 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.35 КТВ-1 і канал «Франс Інтернасіональ» пропонують «Музичний сюрприз...».
21.30 Чемпіонат світу з боксу серед професіоналів.
22.00 Європа плюс.
23.00 Новини.
23.20 Вперше на телеекрані. Художній фільм «Ідентифікація жінки».

РОСІЙСЬКИЙ КАНАЛ
І ПЕРЕДАЧІ ЦТ—2 І УТ—2

7.00 Вісті.
7.20 Календарні обряди нижегородської землі.
8.00 Баскетбольний огляд.
8.30 Хочете, вірте...
9.00 Третій ангел.
9.25 ТО «Республіка» представляє програму «Російського відео».
10.00 Відеоканал «Плюс одинадцять».
12.00 В. Висоцький. Іркутські зустрічі.
13.00 Вісті.
13.20 Дім на Чистих Прудах.
15.20 М-трест.
15.50 Зі своєї дзвіниці.
16.15 Чемпіонат Європи з фігурного катання. Спортивні танці.
17.45 Парламентський вісник.
18.00 Київська панорама*.
18.30 Співає В. Гришко*.
19.00 Вісті.
19.20 Свято кожен день.
19.30 Прем'єра художнього телефільму «Санта-Барбара». 15 серія.
20.20 Прем'єра телециклу «Нащадки». Фільм 6 «Гармонія».
21.00 Цілком секретно.
21.55 Реклама.
22.00 Вісті.
22.20 Росмузімпорт.

НЕДІЛЯ

26 СІЧНЯ

УТ—1

8.00 УТН.
8.10 У неділю вранці. Інформаційно-музична програма.
9.10 Ритмічна гімнастика.
9.30 «Даруй літа щасливі нашій славній Україні». Музична програма. В перерві — 11.30 УТН.
11.45 Канал «Д».
12.45 Художній фільм «Серьожа».
14.00 Село і люди.
15.00 Для дітей. Музичне кафе.
15.45 «Манто із Жмеринки».
16.00 Солдатські листи.
17.00 Телеспортарена.
17.45 Надвечір'я. Передача для людей старшого віку.
19.00 ДНІПРО. Інформаційна програма.
19.30 Зичимо щастя. Музична програма за листами глядачів.
20.40 Сторінки дитячої Біблії.
21.00 ТИЖДЕНЬ. Інформаційно-публіцистична програма.
21.40 Українська біржа повідомляє, пропонує, рекомендує.
21.55 Художній фільм «Рецепт її молодості».
23.25 УТН.
23.45 Нічний телезал. Фільм-опера «Євгеній Онєгін».

ЦТ—1

6.30 Після третіх півнів.
7.00 Ритмічна гімнастика.
7.30 Тираж «Спортлото».
7.45 Спорт для всіх.
8.15 З ранку раненько.
8.55 Як тобі служиться.
9.35 Нові імена.
10.25 Можливо все. Гумористична передача.
10.55 Клуб мандрівників.
11.50 Екологія. Суспільство. Людина.
12.20 IX Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості «Веселка».
12.55 Надзвичайна пригода.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.20 Діалог у прямому ефірі.
15.00 Під знаком «Пі».
15.50 «Любов з першого погляду». День другий.
16.25 Прем'єра документального телефільму «Югославія. Дорога в нікуди».
16.55 Уолт Дісней представляє...
17.45 Новини.
18.00 Народні казки і притчі різних країн.
18.10 Телеоція.
18.20 Музика в ефірі. Вибране.
18.45 «Бонні і Клайд». Художній фільм.
21.00 Підсумки.
21.45 Телевізійний спортивний вечір.
23.00 Новини.
23.20 «Парадиз-коктейль».
0.15 «Страх». Художній телефільм.

РОСІЙСЬКИЙ КАНАЛ
І ПЕРЕДАЧІ ЦТ—2 І УТ—2

7.00 Вісті.
7.20 Сергій Панасенко. Важка доля з двома невідомими.
8.00 Витоки.
8.50 Освідчення в коханні.
9.05 Який «Єралаш».
9.50 Ати-бати.
10.20 Нині. Новини релігійного життя.
11.00 Чемпіонат Європи з фігурного катання. Жінки. Довільна програма.
12.00 Благодійний концерт «Тепло наших сердець»*.
14.15 У ритмі танцю*.
14.45 «Ниті». Музичний фільм.
15.05 Банк «Восток» представляє.
15.10 М. Арцибашев. «Вороги». Телевистава.
17.00 Чемпіонат світу з баскетболу серед професіоналів НБА.
18.00 Прошу слова.
18.15 Телебіржа інформує.
18.40 Телефільм «Бабина хата»*.
19.00 Вісті.
19.20 Свято кожен день.
19.30 Прем'єра художнього телефільму «Санта-Барбара». 16 серія.
20.20 Обличчям до Росії.
20.40 Чемпіонат Європи з фігурного катання. Показові виступи.
21.55 Реклама.
22.00 Вісті.
22.20 Спортивний телеогляд.
22.30 Чемпіонат Європи з фігурного катання. Показові виступи.

ГОЛОС України

Газета Верховної Ради України

Головний редактор
Сергій ПРАВДЕНКО

Редколегія:

Анатолій ГОРЛОВ
перший заступник головного редактора

Олександр БІЛИК
заступник головного редактора

Олександр ЄМЕЛЬЯНОВ
член-кореспондент АН України

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ
оглядач, завідуючий відділом культури

Леонід САМОЙЛЕНКО
заступник головного редактора

Борис СИДОРЕНКО
заступник головного редактора

Анатолій СОЛОНСЬКИЙ
редактор відділу кореспондентської мережі

Віталій СУДДЯ
відповідальний секретар

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Засновник — Верховна Рада України.

Адреса редакції: 252047 Київ, вул. Нестерова, 4

ТЕЛЕФОНИ:

Для довідок — 441-89-61

телефакс — 224-72-54

Відділ реклами — 441-89-44

Бухгалтерія — 441-84-00

Редакція розглядає рукописи, подані в першому примірнику машинопису.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

Залишаємо за собою право виправляти мову і скорочувати матеріали.

Рукописів не повертаємо.

За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Пересиланням скарг у різні інстанції редакція не займається. Звертайтеся, будь ласка, безпосередньо до відповідних органів влади.

Передплатна ціна на рік 19 крб. 80 коп.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 60955

Тираж 328.525.

Комбінат друку видавництва «Радянська Україна» 252047, Київ 47, проспект Перемоги, 50.

Зам. 0311007.